

กองห้องสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
เขตการศึกษา 9

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิตสาขาการบริหารอาชีวศึกษา

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ISBN 974-8154-55-6

เลขหมู่ 15390
เลขทะเบียน
วัน, เดือน, ปี 7 2533

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

The Student Affairs Administration
at Technical Colleges in The Ninth Educational Region

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Degree
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
Department of Industrial Education
Graduate School

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

1990

ISBN 974-8154-55-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อวิทยานิพนธ์ การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9
ชื่อ นางสาวสุรจิตตา โนธิบุตร
คณะวิชา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ปีการศึกษา .2533

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และ นักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา 2) ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ ครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา 3) ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา 4) ศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครู-อาจารย์ และนักศึกษาชั้น ปวช.3 และนักศึกษาชั้น ปวส.2 ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532 จำนวนอาจารย์ 219 คน จำนวนนักศึกษา 548 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจำนวน 2 ฉบับ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาใน งาน 5 ด้าน คือ งานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนว อาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการและพยาบาล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วย $t - test$ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Micro Statistics

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน งานสวัสดิการ และพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง มีการปฏิบัติสูงสุดในเรื่องการเอาใจใส่ดูแลเด็กเดือน และอบรมเรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา การจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ การ กวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษาการประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อส่งนักศึกษา เข้าฝึกงาน และการจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น เรื่องที่ ปฏิบัติต่ำสุดคือ การจัดครู-อาจารย์ ดูแลความประพฤตินักศึกษานอกสถานศึกษา การให้ขวัญ และกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรม การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับ สถานศึกษาอื่น การจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาใน

กรณีเกิดความจำเป็น

2. นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาตํานานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน งานสวัสดิการ และพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง มีการปฏิบัติสูงสุดในเรื่อง การแจ้งระเบียบข้อบังคับให้นักศึกษาทราบ การให้คำปรึกษาแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม การกำหนดมาตรการ เครื่องครัดในการป้องกันอาการก่อความไม่สงบสุข การจัดนิทรรศการ เผยแพร่ ข่าวสาร ข้อมูล ตํานานอาชีพการจัดบริการให้ความรู้ คํานะนำด้านสุขภาพอนามัย และปฏิบัติต่ำสุดในเรื่อง การจัดครู-อาจารย์เยี่ยมนักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรม ร่วมกับสถานศึกษาอื่น การประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมนอก สถานศึกษา การอำนวยความสะดวกในการดูงาน หรือการศึกษาสถานศึกษาอื่น และการจัด บริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น

ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีการปฏิบัติต่ำสุดอยู่ใน ระดับน้อย ในเรื่องการจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษากรณีเกิดความจำเป็น

3. ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู - อาจารย์ ที่ไม่ได้ ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในตํานานปกครอง งานโครงการพิเศษ งานแนะแนว อาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการและพยาบาล ส่วนในตํานานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีความเห็นที่ ฝ่ายบริหารปฏิบัติงานมากกว่าครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษา

4. นักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหาร งานกิจการนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในตํานานกิจกรรม นักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการและพยาบาล ส่วนในตํานานการปกครอง นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาระดับ ปวช. มีความคิดเห็นที่ ฝ่ายบริหารปฏิบัติงานมากกว่านักศึกษาระดับ ปวส.

5. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่เป็นปัญหา มากที่สุด คือ ครู-อาจารย์ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เรื่องที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือ ผลการเรียนนักศึกษาต้องลงเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม

Thesis Title The Student Affairs Administration at Technical
 Colleges in the Ninth Educational Region.
 Name Surajitta Pothibuth
 Department Industrial Education
 Academic Year 1990

Abstract

The purposes of this research were as follows :

1. To study teachers' and students' opinion of the student affairs administration.
2. To compare the opinion of teachers who work in the student affairs administration and those who are not concerning with such affairs.
3. To compare opinions of students in different groups, concerning the student affairs administration ; namely those of students studying for the Certificate of Vocational Education and those of students studying for the Diploma of Vocational Education.
4. To study problems relating to the student affairs administration.

The sample under study consist of 219 teachers and 548 students of Technical colleges in the ninth educational Region during 1990 academic year. The instruments used in this study were the questionnaires constructed by the researcher. The questionnaires were covered the parts of student discipline, student activities, The special projects, student career guidance services, and welfare and health services. Statistical procedures such as percentage, means, Standard deviation and t-test were used to analyze the data by using the Micro Statistics Program.

The findings were summarized as follows:

1. The teachers' opinion of the student affairs administration, in factors relating to student discipline, student activities, special projects, student career guidance services, and welfare and health services were moderate

In factors related to student discipline ; teachers paid the most attention, moreover, teachers paid particular attention to activities relating to the community on public holidays, were strict in controlling disputes between students within the colleges, cooperated with local factories on behalf of the third year and the fifth year students, and were fully able to provide facilities and medication to offer a satisfactory health and welfare service.

However teachers were least able to control student discipline outside the colleges, and felt unrewarded for working within the student affairs administration, moreover, teachers were least able to provide seminars on completion of the students' special projects, and failed to provide encouragement for students to coordinate with other academic institutions. Financial services to support student loans and emergency funds were insufficient.

2. The students opinions of the student affairs administration in factors relating to student discipline, student activities, special projects, student career guidance services, and welfare and health services were moderate.

In the students' opinion the teachers paid the most attention to student discipline. Students found that the best advice came from teachers who taught on the courses they were following. Students found that the methods used to control disputes within the colleges were very strict. Students noted that most of the information provided by the teachers on matters relating to health and career services came mostly through notices and display boards. They also noted that teachers were least interested in

helping students concerning relating to accomodation.

Students felt that teachers were not effective in offering support for students to coordinate with other academic institutions. Moreover, they believed that teachers organised insufficient support from that local community for projects based outside the colleges. Students felt that teachers were showed to persure suggested projects with organisations outside the colleges.

The students ' opinion was that financial services to support student loans and emergency funds were insufficient.

The teachers 'and the students 'opinion are similar in the financial services to support student loans and emergency funds were insufficient.

3. The opinion of teachers working with in the student affairs administration differed from the opinion of those are not working else where in factors related to student discipling, special projects, student career guidance services and welfare and health services significant at level .05. The opinion among teachers were different in student activities significant at level .01.

The teachers who work in student affairs also noted that a group of teachers who take part of Student Affairs administration worked much harder than anothers who didn't work in student affairs.

4. Concerning the student affairs administration the opinion of the third year students differs from the opinion of the fifth year students in factors related to student activities, special projects, student career guidance, and welfare and health servies significant at level .05. The opinion among students were different in student discipline significant at level .01.

The group of students who study for the Certificate of Vocational Education level also noted that administration affairs worked much harder than the group of students who study for the Diploma of Vacational Education.

5. Problems concerning the student affairs administration were moderate. However, the biggest problem concerning the student affairs' administration was the lack of motivation of the teachers. Nevertheless this caused little or no problems to the student achievement of their levels of education.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ อาจารย์ไพรัตน์ นกน้อย ดร.เรืองฤทธิ์ ชื่นตา ที่ได้ให้ความกรุณาในการแนะนำ ช่วยเหลือ ตรวจสอบแก้ไข และให้ความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ ทั้งให้กำลังใจติดตามความก้าวหน้าในระหว่างดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์อยู่เสมอ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เมธี บิลันธานานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คุณหญิงวนิดา ฐปะเดมิย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์ อาจารย์อัจนรา สืบสินธุ์สกุลไชย อาจารย์โอวาท พูลศิริ ที่กรุณาแนะนำแนวทางและคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอย่างสม่ำเสมอ

กราบขอบพระคุณ ดร.วัน ลิ่งชัชเสอาต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ ตั้งเจริญชัย อาจารย์พินิจ ศุภวัฒน์ อาจารย์สมพงษ์ ธงไชย อาจารย์สุจวิต ศิริจันทร์ และ อาจารย์นิตย์ วรนิรัตน์ ที่ได้ช่วยเป็นที่ปรึกษาและชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคเลย วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย และวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดเก็บข้อมูลและให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณอาจารย์ศีกดา ใจขาน อาจารย์นภาพร ดำเนินนิรันดร์ อาจารย์สุนัตรา เอกกู่ และอาจารย์จิราวัฒน์ โพนพุ่ม ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล

กราบขอบคุณ คุณสุนันทา - นาวาอากาศโท พยूर เกตุถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์คงเดช สิทธิมาตย์ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดเวลา

ขอขอบคุณ คุณอัญชณา ดาษุชาติ และเพื่อนร่วมงานที่ช่วยเหลือด้านการพิมพ์ จนสำเร็จได้ด้วยดี

สรุจิตตา โนนิตบุตร

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฎ

บทที่

1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	8
เชิงอรรถ.....	10
2. วรรณกรรมและทฤษฎีเกี่ยวข้อง.....	11
ความเป็นมาของงานกิจการนักศึกษา.....	11
ความหมายของงานกิจการนักศึกษา.....	14
จุดมุ่งหมายของกิจการนักศึกษา.....	16
ขอบเขตของงานกิจการนักศึกษา.....	29
การบริหารงานกิจการนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา.....	23
งานปกครอง-ระเบียบวินัย.....	23
บทบาทของผู้บริหารกับการรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียน.....	28
กิจกรรมนักเรียน/นักศึกษา.....	29
งานโครงการพิเศษ.....	35
งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	41
งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก.....	44
การบริหารงานกิจการนักศึกษา.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 2 (ต่อ)	หน้า
ปัญหาของงานกิจการนักศึกษา.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
งานวิจัยภายในประเทศ.....	56
งานวิจัยต่างประเทศ.....	59
เชิงอรรถ.....	62
3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	69
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
เชิงอรรถ.....	82
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	121
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	121
ขอบเขตของการวิจัย.....	122
สมมติฐานของการวิจัย.....	122
วิธีดำเนินการวิจัย.....	123
ผลการวิจัย.....	123
การอภิปรายผล.....	131
ข้อเสนอแนะ.....	155
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	158
เชิงอรรถ.....	159
บรรณานุกรม.....	167

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ก. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม.....	176
ภาคผนวก ข. หนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	178
ภาคผนวก ค. แบบสอบถามประกอบการวิจัย.....	184
ประวัติผู้เขียน.....	202

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนประชากรครู-อาจารย์ จำแนกเป็นวิทยาลัยและลักษณะงาน ในหน้าที่.....	70
2. จำนวนนักศึกษา จำแนกตามวิทยาลัยและระดับการศึกษา.....	71
3. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ครู-อาจารย์ จำแนกเป็นวิทยาลัยและลักษณะ หน้าที่.....	72
4. จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกเป็นวิทยาลัยและระดับ การศึกษา.....	74
5. จำนวนแบบสอบถามของครู-อาจารย์ ที่แจกและได้รับคืน จำแนกตามสถานศึกษา.....	79
6. จำนวนแบบสอบถามฉบับใช้ถามนักศึกษาที่แจกและได้รับคืน จำแนกตามสถานศึกษา.....	80
7. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะงานในหน้าที่.....	84
8. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	85
9. .ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานปกครอง.....	86
10. .ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ.....	88
12. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	89
13. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล.....	90
14. สรุปความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการ นักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9	91
15. ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานปกครอง.....	92
16. ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา.....	93
17. ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ.....	94
18. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	95
19. ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
20. สรุปความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา...	97
21. เปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานปกครองระหว่าง ครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับ ครู-อาจารย์ ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา.....	98
22. เปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษาระหว่าง ครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา.....	100
23. เปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษระหว่างครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา.....	101
24. เปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานระหว่าง ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา.....	103
25. เปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาลระหว่างครู-อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา.....	105
26. สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ในงาน 5 ด้าน ระหว่างครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา.....	107

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
27. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานปกครอง...	108
28. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา.....	110
29. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ.....	112
30. เปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	113
31. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล.....	115
32. สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ในงาน 5 ด้าน ระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.....	116
33. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา.....	117
34. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ กับนักศึกษามีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา.....	119

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่ได้จัดเตรียมบุคคลให้มีอาชีพเป็นหลักฐานในอนาคต และเพื่อช่วยให้ผู้ที่มีอาชีพอยู่แล้ว ให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตน และเปลี่ยนอาชีพใหม่¹ รัฐได้เล็งเห็นความสำคัญจำเป็นของการอาชีวศึกษาที่จะจัดให้ประชาชน จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการดังนี้ "การอาชีวศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม"² การเตรียมและการผลิตกำลังคนให้มีอาชีพนั้นเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อประชากรของประเทศมีงานทำเป็นหลักฐานย่อมเกิดผลผลิต และรายได้ทั้งปัจเจกบุคคลและส่วนรวมเพิ่มขึ้น นั่นคือถ้าเศรษฐกิจของชาติโดยรวมดี มั่นคงก็จะมีผลทำให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่น ๆ เช่น สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา การคมนาคม อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และอื่น ๆ เจริญก้าวหน้าตามไปด้วย

ทัศนฯ แสงศักดิ์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอาชีวศึกษาไว้ว่า "การอาชีวศึกษาเป็นหลักประกันความมั่นคงของชาติ ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การทหาร การปกครองและวัฒนธรรม บ้านเมืองจะสงบสุขได้ก็เพราะประชาชนอยู่ดีกินดี"³

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบ ดำเนินการ และมีการจัดทั้งในระบบและนอกระบบ โรงเรียน ในส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาซึ่งทำหน้าที่

"ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือ ช่างเทคนิคและให้บริการฝึกวิชาชีพพระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปรวม 5 ประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พณิชยกรรม และศิลปทัศนกรรม ในสัดส่วนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ"⁴

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อให้การอาชีวศึกษาดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดเป็นนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (2530-2534) ดังนี้ เร่งรัดพัฒนา การศึกษาทุกระดับประเภทให้มีส่วนช่วยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติและการมีงานทำ โดย เน้นการฝึกปฏิบัติในด้านการงานอาชีพตามกระบวนการให้ครบวงจร และส่งเสริมให้นักเรียนมี รายได้ระหว่างเรียนเพื่อให้บังเกิดค่านิยม คุณธรรม ทักษะความสามารถและประสิทธิภาพที่ จะประกอบสัมมาชีพ โดยเฉพาะการประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่อง สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับ เพื่อเพิ่มเติมทักษะความสามารถเฉพาะทางนำไปสู่ การประกอบอาชีพตามสภาพตลาดแรงงานและท้องถิ่น

กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับนโยบาย และเป้าหมายของแผน พัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 (2530-2534) เพื่อเป็นแนวทางใน การดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัด สรุปได้ดังนี้

"ส่งเสริมสถานศึกษาเป็นศูนย์บริการวิชาชีพ พัฒนาแรงงานในท้องถิ่น พัฒนาคูณธรรม จริยธรรม เจตคติในการทำงาน พัฒนาสุขภาพ สวัสดิภาพ และพละอนามัยของนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนการศาสนาและศิลปวัฒนธรรม" ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาให้ เป็นไปตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ซึ่งมีรูปแบบ และสายงานความรับผิดชอบเป็นระบบเดียวกันทั่วประเทศ โดยแบ่งหน่วยงานเป็น 4 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลงานการเงิน งานบัญชี งานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ งานบุคลากร งานเอกสารการพิมพ์ งานทะเบียนงานพัสดุ งานอาคารสถานที่ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
2. ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุม ดูแลงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมแก่นักเรียนนักศึกษา งานโครงการ พิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ได้รับมอบหมาย
3. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแล งานศูนย์ข้อมูล การศึกษาเพื่ออาชีพ และตลาดแรงงาน งานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ งานวิจัยและพัฒนา งานผลิตรายการและส่งเสริมกิจการสหกรณ์ และปฏิบัติหน้าที่ อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลการเรียน การสอน การฝึกอบรม การวัดผลการศึกษา การจัดโปรแกรมการเรียนของคณะวิชา ต่างๆ งานหลักสูตรพิเศษ งานหลักสูตรและการสอน งานสื่อการสอน งานห้องสมุด และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย^๑

สถานศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาตามแผนการศึกษาชาติและความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพ ฝึกอบรมนักเรียน นักศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพให้บริการ ชุมชนประสานงานกับสถานประกอบการ เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของนักเรียน นักศึกษา การดำเนินงานดังกล่าว ต้องผสมผสานความรู้ ความสามารถ ความร่วมมือจากบุคลากร ทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งเป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการ บรรลุเป้าหมาย ระเบียบกรมอาชีวศึกษาได้ระบุลักษณะงานกิจการนักศึกษาไว้ 5 งาน ดังนี้^๗

1. งานปกครอง
2. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
3. งานโครงการพิเศษ
4. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
5. งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

งานการปกครองซึ่งเป็นงานสำคัญงานหนึ่งของฝ่ายกิจการนักศึกษาพบว่า ใน สภาพการณ์ปัจจุบันมีปัญหาบ่อย ๆ ว่านักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค โดยเฉพาะแผนกวิชาช่าง อุตสาหกรรมก่อการทะเลาะวิวาท สร้างความวุ่นวายในและนอกสถานศึกษา ครูและนักเรียน มีเรื่องกัน นักเรียนยกพวกไปก่อเรื่องในเมือง ในตลาด^๘ ประชาชนไม่น้อยที่มีความเห็นว่า นักเรียนอาชีวศึกษายังมีความประพฤติไม่สู้จะเรียบร้อย พอออกจากโรงเรียนก็ปล่อยชายเสื้อ ออกนอกกางเกง เอาเสื้อผิงงานพัดไต้ เตินสูบบุหรี่ หรือไล่เตะกันกันไปตลอดทาง ครู ต้องหาวิธีการที่จะให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เพราะเป็นสิ่งจำเป็นของทุกกลุ่มทุกอาชีพ ซึ่งครู จะต้องเอาใจใส่ สร้างระบบ ต้องใจแข็ง ถ้าฝ่าฝืนต้องเจ็บขาด^๙ นอกจากนี้ยังมีปัญหา สำคัญคือนักศึกษาขาดหลักประกันชีวิตเกี่ยวกับสวัสดิการ ความปลอดภัย และหลักประกันชีวิตที่ มั่นคง นักศึกษามักประสบอุบัติเหตุบ่อย ๆ ในการปฏิบัติงาน บางครั้งถึงกับเสียชีวิต สถานศึกษา ไม่มีมาตรการคุ้มครองผลประโยชน์ของนักศึกษาอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นปัญหาด้านการปกครอง ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักในวิทยาลัยเทคนิค จากงานวิจัยพบว่าปัญหาเรื่องสุขภาพอนามัย ของนักศึกษาวិชาลัยเอาใจใส่น้อยมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ประพฤติดิฉินัย ในด้านการแต่งกาย ไม่เรียบร้อย เมื่อนักศึกษาเกิดปัญหาขึ้น ครู-อาจารย์เอาใจใส่น้อย^{๑๐} และพบปัญหาด้าน การเงิน ซึ่งนักศึกษาชายมีปัญหาตกว่านักศึกษาหญิง เรามักจะได้ยินคำพูดนี้เสมอจากนายจ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กของท่านไว้ใจได้แค่ไหน ? สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้หรือไม่ ? สถานศึกษาต้องเอาใจใส่กวาดขันในเรื่องระเบียบวินัย ความประพฤติของนักศึกษาสร้างเสริมคุณธรรมในการทำงาน ในเรื่องสวัสดิการพยาบาลนั้น ควรให้ความรู้เรื่องอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และทำประกันชีวิตให้กับนักศึกษา¹¹

ปัจจุบันหน่วยงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนานักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้แม้จะมีการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมและความต้องการแรงงานด้านฝีมือสูงตั้งแต่ผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษายังประสบปัญหาการว่างงาน ซึ่ง ธีธารัตน์ บุญชู อ่างโดย มัทกานต์ โอฟีร์รัตน์เมธี ได้กล่าวถึงกรณีนี้ว่า "ปัญหาการว่างงานไม่ว่าจะมาจากการไม่ทราบแหล่งงาน การไม่พอใจกับงานที่ทำหรือการสอบเข้าทำงานไม่ได้ล้วนมีสาเหตุสืบเนื่องมาจาก การขาดข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงานของตลาดแรงงาน และข้อมูลการหางานทำ"¹² สถานศึกษาต้องดำเนินการแก้ไขเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน การอาชีวศึกษาจะได้ผลและมีคุณภาพ จะต้องอาศัยบริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานรวมถึงการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ งานแนะแนวเป็นงานสำคัญของฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งกรมอาชีวศึกษามีนโยบายการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอาชีพ โดยมีมาตรการเน้นการจัดระบบแนะแนวอาชีพให้มีประสิทธิภาพ ตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการอาชีพ จัดบริการหางานให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาโดยประสานงานกับแหล่งบริการจัดหางาน หน่วยงานจ้างงานและศิษย์เก่า¹³

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมชมรมต่าง ๆ ในวิทยาลัยฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้ริเริ่มและรับผิดชอบ จะเห็นได้ว่านักเรียนนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาจะมีอายุอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งธรรมชาติของเด็กในวันนี้ต้องการแสดงออก โรงเรียนจำเป็นต้องสอดแทรกกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการที่ดีให้เหมาะสมกับเด็กในวัยนี้ และได้เลือกแนวทางแสดงออกที่ถูกต้อง¹⁴ ในกรมอาชีวศึกษามีกิจกรรมมากมาย ในลักษณะที่เป็นชมรมหรือกิจกรรมเชิงบังคับ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีประโยชน์ทั้งสิ้น ชมรมเหล่านี้จัดกิจกรรมตามที่วิทยาลัย และครู-อาจารย์ เห็นว่าเหมาะสมกับนักเรียนนักศึกษา แต่อาจไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการของนักเรียนที่ต้องการแสดงออกและจัดกิจกรรมที่แตกต่างออกไป ผู้บริหารควรได้ส่งเสริมสนับสนุนทุกระดับข้อควรระวังอย่าให้กิจกรรมเหล่านี้ถูกแทรกแซงพ่นออกไปนอกปรัชญาหรือวัตถุประสงค์ ควรหาทางป้องกันอย่าให้การกีฬากลายเป็นการพนันไปได้¹⁵ การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพ และความต้องการของนักศึกษาช่วยป้องกันนักศึกษาไม่ให้ออกไปก่อเหตุวุ่นวาย หรือสร้างปัญหาภายนอก และเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียนได้อีกด้วย

สถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีหน้าที่ให้บริการด้านการฝึกอบรม และแนวทางอาชีพแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไป นอกจากนั้นยังทำหน้าที่ให้บริการและพัฒนาสังคมเพื่อช่วยให้ประชาชนอยู่ดีกินดี บ้านเมืองมีความสงบสุข แต่ปัจจุบันผลของการศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะมีปัญหาอื่นเข้ามาแทรก เช่น ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ปัญหาเศรษฐกิจการเมือง ปัญหาความยากจนในชนบท ปัญหายาเสพติด¹⁶ การที่จะแก้ไขปัญหเหล่านี้ได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานทั้งของภาครัฐบาลและเอกชน แต่เรามักพบปัญหาต่างคนต่างทำ ขาดการประสานงาน และสนับสนุนซึ่งกันและกัน¹⁷ งานโครงการพิเศษจะต้องพยายามหารูปแบบและแนวการดำเนินงานในการแก้ปัญหา เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น งานโครงการพิเศษเป็นอีกงานหนึ่งที่มีความสำคัญในสถานศึกษา เพราะมีบทบาทในการเสริมสร้างความร่วมมือ การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นทั้งนี้เพราะสถานศึกษาเป็นแหล่งวิชาการ เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน การสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีต่อชุมชน ย่อมทำให้การพัฒนาสถานศึกษาเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสำหรับนักศึกษาเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพ การทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย

งานกิจการนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุน ให้สถานศึกษาผลิตนักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคม มีความรู้ความสามารถช่วยเหลือตนเองและสังคมได้ ช่วยเสริมเติมเต็มให้นักศึกษามีความสมบูรณ์ นอกเหนือไปจากที่ได้รับตามหลักสูตรการเรียนการสอน

กิจกรรมและบริการต่าง ๆ ที่วิทยาลัยจัดให้นักศึกษาแล้วนั้นสร้างความพึงพอใจสนองความต้องการได้เพียงพอและเหมาะสมกับสภาพ วัยของนักศึกษาหรือไม่ ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต้องการให้วิทยาลัยจัดกิจกรรมและบริการอื่นเพิ่มเติมอย่างไร จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาสนใจ และต้องการศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุง พัฒนาการบริการงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคให้ดำเนินไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในงาน 5 ด้านได้แก่
 - 1.1 งานปกครอง
 - 1.2 งานกิจกรรมนักศึกษา

- 1.3 งานโครงการพิเศษ
- 1.4 งานแนะแนวอาชีพ
- 1.5 งานสวัสดิการและพยาบาล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนระหว่างครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนระหว่างนักศึกษาระดับปวช. กับนักศึกษาระดับปวส.
4. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษา ผลจากการวิจัยสามารถนำไปปรับปรุงพัฒนา ในสถานศึกษาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. งานปกครอง ปรับปรุงระบบ ระเบียบการปกครอง การควบคุมดูแลนักศึกษา ขณะที่อยู่ภายใน-นอกสถานศึกษา
2. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา พัฒนาการจัดกิจกรรมแก่นักเรียนนักศึกษาเพื่อสนองความต้องการ ความเหมาะสมกับวัย-สภาพของนักศึกษา โดยสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน
3. งานโครงการพิเศษ พัฒนาการจัดระบบการประสานงาน การประชาสัมพันธ์ โรงเรียน การจัดกิจกรรมเสริมสร้างบทบาท และความรับผิดชอบของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาชุมชน
4. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน จัดระบบงานให้มีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาการฝึกงานในสถานประกอบการของนักศึกษา
5. งานสวัสดิการและพยาบาล ปรับปรุงการให้บริการด้านสุขภาพอนามัย การประกันชีวิต ระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ขณะอยู่ในสถานศึกษา
6. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานกิจการนักศึกษา นำผลการศึกษายไปแก้ไขข้อบกพร่อง และปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานกิจการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในขอบเขตต่อไปนี้

1. ศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษา
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย
 - 2.1 ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532
 - 2.2 นักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 3.1.1 ประเภทของครู-อาจารย์จำแนกตามหน้าที่
 - 3.1.2 ระดับการศึกษาของนักศึกษา
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาใน 5 ด้าน ประกอบด้วย
 - 3.2.1 งานปกครอง
 - 3.2.2 งานกิจกรรมนักศึกษา
 - 3.2.3 งานโครงการพิเศษ
 - 3.2.4 งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
 - 3.2.5 งานสวัสดิการและพยาบาล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครู - อาจารย์ ทำหน้าที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ศัพท์บางคำในความหมาย และขอบเขตจำกัด ดังนี้

1. ครู-อาจารย์ หมายถึง

1.1 ครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532 และได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

หัวหน้างานปกครอง หมายถึง ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานปกครองระเบียบวินัย ของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลความประพฤติของนักศึกษา ร่วมกับอาจารย์ประจำแผนก

หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรม ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม

อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมและให้คำปรึกษาแก่สมาชิกในชมรมในวิทยาลัยเทคนิค

หัวหน้างานโครงการพิเศษ หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่น เพื่อร่วมจัดกิจกรรมพิเศษและบริการชุมชน

เจ้าหน้าที่งาน โครงการพิเศษ หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน

หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ให้บริการแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในวิทยาลัยเทคนิค

เจ้าหน้าที่งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่บริการแนะแนว ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึง ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบในการจัดบริการด้านสุขภาพ อนามัย และความปลอดภัยในวิทยาลัยเทคนิค

เจ้าหน้าที่งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่จัดบริการดูแลสวัสดิการของนักศึกษา

1.2 ครู-อาจารย์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา หมายถึง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532 ซึ่งไม่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

2. นักศึกษา หมายถึง

2.1 นักศึกษาระดับ ปวช. หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532

2.2 นักศึกษาระดับ ปวส. หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532

3. วิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 9 สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หมายถึง

3.1 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

3.2 วิทยาลัยเทคนิคเลย

3.3 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร

3.4 วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย

3.5 วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี

4. งานกิจการนักศึกษา หมายถึง งานที่กรมอาชีวศึกษากำหนดให้วิทยาลัยเทคนิค ได้จัดขึ้นเพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเรียน ซึ่งประกอบด้วย 5 งาน ดังนี้

4.1 งานปกครอง หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการปกครองดูแลแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนลงโทษนักเรียนนักศึกษาที่กระทำความผิด

4.2 งานกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น กิจกรรมชมรม ควบคุมทะเบียนนักศึกษาวิชาทหาร ส่งเสริมการกีฬา ทั้งในและนอกสถานศึกษา

4.3 งานโครงการพิเศษ หมายถึง งานพิเศษที่ดำเนินการโดยประสานงานกับจังหวัด กรม กระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

4.4 งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง ในการแก้ปัญหาและแนะแนวอาชีพวางแผนการจัดหางานและฝึกงานให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษา

4.5 งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการสวัสดิการการจัดหาทุน ดูแลน้ำดื่ม ร้านอาหาร งานพยาบาล และดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาในหอพัก

เชิงอรรถ

- ¹ วิรัช กุมุทมาศ, "หลักการอาชีวศึกษา," อาชีวศึกษา, ปีที่ 1 ฉบับที่ 11 (สิงหาคม 2528), หน้า 49.
- ² กรมอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, "วัตถุประสงค์และนโยบายการอาชีวศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5 (2525 - 2529)," (เอกสารอัตรัดสำเนา) หน้า 1.
- ³ ทศนา แสงวงศ์, "การวิเคราะห์พฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522, หน้า 11.
- ⁴ ศักดา ใจชาน, "เอกสารประกอบการประชุมการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีกรมอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2530," (เอกสารอัตรัดสำเนา) หน้า 3.
- ⁵ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาศาสนาและศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 (2530-2534) (เอกสารอัตรัดสำเนา) หน้า 5-8.
- ⁶ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 (เอกสารอัตรัดสำเนา) หน้า 2.
- ⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 3.
- ⁸ วิเวก ปางพุดพิงษ์, "สารจากอธิบดี," อาชีวศึกษา 2522-2525 (กรุงเทพมหานคร : โรงเรือนสารพัดช่างพระนคร, 2525), หน้า 4.
- ⁹ สอาด พิมพ์สวัสดิ์, "อาชีวศึกษาทางที่มองเห็น," อาชีวศึกษา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 23 (สิงหาคม 2529), หน้า 32.
- ¹⁰ ศิริ รอดบุญธรรม, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517, หน้า 83.
- ¹¹ เมธี บิลันธานนท์, คำบรรยายประกอบการสอนรายวิชา การบริหารอาชีวศึกษา นักศึกษาปริญญาโทสาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 15 มิถุนายน 2531.
- ¹² ธิดารัตน์ บุญชู อ่างโดย มัทกานต์ โอฟีร์รัตน์มณี, "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการนิสิตและนักแนะแนวอาชีพ ในมหาวิทยาลัย." ศรีนครินทร์วิโรฒ วิจัยและพัฒนา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 (สิงหาคม 2533), หน้า 42.

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะตรวจสอบเอกสารในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความเป็นมาของงานกิจการนักศึกษา
2. ความหมายของงานกิจการศึกษา
3. จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษา
4. ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา
5. การบริหารงานกิจการนักศึกษา
6. การบริหารงานกิจการนักศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
7. ปัญหาของงานกิจการนักศึกษา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความเป็นมาของงานกิจการนักศึกษา

กิจการนักศึกษาเป็นงานให้การศึกษากับประเภทหนึ่ง ซึ่งมีรูปแบบของการพัฒนานักศึกษาที่เป็นระบบ มีจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและวิธีการคล้ายกับการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ มากขึ้น แต่เน้นในการปฏิบัติจริงและประสบการณ์ชีวิตจริง

กิจการนักศึกษาวិวัฒนาการมาจากการปกครองและการให้สวัสดิการแก่นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาคือ ได้มีการควบคุมดูแลความประพฤติของนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบประเพณีอันดีงามและจัดให้มีการแนะแนว โดยถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของงานบริการนักศึกษา ต่อมาได้เพิ่มงานหน้าที่ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมพิเศษ และได้ขยายบริการในด้านต่าง ๆ ให้กว้างขวาง ครอบคลุมภารกิจมากขึ้น¹

สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 กล่าวถึงความจำเป็นของงานกิจการนักศึกษาพอสรุปได้ดังนี้
"งานกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบอุดมศึกษาที่สถาบันจัดขึ้น เพื่อบริการและจัดสวัสดิการช่วยเหลือให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษา พัฒนาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะทางสังคม และเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ"²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่ช่วยเสริมเติมเต็มให้นักศึกษามีความสมบูรณ์นอกเหนือไปจากที่ได้รับตามหลักสูตรการเรียนการสอนที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น คือมีความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนการพัฒนาตนเองของนักศึกษา

ในระยะเริ่มแรกของการจัดการศึกษาอย่างมีระบบในรูปของการจัดตั้งโรงเรียนที่มานั้น ผู้จัดการหรือคณะผู้จัดการการศึกษายังไม่มีความคิดในเรื่องการจัดการด้านกิจการนักเรียนแต่ประการใด เช่น จะเห็นว่าความคิดในเรื่องการแนะแนวการให้บริการด้านสุขภาพอนามัย การจัดชั้นเรียนพิเศษให้แก่เด็กที่มีข้อจำกัดบางประการหรือการจัดบริการอาหารกลางวันให้แก่เด็กนักเรียนที่ยากจน สิ่งเหล่านี้ยังไม่มีปรากฏให้เห็นในโรงเรียนในระยะเริ่มต้น ทั้งนี้่าจะเป็นเพราะว่าฝ่ายจัดการศึกษาในระยะแรกไม่อาจจะรู้ล่วงหน้าได้ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดตามมาจนกระทั่งเมื่อเวลาล่วงเลยไปนาน ๆ เข้าเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาต่อสวัสดิภาพและการเรียนของเด็กค่อย ๆ ปรากฏให้เห็นมากขึ้น ๆ เช่น ปัญหาการขาดเรียนด้วยสาเหตุต่าง ๆ ปัญหาด้านสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ ปัญหาความยากจน ปัญหาการปรับตัวไม่ได้ ฯลฯ อันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ปรากฏให้เห็นมากขึ้น ซึ่งหากทางโรงเรียนเฉยไม่ช่วยขจัดปัดเป่า การจัดการศึกษาเพื่อปวงชนก็ไม่สามารถบรรลุผลสมบูรณ์ได้เพราะเด็ก ๆ ย่อมไม่สามารถจะศึกษาเล่าเรียนในเมื่อเขายังต้องเผชิญกับปัญหาหลาย ๆ ประการของชีวิต^๖

ดังนั้นด้วยปัญหาและความจำเป็นดังกล่าวงานแก้ปัญหาตามความจำเป็นจึงค่อย ๆ เริ่มปรากฏในโรงเรียนต่าง ๆ มากขึ้น จนกลายเป็นงานสำคัญอีกด้านหนึ่ง ซึ่งผู้บริหารการศึกษาทั้งหลายในปัจจุบันนี้ต้องจัดขึ้นมาพร้อม ๆ กับการสอนซึ่งกิจการบริการแก้ปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ งานที่เรียกว่า "กิจการนักเรียน"

นอกจากนี้ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งเพิ่มความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้สถาบันการศึกษาจำต้องรับภาระในการที่จะต้องจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็ก ๆ ในโรงเรียนเพื่อให้เขาสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปตามลำดับ

จากแนวความคิดและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม การศึกษาที่ก้าวหน้าไปทำให้งานกิจการนักเรียนค่อย ๆ ได้รับการเอาใจใส่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปอย่างกว้างขวางในความสำคัญของกิจการนักเรียน ผู้บริหาร ครูและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนจะต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งที่จะต้องจัด และดำเนินงานด้านกิจการนักเรียนให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและเอาใจใส่ให้งานบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งหมายถึงเด็กแต่ละคนจะต้องได้รับการ

เอาใจใส่ดูแลอย่างฉลาดให้ได้เรียนรู้วิชาการต่าง ๆ ตลอดจนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน
 พร้อมกัน ไปอย่างเต็มที่เพื่อที่เขาจะสามารถมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้อย่างมีความสุขตามอัตราภาพ ใน
 ฐานะที่เขาเป็นมนุษย์คนหนึ่งและหากมองอีกมุมหนึ่งจะเห็นว่าความสำเร็จของงานกิจการนักเรียน
 ย่อมจะเป็นประโยชน์ และมีผลดีแก่โครงการการศึกษาต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างกว้างขวาง
 ซึ่งนั่นย่อมหมายถึงความสำเร็จในงานพัฒนาบุคลากรตามเป้าประสงค์ของประเทศเป็นส่วนรวม
 นั่นเอง

ความหมายของงานกิจการนักศึกษา

มีผู้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้หลายท่าน คือ Good ได้ให้ความหมาย
 งานด้านกิจการนักศึกษาใน Dictionary of Education ไว้ว่า "งานกิจการนักศึกษาคือ
 การให้บริการของสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การจัดหา
 งานบริการหอพัก ที่ปรึกษาองค์การนิสิตนักศึกษา"⁴

ลำเนา ขจรศิลป์ ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษา ไว้ว่า

งานกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสามารถพิจารณาได้
 ทั้งในแง่การบริหารและในแง่วิธีการดำเนินงาน ถ้าพิจารณาในแง่บริหารงานกิจการ
 นักศึกษาคือ หน่วยงานที่สถาบันอุดมศึกษาได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักศึกษาในแง่
 วิธีการดำเนินงาน งานกิจการนักศึกษาคือ กระบวนการทางการศึกษาที่สถาบัน
 อุดมศึกษาได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักศึกษา และช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคล
 ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ⁵

พรณี ชูทัย ได้กล่าวถึงงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า งานกิจการนักศึกษา หมายถึง
 "บริการทั้งหลายที่จัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาให้พัฒนาการเต็มที่ในทุกด้าน ช่วยพัฒนาทักษะ
 การเรียน การแก้ปัญหา ช่วยให้รู้จักการสมาคม การปรับตัว รู้จักวิถีเรียน กิจกรรมต่าง ๆ
 ที่จัดให้ เช่น งานด้านอนามัย กีฬา หอพัก การจัดหาทุน"⁶

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า

งานกิจการนักศึกษา คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเน้นการพัฒนาบุคคล การจัดภาวะแวดล้อม การพัฒนากิจกรรม การให้สวัสดิการ และบริการแก่นักศึกษา งานกิจการนศึกษานอกจากจะเสริมวัตถุประสงค์ของสถาบันด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแล้ว ยังมุ่งพัฒนา ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เพิ่มเติมจากสิ่งที่การศึกษาในชั้นเรียน ไม่สามารถจัดให้ได้⁷

Hopfe ได้กล่าวถึงงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า "กิจการนักศึกษาเป็นโครงการของ มหาวิทยาลัย ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้นักศึกษาทั้งเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มได้มีส่วนร่วมเต็มที่ ในชุมชนวิชาการกล่าวคือ ให้มีการจัดสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการ ความใฝ่ฝัน ของนักศึกษาคความเจริญงอกงามของนักศึกษาในด้านสติปัญญาส่วนตัวจิตวิทยาสังคมและร่างกาย"⁸

Ralph กล่าวถึงงานกิจการนักศึกษาว่า "เป็นงานที่ประยุกต์ความรู้และหลักการ ซึ่งเป็นการผสมผสานวิชาการทางสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะด้านจิตวิทยา และสังคมวิทยา นำมาใช้กับนักเรียนนักศึกษา"⁹

Isaksen ได้ให้ความหมาย งานกิจการนักศึกษาไว้ว่า "เป็นงานที่ประกอบด้วย บริการ กิจการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนจึงช่วยให้นักเรียนแต่ละคน ได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์อย่างมากตลอดเวลาที่นักเรียนมีชีวิตอยู่ในโรงเรียน"¹⁰

พีรพันธ์ พาลุสุข ได้ให้ความหมายของกิจการนักศึกษาว่าหมายถึง "การให้บริการ ให้คำปรึกษาและแนะแนวในเรื่องต่าง ๆ ปัญหาส่วนตัว ปัญหาด้านการศึกษา ทักษะทางการ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา"¹¹

Dressel ได้กล่าวถึง งานกิจการนักศึกษาไว้ว่า งานกิจการนักศึกษา

มีส่วนส่งเสริมให้ความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยบรรลุผลสำเร็จ โดยมีภาระกิจ ที่เกี่ยวข้องคือ การติดต่อสัมพันธ์กับนักศึกษาทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม พร้อมทั้ง จัดบริการให้นักศึกษาเหล่านั้น ด้วยการเสริมสร้างประสบการณ์ที่มีผลทำให้เกิดการ พัฒนาแก่นักศึกษา การทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างนักศึกษา บิดามารดา คณาจารย์ และชุมชน รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงผลักดันทางจิตวิทยา สังคมและวัฒนธรรมซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการกระทำของนักศึกษา¹²

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า งานกิจการนักศึกษา หมายถึง การจัดดำเนินงานกิจการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาและเป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนให้ห้องเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีความเจริญงอกงามในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติที่ดีงาม มีระเบียบวินัย มีความคิดไตร่ตรอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้อยู่เสมอ รู้จักนำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ และสามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษา

จุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศนั้น มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพราะเป็นงานที่มุ่งไปที่นักศึกษาโดยตรง ประโยชน์ที่ได้รับนั้น มีผลถึงการพัฒนาประเทศชาติด้วย นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จึงถือได้ว่าเป็นกลุ่มคนที่จะ เป็นกำลังอันสำคัญของประเทศในอนาคต ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ที่จะผลิตคนกลุ่มนี้ออกมาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีใช้แต่เพียงด้านวิชาการเท่านั้น แต่ครอบคลุมไปทั้งหมดของการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในสังคม ได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ดังนี้

สมเดช มุงเมือง ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของกิจการนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานักศึกษา ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทุกด้านทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจให้มีสุขภาพแข็งแรง มีอารมณ์มั่นคง มีทักษะทางสังคมที่ดี มีสติปัญญา และความคิดที่ก้าวหน้า สร้างสรรค์ มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
2. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีความเพียรพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
3. เพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษา ให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน โดยจัดให้มีบริการต่าง ๆ ที่จะช่วยและอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา
4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรม และเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนการทำงานร่วมกัน
5. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรัก และเชิดชูเกียรติแห่งสถาบันร่วมกัน พัฒนาวิทยาลัยให้เป็นชุมชนวิชาการที่มีคุณภาพและเป็นที่ยังทางปัญญาของสังคม¹³

งานกิจการนักศึกษาส่งผลให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาตนเอง สังคมและประเทศชาติ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นหนทางป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักศึกษาได้ด้วย เพราะการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้แสดงออกตามความคิด ความสามารถของตนเอง

จำรัส นองมาก ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักเรียน/นักศึกษาไว้ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีโอกาสพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ไปตามแนวทางที่พึงปรารถนา
2. ช่วยให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ที่กว้างขวางและดีที่สุดในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นการปรับตัวของนักเรียนเพื่อดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
3. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีเวลาทำกิจกรรมได้มากขึ้น และสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ตนเองถนัดได้
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม รู้จักเคารพนับถือผู้อื่นและตนเอง
5. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน¹⁴

Isaksen กล่าวถึง ความมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า ความมุ่งหมายเบื้องต้นของงานกิจการนักเรียน คือ

การช่วยให้นักเรียนสามารถประสบความก้าวหน้าในทุก ๆ ด้านในขณะที่เข้ามาอยู่ในระบบการศึกษาของ โรงเรียนและในความมุ่งหมายที่กว้างกว่านั้น คือ การมุ่งช่วยเหลือ นักเรียนให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งหมด โดยช่วย ให้ได้รับความสำเร็จในการรู้จักตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง และสามารถนำตนเองได้ในระดับหนึ่ง¹⁵

เสรีวิทย ศุภเมธี ให้ความเห็นว่า กิจการนักเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

พัฒนาให้นักเรียนเจริญงอกงามทุกด้าน สถานศึกษาจึงควรให้ความช่วยเหลือทุกวิถีทางที่จะให้เขาบรรลุเป้าหมายตามโอกาสที่นักเรียน นักศึกษา ควรจะได้รับ จึงได้มีการกำหนดให้จัดงานด้านกิจการนักศึกษาอย่างจริงจัง และถือเป็นงานที่

ควบคู่ไปกับการจัดการศึกษา โดยกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ 3 ประการ คือ

1. มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพ ของนักเรียน นักศึกษา
2. มุ่งช่วยแก้ปัญหา อันจะเกิดขึ้นแก่นักเรียน นักศึกษา
3. มุ่งช่วยป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่นักเรียนนักศึกษา¹⁶

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ผู้ที่อยู่ในวงการและมีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษา ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า

1. เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ สามารถปกครองตนเองได้
3. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา
4. เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา
5. เพื่อให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อให้นักศึกษารู้จักทักษะทางสังคม รู้จักเสียสละและทำงานให้ส่วนรวม
7. เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาลักษณะนิสัย ความกตัญญู และความคิดที่ดี
8. เพื่อให้นักศึกษามีความสามัคคี¹⁷

Shaffer and Martinson อ้างโดย ทองเวียน อมรชกุล ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษาดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการในหอพัก รวมทั้งในกิจการต่าง ๆ
2. เพื่อจัดให้มีบริการต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนได้พัฒนาตนเองและช่วยให้เข้าใจความมุ่งหมายในการดำเนินชีวิต ในสถาบันอุดมศึกษา
3. เพื่อเปิดโอกาสให้ทดลองใช้ชีวิตแบบประชาธิปไตย องค์การนักศึกษากิจกรรมนักศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้ ให้นิสิตนักศึกษารู้จักใช้สิทธิและความรับผิดชอบรวมทั้งเรียนรู้วิธีการทำงานกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อเปิดโอกาสให้คณาจารย์และนิสิตนักศึกษา ได้มีโอกาสติดต่อกัน และกันนอกห้องเรียน โดยที่งานกิจการนักศึกษาจะเป็นตัวกลางช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวิถีการแก้ไขปัญหาวีชีวิต

5. เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาทุกคนได้รับความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนทั้งนี้ โดยการให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินในกรณีที่เป็น เช่น การให้ทุน การให้เงินยืม และการหางานให้ทำ เป็นต้น

6. เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาแต่ละคน ได้พัฒนาความรับผิดชอบ และความมีวินัยในตนเองให้สูงขึ้น

7. เพื่ออธิบายถึงจุดมุ่งหมาย นโยบาย กฎ ระเบียบ และการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาต่อนิสิตนักศึกษา และบุคคลทั่วไป

8. เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศให้ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษามีชีวิตในการปฏิบัติงานสูงขึ้น และมีความจงรักภักดีต่อสถาบันเป็นอย่างยิ่ง¹⁸

สรุป งานกิจการนักศึกษา มีจุดมุ่งหมายหลักที่สำคัญ คือ เป็นหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุน ให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตนิสิตนักศึกษา ให้เป็นสมาชิกที่ดีมีคุณภาพของสังคม มีความรู้ มีความสามารถ ช่วยเหลือตนเองและสังคมได้ นั่นคือ เป็นบุคคลที่มีประโยชน์และมีคุณค่า

ขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา

งานกิจการศึกษามีขอบข่ายการดำเนินงาน ครอบคลุมกิจกรรม ต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง นักการศึกษาหลายท่าน ได้กำหนดขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานกิจการนักศึกษา ไว้ดังนี้

Feber and Shearon อ้าง โดยเชาวน์ มณีวงศ์ ให้แนวคิดว่าการบริหารกิจการนักเรียน/นักศึกษา มีขอบข่ายกว้างขวางเพียงใด ขึ้นอยู่กับขนาดและระดับของสถานศึกษา นั้น ๆ เป็นสำคัญ ซึ่งครอบคลุมถึงภารกิจ 7 ประการ ดังนี้

1. การสำรวจนักเรียนในท้องที่การศึกษา
2. การจัดรายการปฐมมิเทศสำหรับนักเรียน
3. การจัดบริการแนะแนว
4. การจัดบริการเพื่อสุขภาพและพลานามัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การจัดระเบียบนักเรียนเพื่อเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล
6. การประเมินผลความเจริญงอกงามของเด็กนักเรียน
7. วินัยและการแก้ปัญหาทางวินัย¹⁹

สำเนา ขจรศิลป์ ได้กำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

1. งานทะเบียนประวัตินักศึกษา
2. งานวินัยนักศึกษา
3. งานบริการ เช่น อาหาร ร้านค้าสหกรณ์ ไปรษณีย์

นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง อาจจัดให้ฝ่ายกิจการนักศึกษารับผิดชอบงานบางอย่าง เช่น

1. งานรักษาความปลอดภัย
2. งานคัดเลือกนักเรียนเข้าเป็นนักศึกษา
3. งานเกี่ยวกับนักศึกษาต่างชาติ²⁰

ทองเรือน อมรัชกุล กล่าวถึงขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า

กิจการศึกษานั้นครอบคลุมในด้านการรับนักศึกษา ระเบียบการลงทะเบียน การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การปฐมพยาบาล การให้คำปรึกษา การวางตัวบุคคล การให้บริการพิเศษแก่นักศึกษาเฉพาะกรณี งานเกี่ยวกับอาหาร กิจการอาสาสมัครนักศึกษา ทอพัก องค์การนักศึกษา การปกครอง การนิจรรณาเกี่ยวกับตลาดการนักศึกษา การประสานงาน ในด้านโครงการทางวัฒนธรรม และ สันทนาการของนักศึกษา²¹

งานกิจการศึกษามีขอบข่ายกว้างขวางซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ภาระหน้าที่ของสถานศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบังเกิดผลดี

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้ประมวลขอบข่ายของงานกิจการศึกษาไว้ดังนี้

1. โปรแกรมแนะแนวการศึกษาต่อ นโยบายการรับนักศึกษา การคัดเลือกนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. โปรแกรมที่จะวิเคราะห์วิเคราะห์ปัญหาความต้องการของนิสิตนักศึกษา ซึ่งได้แก่ การให้บริการแนะแนวในหลายรูปแบบ
3. โปรแกรมปฐมภูมิเทศ
4. การช่วยสอนซ่อมเสริม การอ่าน การพูด และภาษาจีนหรือวิชาอื่น ๆ ที่นิสิตนักศึกษาต้องการความช่วยเหลือ
5. การให้บริการด้านสุขภาพอนามัย
6. การจัดการบริการในเรื่องการนิเทศ การประสานงานและประสมประสาน ระหว่างกิจกรรมนอกหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตร
7. การจัดการบริการที่พักอาศัย และบริการอาหาร
8. โปรแกรมการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน
9. จัดอุปกรณ์และเครื่องมือที่ช่วยพัฒนา และประเมินชีวิตทางศาสนาและความสนใจของนิสิตนักศึกษา
10. จัดระบบในการเก็บระเบียบนิสิตนักศึกษา
11. สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง อาจจำเป็นต้องจัด โปรแกรมพิเศษ สำหรับการปฐมภูมิเทศและแนะแนวนิสิตนักศึกษาต่างประเทศ²²

พินัส ทัณนาคินทร์ ได้ให้ขอบข่ายการบริการกิจการนักศึกษาไว้ 4 ประการ

1. การจัดกิจกรรมนักเรียน
2. การจัดการบริการแนะแนว
3. การรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียน
4. การบริการด้านอื่น ๆ เช่น สุขภาพอนามัย²³

กาญจนา ศรีภักดีสินธุ์ ได้สรุปขอบข่ายงานกิจการหรือบริการนักศึกษาไว้ 3 ด้าน

คือ

1. การปกครองและดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน ตามอำนาจหน้าที่ของ ผู้บริหารประกอบด้วย
 - การสำมะโนนักเรียน
 - การรับนักเรียน
 - การแบ่งกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การประเมินผลและการเลื่อนชั้น
- การรายงานผลการเรียนและพัฒนาการของนักเรียน
- การจัดทำระเบียบนักเรียน
- ระเบียบวินัย การรักษาระเบียบวินัยของนักศึกษา

2. บริการและสวัสดิการด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย

- บริการแนะแนว
- บริการทางวิชาการ
- บริการรับ-ส่ง นักเรียน
- บริการสุขภาพอนามัย
- บริการอาหารกลางวัน
- บริการสหนาการและพักผ่อนหย่อนใจ
- บริการด้านความปลอดภัย
- บริการด้านอื่น ๆ ตามความจำเป็นที่มี

3. กิจกรรมนักศึกษา²⁴

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของการดำเนินงานด้านกิจการศึกษานั้น ได้มีผู้ระบุไว้หลายนัย ซึ่งมีความใกล้เคียงกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการและจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่ง อันมีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป เป็นตัวกำหนดถึงความจำเป็นและความเหมาะสมในการดำเนินงาน ซึ่งมีขอบข่ายครอบคลุมงาน 4 ประการ คือ

1. งานสวัสดิการและบริการ ได้แก่ งานแนะแนว การจัดหาทุนการศึกษา สุขภาพอนามัย และงานด้านความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบริการที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาจัดให้นักศึกษา
2. งานกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ กีฬา สันทนาการ ส่งเสริมวิชาการและการออกวารสารของนักศึกษา
3. งานควบคุม ได้แก่ งานระเบียบวินัยศึกษา การปกครอง การควบคุมดูแล การดำเนินงานของสโมสรนักศึกษาและชมรม
4. งานบริการทางวิชาการ ได้แก่ การปฐมนิเทศ การปัจฉิมนิเทศ การสอนซ่อมเสริม และการจัดอบรมพิเศษต่าง ๆ ที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ

การบริหารงานกิจการนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 กำหนด
ขอบข่ายงานกิจการนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. งานปกครอง
2. งานกิจกรรมนักเรียน/นักศึกษา
3. งานโครงการพิเศษ
4. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
5. งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก²⁵

งานปกครอง - ระเบียบวินัย

ระเบียบวินัยเป็นแบบแผนของความประพฤติที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นไว้ เพื่อให้สมาชิกในโรงเรียนควบคุมตนเอง ถ้านักเรียนในโรงเรียนสามารถปฏิบัติได้ตามระเบียบที่กำหนดไว้ก็ย่อมมีผลทำให้สมาชิกทุกคนของโรงเรียนอยู่กันอย่างมีความสุข โดยไม่มีผู้ใดก่อกวน ทั้งครูและนักเรียนย่อมมีเวลาในการเรียนการสอนเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ความหมายของระเบียบวินัย

พระราชวรมนี ได้อธิบายความหมายของระเบียบวินัยไว้ดังนี้ วินัย หมายถึง "ข้อบัญญัติที่วางไว้เป็นหลักกำกับความประพฤติให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอกัน"²⁶

พันส์ หันนาคินท์ กล่าวถึงระเบียบวินัยไว้ว่า ระเบียบวินัย หมายถึง

การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบแบบแผนหรือข้อบังคับต่าง ๆ เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ คือ นักเรียน ที่ได้มองเห็นแล้วว่า การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่สร้างขึ้นไว้และตัวเองเห็นชอบด้วยนั้น เป็นสิ่งที่จะธำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและนำมาซึ่งความสุข ความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคม²⁷

ภิญโญ สาธร ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมายของระเบียบวินัยไว้ว่า คนทั่วไปมักจะ หมายถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามหรือ บางที่โรงเรียนก็ยังไม่ได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นความคาดหวังของ ครูว่า นักเรียนควรวางตนหรือประพฤติตนอย่างนั้น อย่างนี้ ทั้งในห้องเรียน ใน บริเวณโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมความว่า นักเรียนจะต้องวางตนตามที่ ครูคาดหวัง 24 ชั่วโมง เมื่อนักเรียนทำอะไรผิดไปจากความคาดหวัง ครูก็ถือว่า ทำผิดระเบียบวินัย การรักษาระเบียบวินัยของครูก็คือ การเขียนตีหรือชู้ให้นักเรียน กลัว ต่อมาเมื่อกำหนดของการเขียนตีนักเรียนหมดไป ครูก็หมดหนทางรักษา ระเบียบวินัย²⁸

การปกครองและวินัยใน โรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่งกล่าวคือ การปกครอง นักเรียน หมายถึง การปกป้องคุ้มครอง ดูแล รักษา รวมทั้งให้การอบรมศีลธรรม จรรยา มารยาทอันดีงามแก่นักเรียนของ โรงเรียน จะเห็นว่าเป็นการปกครองนักเรียนตามหน้าที่และ ความรับผิดชอบของ โรงเรียน โดยตรง นอกจากนี้การปกครองนักเรียนยังเป็นกิจกรรมที่ โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้ปกครองกันเอง ได้อีกด้วย

ความจำเป็นในการรักษาระเบียบวินัย

การรักษาระเบียบวินัยมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสังคมมีวินัยเป็นตัวควบคุม พฤติกรรม ดังนั้นหากนักเรียนรักษาระเบียบวินัยดี เมื่ออยู่ในโรงเรียนย่อมส่งผลเมื่อเติบโต เป็นผู้ใหญ่ และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ในขณะที่เดียวกันหากนักเรียนขาด ระเบียบวินัย การดำเนินงานของ โรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรคจนกระทั่ง ไม่สามารถดำเนินงาน ให้ได้ดีที่สุด ผลเสียจะตกอยู่กับนักเรียนและโรงเรียน นั้นหมายถึง สังคมและประเทศชาติ เซาน์ มณีวงศ์ ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการรักษาระเบียบวินัยไว้ดังนี้

1. ระเบียบวินัยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง ในการเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการ ดำเนินชีวิตในอนาคต เมื่อนักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ รู้จักใช้สิทธิและเสรีภาพ และ ความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง
2. ระเบียบวินัยช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญ ก้าวหน้าของ โรงเรียน²⁹

ขอบเขตของระเบียบวินัยในโรงเรียน

ขอบเขตของระเบียบวินัยในโรงเรียนจะกว้างขวางเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน รวมทั้งขนาดและประเภทของสถานศึกษา สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมและประเทศชาติ อย่างไรก็ตามทั่วไปของเขตของระเบียบวินัยอาจแบ่งแยกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ระเบียบวินัยเกี่ยวกับความประพฤติทั่ว ๆ ไปของนักเรียน เช่น การแต่งกายสะอาด ถูกระเบียบ การมาโรงเรียนทันตามเวลาที่กำหนด การหยุดจาไพบีระ สภาพ การไม่ติดยาเสพติด ฯลฯ
2. ระเบียบวินัยเกี่ยวกับความประพฤติในชั้นเรียน เช่น การไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ต่อครูอาจารย์ และต่อทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน การแสดงพฤติกรรมไม่รบกวนเพื่อนขณะทำงาน การแสดงพฤติกรรมสนใจเรียน สนใจร่วมกิจกรรมและสนใจทำงานที่ครูมอบหมายให้เสร็จเป็นอย่างดี เป็นต้น³⁰

สาเหตุที่นักเรียนประพฤติผิดวินัย

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งของสังคมซึ่งจะต้องควบคุม กำกับ และป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน ช่วยวางแนวทางให้นักเรียนมีการปรับปรุงตัวที่ดี ที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมและระเบียบของสังคม

สำเนา ขจรศิลป์ ได้อธิบายสาเหตุที่นักศึกษาทำผิดวินัยนั้นมี 2 ประการ คือ ประการแรกเกิดจากตัวนักศึกษาเอง เช่น อាកการผิดปกติทางจิต ประการที่ 2 เกิดจากสภาพภายนอกตัวนักศึกษา³¹

ครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกที่มีส่วนหล่อหลอมนักศึกษา ฉะนั้นครอบครัวจึงมีอิทธิพลมาก นอกจากนั้นเพื่อน สถาบันการศึกษาและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นสาเหตุให้นักศึกษาทำผิดวินัยได้ พอสรุปสาเหตุปัญหาที่นักศึกษาทำผิดวินัยไว้ดังนี้

1. ปัญหาเกิดจากที่บ้าน
2. ปัญหาจากทางโรงเรียน
3. ปัญหาระบบการบริหารโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหาจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน
5. ปัญหาเกิดจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม³²

เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาขึ้นในโรงเรียน บุคคลสำคัญที่มีบทบาทช่วยให้นักเรียน ประสบผลสำเร็จในการปรับตัวได้ คือ ครู เพราะครูทำหน้าที่ดูแล อบรม สั่งสอนนักเรียนที่ โรงเรียนหรือเรียกสั้น ๆ ได้ว่า "พี่เลี้ยง" หรือ "พ่อ แม่ คนที่สอง" ของนักเรียน หน้าที่ ของครูมิใช่แต่การสอนรายวิชาตามหลักสูตรที่กำหนดเท่านั้น ยังจะมีส่วนที่เสริมสร้างความ สมบูรณ์ให้กับชีวิตนักเรียนอีกมากมาย โดยเฉพาะด้านสุขภาพทางกาย ทางจิต ตลอดจน บุคลิกภาพของนักเรียนด้วย เช่น ช่วยเหลือแนะนำให้นักเรียนมีวิธีเรียนที่ถูกต้อง สนใจ การเรียน ไม่ขาดเรียน ไม่ก่อความเดือดร้อนหรือเป็นปัญหาทางการปกครอง ระเบียบวินัย จึงนับได้ว่าครูเป็นตัวจักรที่สำคัญของสังคมประเทศชาติที่จะคอยชี้แนะความประพฤติของนักเรียน ให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งจะต้องรับผิดชอบให้อยู่ในระเบียบวินัย

คณะนิติปรัชญา โท ได้รวบรวมแนวทาง ในการแก้ปัญหาการประพฤตินิสัยของ นักศึกษาไว้ดังนี้

1. ผู้บริหาร โรงเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้อง เข้าใจถึงสภาพที่เป็นจริงตาม ธรรมชาติหรือความต้องการของเด็กในระดับและวัยต่าง ๆ อย่างถูกต้อง

2. โรงเรียนจะต้องกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติ ในการปลูกฝังอบรมอย่าง ชัดเจนจะต้องชี้แจงให้ครู-อาจารย์ ผู้ร่วมงาน ได้ทราบถึงแนวทางที่กำหนดขึ้น ต้อง ร่วมมือ ร่วมใจกันอย่างแท้จริง ซึ่งมีข้อเสนอแนะแนวทาง ดังนี้

- 2.1 ครู-อาจารย์ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องสำรวจและปรับปรุงตัวเอง ให้เหมาะสมจะต้องสร้างศรัทธา ความเชื่อถือและไว้วางใจให้เกิดขึ้นกับเด็ก เพื่อ เป็นที่เคารพของนักเรียน

- 2.2 ครู-อาจารย์ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องให้ความใกล้ชิด ให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ อย่าให้นักเรียนเกิดความคิดว่าครูและนักเรียนอยู่กันคนละพวก

- 2.3 ครู อาจารย์ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องประสานสัมพันธ์ สามัคคี กลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ยึดหลักการและแนวนโยบายอันเดียวกัน

3. โรงเรียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน ให้อยู่ในสภาพที่ดีงามอยู่เสมอ เช่น การปรับปรุงอาคารเรียน ห้องเรียน ห้อง ประชุม ห้องน้ำ ห้องส้วม สนาม อาณาบริเวณต่าง ๆ ให้รื่นรมย์ เพื่อเป็น การสร้างศรัทธา สร้างบรรยากาศและแรงจูงใจให้กับนักเรียนรักโรงเรียน ผู้พัน

อยู่กับโรงเรียน และใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนอย่างมีความสุข

4. โรงเรียนจะต้องพยายาม ดำเนินการในการให้การบริการต่าง ๆ กับนักเรียนให้เกิดประโยชน์โดยตรงกับนักเรียน อาทิเช่น

4.1 ให้โอกาสนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนงาน การกำหนดความมุ่งหมายและร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น

4.2 ฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักออกกฎเกณฑ์ควบคุมการปฏิบัติต่าง ๆ ด้วยตนเองตามกรอบและระบอบของโรงเรียน

4.3 จัดประสบการณ์และกิจกรรมที่มีความหมายสำหรับนักเรียน ให้นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัส ปฏิบัติ รับผิดชอบกิจกรรมนั้น ๆ ให้มากที่สุด

4.4 จัดโครงการแนะแนวทั้งทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวให้กับนักเรียนอย่างจริงจัง ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าบริการด้านนี้ช่วยนักเรียนได้ มีประโยชน์กับนักเรียนโดยตรง

5. โรงเรียนจะต้องสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนมีความสำคัญและจำเป็นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมความประพฤติและแนวทางปฏิบัติตนเองของนักเรียน ทั้งในขณะที่นักเรียนอยู่ที่บ้านและอยู่ที่โรงเรียน ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้ความพยายามที่จะอธิบายและสร้างความเข้าใจให้ผู้ปกครอง ได้ทราบถึงคุณค่าของการจัดการศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ โดยเฉพาะเกี่ยวกับตัวนักเรียนอาจจัดทำได้โดยการประชุมชี้แจง การพิมพ์เอกสาร แจกคู่มือ โรงเรียน ออกจดหมาย ข่าวสาร เป็นต้น

5.2 เชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมเยียนโรงเรียนในบางโอกาส

5.3 จัดโรงเรียนให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน เปิดโอกาสให้ประชาชนมาใช้อาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียนในบางโอกาส

5.4 จัดนิทรรศการ การแสดงของโรงเรียนตามโอกาสอันควร

5.5 จัดตั้งสมาคมผู้ปกครอง ครูและศิษย์เก่าของโรงเรียน

6. ควรที่จะได้มีการพิจารณาปรับปรุง แก้ไข เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และสามารถปฏิบัติได้จริง³³

บทบาทของผู้บริหารกับการรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียน

การที่จะให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างจริงจัง เรียบร้อยนั้น ประภาพรรณ สุวรรณสุข ได้เสนอแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้บริหารโรงเรียนไว้ ดังนี้

1. ศึกษาในรายละเอียด และทำความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวินัยที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ทุกแห่งทุกมุม
2. เป็นผู้กำหนดระเบียบวินัยของโรงเรียนในบางส่วนที่จำเป็น ซึ่งในการกำหนดนี้จะต้องกำหนดรายละเอียด ให้สอดคล้องกับระเบียบวินัยที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้แล้วด้วย
3. เป็นผู้ร่วมกำหนดระเบียบวินัยบางอย่าง ซึ่งระเบียบวินัยเหล่านั้น อาจมาจากข้อคิดเห็นของครูผู้สอน ครูแนะแนว ฝ่ายปกครองหรือนักเรียนเอง ผู้บริหารจะต้องคอยประสานแนวความคิดอันนั้น ให้ถูกต้องมีหลักมีเกณฑ์
4. แจงรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวินัยที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบ เพื่อนำไปดำเนินการ
5. เป็นผู้ควบคุมดูแลให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด
6. ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาระเบียบวินัยตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว
7. ผู้บริหารควรรู้จักวิธีการที่จะทำให้บุคลากรในโรงเรียนทั้งฝ่ายดำเนินการและฝ่ายปฏิบัติตามระเบียบวินัย คือ นักเรียนได้ร่วมมือกันรักษาระเบียบวินัยที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้นอย่างเต็มใจ เช่น การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการประกวดมารยาทนักเรียนดีเด่น เป็นต้น
8. ร่วมมือกับผู้ปกครอง บุคลากรอื่น ๆ ภายนอกโรงเรียน เพื่อควบคุมดูแลเมื่อนักเรียนเลิกเรียนกลับไปอยู่ที่บ้าน โดยการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
9. ประเมินผลว่าบุคคลทุกฝ่าย ได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ เพื่อการปรับปรุงงานรักษาระเบียบวินัยที่ติดต่อไป³⁴

ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างระเบียบวินัยในสถานศึกษา การเปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์ และผู้ปฏิบัติได้มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ ตลอดจนชี้แจงแนวทางการปฏิบัติให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ ย่อมทำให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติและสะดวกต่อการควบคุม ดูแลความประพฤติของนักศึกษา

การดำเนินงานด้านการปกครอง ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานปกครอง ไว้ดังนี้

1. ปกครอง ดูแล นักเรียนนักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ
2. ประสานงานกับครู - อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา
3. ประสานงานกับสารวัตรนักเรียน และนักศึกษา เจ้าหน้าที่บ้านเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครองในการแก้ปัญหา ความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา
4. ลงโทษหรือเสนอการลงโทษนักเรียน นักศึกษา ผู้กระทำความผิด

งานกิจกรรมนักเรียน/นักศึกษา

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

งานกิจกรรมนักศึกษามีบทบาทอย่างมากในการที่จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษา ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ เอกชัย กี่สุขพันธ์ ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียน ไว้ดังนี้ กิจกรรมนักเรียน หมายถึง "กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น และดำเนินการโดยนักเรียนเองด้วยความสมัครใจ โดยมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ อันไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน"^{๑๑}

วัลลภา เทนหัสติน ณ อยุธยา กล่าวว่า "กิจกรรมนักศึกษาจัดขึ้นเพื่อพัฒนา นักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษา กิจกรรมนักศึกษามีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษา หมายรวมถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การงานที่สถาบันจัดให้แก่นักศึกษา หรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกันขึ้นเอง"³⁷

กิจกรรมนักเรียน " เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความสนใจ และเพื่อส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ อุนนิสัย ของนักเรียน เหมาะสมกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย"³⁸

กิจกรรมนักเรียน หมายถึง "บรรดากิจกรรมประกอบหรือนอกหลักสูตรทั้งหลายที่ให้การศึกษากับนักเรียนนอกห้องเรียน จัดขึ้นโดยนักเรียนสมัครใจที่จะเข้าเรียนและดำเนินการเอง โดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากคณาจารย์ และไม่มีภาระให้คะแนนใด ๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา"³⁹

สรุปกิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณสมบัติ เสริมสร้างบุคลิกภาพ และสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา นอกเหนือจากการฟังคำบรรยายในห้องเรียน เพื่อที่จะให้เป็นผู้มีควมสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ

นโยบายในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาจะประสบความสำเร็จเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายที่แน่นอน และองค์ประกอบด้านการบริหารจะต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกันอย่างได้ผล การศึกษาเรื่องการบริหารหรือการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของ Harrold พบว่า

วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ การปลูกฝัง การเสริมสร้างพัฒนาการและส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา นโยบายการควบคุมกิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษาควรขึ้นอยู่กับเหตุผลทางด้านคุณธรรม วัฒนธรรม และภูมิหลังของนักศึกษามากกว่ากฎเกณฑ์ของสถาบันอุดมศึกษา และการควบคุมควรกำหนดขอบเขตกว้าง ๆ ยืดหยุ่นพอสมควร สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะมีนโยบายเฉพาะของตนที่จะกำหนดขอบเขตและเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถาบันและนักศึกษาว่าจะจัดกิจกรรมอะไรได้มากน้อย เพียงใด⁴⁰

Bloland ได้เสนอแนวทางในการกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดขอบเขตในการใช้อาคารสถานที่ของสถาบัน รวมทั้งอุปกรณ์และเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้ชัดเจน
2. สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดขอบเขตการติดประกาศ แผ่นภาพ แผ่นปลิว ings ทั้งหลายให้ชัดเจน
3. การจัดกิจกรรมแต่ละประเภทควรจะให้แสดงถึง ระเบียบวิธีการของ กิจกรรม และแหล่งสนับสนุนทางการเงินของกิจกรรมนั้น ๆ
4. กิจกรรมทุกประเภทที่จัดขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาจะต้องได้รับอนุมัติจาก สถาบันเสียก่อนทั้งนี้สถาบันจะต้องมีส่วนเข้าไปควบคุมดูแลได้⁴¹

สุทธิชัย เสียงชัย ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาว่า "โครงการหรือกิจกรรมนักศึกษาควรจะเป็นการส่งเสริมประสบการณ์และการเรียนรู้ ความสำนึก ในจริยธรรมและจรรยาบรรณของแต่ละวิชาชีพ เพื่อจะได้เป็นมนุษย์ในความหมายที่ดีที่สุด"⁴²

กิจกรรมนักศึกษาเป็นการให้การศึกษาทางอ้อมและสร้างสรรค์ประสบการณ์อย่าง กว้างขวางซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าความรู้ทางวิชาการหรือวิชาชีพ นโยบายการจัดกิจกรรม นักศึกษาจึงควรมีดังนี้

1. กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถพัฒนาการเรียน สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์
2. กิจกรรมนักศึกษาช่วยเหลือและส่งเสริมให้นักศึกษาจัดตั้งกลุ่ม หรือชมรม ที่มีความสนใจโดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความแตกต่างด้าน การเมือง
3. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการ ทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมสร้าง ความสามัคคีระหว่างนักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีระบบ และตัดสินใจ อย่างมีเหตุผล
4. สถาบันจะต้องอำนวยความสะดวกในด้านการจัดและดำเนินการกิจกรรม นักศึกษา โดยจัดหาสถานที่ อุปกรณ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาได้อย่างเหมาะสม เป็นที่ ยอมรับและชื่นชมของบุคคลทั่วไป
5. กิจกรรมนักศึกษาสามารถพัฒนาให้นักศึกษามีความเป็นไทย รู้จักภาคภูมิใจ ในความมีเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรมไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. กิจกรรมนักศึกษาสามารถพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ดีงาม เป็นบุคคลที่มีประโยชน์เป็นที่ต้องการของสังคม

7. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพ การเรียนการสอนและเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียนได้⁴³

นโยบายการจัดกิจกรรมนักศึกษามุ่งในด้านการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ . ทุกด้าน ส่งเสริมและสนับสนุนในการเข้าร่วมกิจกรรม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มี ประสบการณ์ในการทำงาน ตลอดจนเสริมสร้างบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของสังคม ซึ่งสถาน ศึกษาต้องมีวิธีการดำเนินการที่เหมาะสม

หลักในการจัดกิจกรรม

เนื่องจากงานกิจกรรมนักศึกษาเป็นการพัฒนานักศึกษาโดยตรง หากมีวิธีดำเนินการ ที่ดีทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ได้ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหลักการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. กิจกรรมที่จัดขึ้นควรเกิดจากความริเริ่มของนักศึกษา
2. คำนึงถึงความสนใจและความสามารถของนักศึกษาเป็นจุดเริ่มต้น
3. มีคณะกรรมการดำเนินงานอย่างมีระเบียบแบบแผน
4. มีครูอาจารย์เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษา
5. มีการแสดงผลงานให้ปรากฏเด่นชัดขณะจัดทำ
6. เป็นงานที่ฝึกความเสียสละเพื่อส่วนรวม แต่ในขณะเดียวกันก็เพื่อพัฒนา ตัวบุคคลด้วย
7. เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับสภาพการเรียน และส่งเสริมพัฒนาการของ นักศึกษาในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา⁴⁴

ประเภทกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการพัฒนาหรือเสริมสร้างนักศึกษาให้มีความพร้อม และสมบูรณ์ นั้น สถานศึกษาสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ตามความต้องการ จำเป็นของนักศึกษา สภาพ สังคมและความพร้อมทางด้านบุคลากร อาคารสถานที่ ตลอดจนงบประมาณ

หลักการในการแบ่งประเภทกิจกรรมในทัศนะของ ล้ำเนาวิ ขจรศิลป์ ได้แบ่งประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาตามวัตถุประสงค์หลักออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. กิจกรรมทางด้านวิชาการเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาความรู้ให้นักศึกษา
2. กิจกรรมทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม มุ่งส่งเสริมความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ ให้นักศึกษาในด้านศิลปะและวัฒนธรรม
3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือผู้อื่น หรือมุ่งสร้างสาธารณสมบัติ
4. กิจกรรมด้านกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและทักษะในการกีฬา
5. กิจกรรมด้านนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่นักศึกษา
6. กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนักศึกษาและเป็นฝ่ายควบคุมให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านอื่น ๆ ⁴⁵

นอกจากนั้น การแบ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษา อาจแบ่งเป็นรูปแบบตามการพัฒนา นักศึกษาได้ดังนี้คือ

1. กิจกรรมพัฒนาการปกครองตนเอง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นฝึกให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกัน กล้าตัดสินใจ และรับผิดชอบงานต่าง ๆ
2. กิจกรรมพัฒนาสติปัญญา เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ในสาขาวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่
3. กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนามรรยาทและระเบียบประเพณีการอยู่ร่วมกัน ในสังคม
4. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพและความพร้อมเพรียง เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับชมรมกีฬาต่าง ๆ
5. กิจกรรมพัฒนาความเสียสละเพื่อสังคม เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาระหนักในบทบาทของกรรมมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคม
6. กิจกรรมพัฒนาศีลธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาให้มีความประพฤติและจรรยาวัตรงดงามเป็นที่ประสงค์แก่สังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. กิจกรรมพัฒนาศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนและสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ
8. กิจกรรมสันตนาการ เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาให้นักศึกษาใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนหรือทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ
9. กิจกรรมพัฒนาอาชีพ เป็นกิจกรรมที่เตรียมนักศึกษาไปสู่อาชีพในอนาคต
10. กิจกรรมทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสนใจการเมืองในอนาคต⁴⁶

สถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดขอบข่ายการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับภารกิจที่ฟ้า ศิลปวัฒนธรรม และการนำเพื่อประโยชน์ส่วนกิจกรรมด้านวิชาการจะต้องเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการโดยไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองและเป็นกิจกรรมภายในสถาบันเท่านั้น
2. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
3. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องทำในสถานศึกษาเท่านั้น การจัดนอกสถานศึกษาจะต้องได้รับอนุญาตจากสถาบันก่อน
4. การไม่พัฒนาท้องถิ่นหรือชนบท จะทำได้ต่อเมื่อเป็นการร่วมมือกับหน่วยราชการ หรือเป็นโครงการของราชการเท่านั้น
5. กิจกรรมนักศึกษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ทางวิชาการอย่างแท้จริง โดยให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของคณะที่จัดสอนวิชาการด้านนั้น ๆ⁴⁷

ขอบข่ายการจัดกิจกรรมนักศึกษาคควรดำเนินการโดยนักศึกษาหรือสถานศึกษาจัดขึ้น นักศึกษามีความสนใจและสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษายอมรับและให้การสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การดำเนินงานด้านงานกิจกรรมนักศึกษาในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาได้กำหนด หน้าที่และความรับผิดชอบ ของหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไว้ดังนี้

1. ดำเนินการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้นภายในสถานศึกษาตามระเบียบของทางราชการ
2. ดำเนินการจัดตั้งองค์การต่าง ๆ ขึ้นในสถานศึกษา เช่น องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (อกท.) องค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย (อชท.) องค์การนักคหกรรมศาสตร์ในอนาคตแห่งประเทศไทย (อศท.) องค์การนักธุรกิจในอนาคตแห่งประเทศไทย (อธท.) องค์การช่างศิลปหัตถกรรมแห่งประเทศไทย (อสท.)
3. จัดดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษาท้องถิ่นและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้วันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ
4. ควบคุมระเบียบนักศึกษาวิชาทหาร ลูกเสือและเนตรนารี
5. ขอยก วันการเข้ารับราชการทหารของนักเรียนนักศึกษา
6. จัดทำอุปกรณ์กีฬาและพละนามัยของสถานศึกษา
7. อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษา ในการฝึกหัดกีฬา
8. ส่งเสริมการกีฬาในสถานศึกษา โดยการจัดแข่งขันกีฬภายใน-นอกสถานศึกษาและให้ความร่วมมือครู - อาจารย์ในสถานศึกษาเกี่ยวกับการกีฬา⁴⁸

งานโครงการพิเศษ

งานโครงการพิเศษ เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการต้องร่วมมือประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ

ความเป็นมาของโครงการพิเศษ

การจัดการศึกษาที่จัดอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วยนั้น จัดกันอยู่ในระบบ เพียง 2 ระบบ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ระบบในโรงเรียน
2. ระบบนอกโรงเรียน

การจัดการศึกษามุ่งจะให้ครอบคลุมการศึกษาของประชากร ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งประเทศ แต่ผลก็ยังไม่เป็นที่พอใจของนักการศึกษา เพราะมีปัญหาอื่น ๆ เข้ามาแทรกมากมาย เช่น ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม-เศรษฐกิจ ปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบท

ปัญหาการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันทำให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามีความหนักใจมากขึ้นเพราะการจัดการศึกษาทั้ง ในและนอกระบบโรงเรียน ซึ่งมีแบบแผนในการดำเนินการที่แน่นอนอยู่แล้ว ไม่สามารถรับภาระการแก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พยายามแสวงหารูปแบบ และแนวทางการดำเนินงานในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง เพื่อเสริมการศึกษาในระบบและนอกระบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กระทรวงศึกษาธิการต้องร่วมมือประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล⁴⁹

การจัดและดำเนินการ โครงการพิเศษ

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้ง "สำนักงานโครงการพิเศษ ของกระทรวงศึกษาธิการ" ขึ้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2526

การจัดและดำเนินงาน โครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการมีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อระดมสรรพกำลังจากภายในและภายนอก กระทรวงศึกษาธิการ เข้าร่วมปฏิบัติงาน
2. เพื่อขจัดอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้น ในการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ
3. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมงาน โครงการพิเศษตามนโยบายของรัฐบาล และจัดการศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการให้บรรลุเป้าหมายจุดประสงค์⁵⁰

นโยบายการดำเนินงานโครงการพิเศษ

เพื่อให้การดำเนินงานโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการเป็นไปตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดกรอบนโยบายในการดำเนินงานไว้ดังต่อไปนี้

1. กระทรวงศึกษาธิการถือว่างานโครงการพิเศษเป็นงานที่ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการจะต้องเร่งรัด และระดมสรรพกำลังร่วมปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. งานโครงการพิเศษทุกงานของกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นในการจัดระบบและกระบวนการที่ประหยัดทั้งงบประมาณและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการประสานแผนและโครงการในการปฏิบัติทั้งภายใน-นอกกระทรวงศึกษาธิการ
3. งานโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการมีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นต่อการจัดการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม
4. งานโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการมุ่งส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลและการจัดการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรมตามภาระหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ⁵¹

ขอข่ายความรับผิดชอบงานโครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษา

สำนักงานโครงการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา จัดตั้งขึ้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2527 โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. รับผิดชอบการปฏิบัติงานโครงการพิเศษของกรมอาชีวศึกษา
2. มีหน้าที่ประสานงานกับสำนักงานโครงการพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ
3. มีหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษา การดำเนินงานและปฏิบัติงานแก่สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. มีหน้าที่เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการอำนวยการโครงการพิเศษระดับกรม กระทรวง เกี่ยวกับการปรับปรุงงานของสถานศึกษาและกองที่เกี่ยวข้อง
5. มีหน้าที่ปฏิบัติงานอื่นตามที่กรมอาชีวศึกษามอบหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานโครงการพิเศษ แห่งการบริหารงานออกเป็น 3 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบ
 - 1.1 งานบริหารงานทั่วไป
 - 1.2 งานการเงิน
 - 1.3 งานติดตามและประเมินผล
2. ฝ่ายความมั่นคง มีหน้าที่ประสานงานและรับผิดชอบเกี่ยวกับงานต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 งานการศึกษาเพื่อความมั่นคง (ศม.ศธ.)
 - 2.2 งานป้องกันและแก้ปัญหาความไม่สงบในสถานศึกษา (นปก.ศธ.)
 - 2.3 งานป้องกันยาเสพติด (ปปส.ศธ.)
3. ฝ่ายพัฒนา มีหน้าที่ประสานงานและรับผิดชอบเกี่ยวกับงานต่าง ๆ ดังนี้
 - 3.1 งานพัฒนาชนบท (ศปช.ศธ.)
 - 3.2 งานอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.ศธ.)
 - 3.3 งานหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน (ปชด.ศธ.)
 - 3.4 งานการศึกษาในศูนย์รับผู้พลพ (ศอช.ศธ.)
 - 3.5 งานศูนย์อำนวยการบริหารชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)
 - 3.6 งานโครงการพระราชดำริ⁵²

การดำเนินงานของสำนักงานโครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษากำหนดการดำเนินงานของสำนักงานโครงการพิเศษ ตามลักษณะงานดังต่อไปนี้

ฝ่ายความมั่นคง

เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องสำคัญ สถานศึกษาต้องเอาใจใส่ ดำเนินการโดยประสานงานกับทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยดำเนินการดังนี้

1. งานการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ (ศบ.ศธ.) ดำเนินงานดังนี้
 - 1.1 คัดเลือกครู-อาจารย์และข้าราชการเข้าอบรมในหลักสูตรความมั่นคงของชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐบาลทำโครงการจัดอบรมแก่ครู-อาจารย์ ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ นักเรียน นักศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา

1.3 เร่งรัดประเมินผลโครงการการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ

2. งานป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบสุขในสถานศึกษา (นปท.ศธ.) ดำเนินการดังนี้

2.1 ประสานงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบของสถานศึกษา ซึ่งครอบคลุมการก่อความไม่สงบเรียบร้อยที่เกิดขึ้นในและนอกสถานศึกษาไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำของนักเรียนนักศึกษา ครู-อาจารย์ หรือบุคคลภายนอก

2.2 ประสานงานแจ้งข่าวแก่กระทรวง กรม กอง เจ้าสังกัดผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปปส.ศธ.) ดำเนินการดังนี้

3.1 กำหนดแนวทางการใช้มาตรการทางการศึกษา เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในทางที่ผิดในสถานศึกษา

3.2 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดอบรมสัมมนา วางแผนการนำทรัพยากรและประเมินการใช้มาตรการทางการศึกษาในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

3.3 ร่วมมือประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง

3.4 นิเทศ ติดตามผล และวิจัยการปฏิบัติงานตามมาตรการงานแก้ปัญหายาเสพติดของหน่วยงานภายในสถานศึกษา

4. งานการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา

1. รับผิดชอบและดำเนินการป้องกันแก้ไขอุบัติเหตุอุบัติเหตุในสถานศึกษา

2. ให้คำปรึกษาจัดทำมาตรการเพื่อความปลอดภัย เช่นแก่ กปอ.

แห่งชาติ

3. กำหนดการใช้มาตรการเพื่อความปลอดภัย เพื่อป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุอุบัติเหตุในสถานศึกษา

4. จัดอบรมสัมมนาบุคลากรในสถานศึกษา

5. ร่วมมือประสานงานการปฏิบัติงานกับส่วนราชการ⁵³

ฝ่ายพัฒนา

สถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้นอกจากเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนแล้วยังเป็นการฝึกทักษะวิชาชีพ และปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักสร้างความสำเร็จให้กับท้องถิ่นตัวเองด้วย

1. งานพัฒนาชุมชน (ศปช.ศธ.) ดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ประสานงานให้ความรู้ ฝึกวิชาชีพ
 - 1.2 ให้ข้อมูลข่าวสารงานพัฒนาชุมชนต่อกรม และสถานศึกษา
 - 1.3 ติดตามการดำเนินงานของสถานศึกษา
2. งานอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.ศธ.) ดำเนินการดังนี้
 - 2.1 ประสานงานกับหน่วยงานสถานศึกษา ให้ความรู้ฝึกอบรมวิชาชีพ
 - 2.2 ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมถึงการวิเคราะห์ วิจัย การดำเนินงานตามแผน
 - 2.3 ประสานงานจัดทำแผนหรือโครงการ
3. โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน (ปชด.ศธ.) ดำเนินการดังนี้
 - 3.1 รวบรวมประสานงานจัดทำแผนของสถานศึกษาในเขตชายแดน
 - 3.2 ให้คำแนะนำ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน
4. งานการศึกษาในศูนย์อพยพ (ศอ.ย.ศธ.) ดำเนินการดังนี้
 - 4.1 ติดต่อประสานงาน ในการจัดการศึกษาในศูนย์อพยพ
 - 4.2 ร่วมประสานงานในการจัดฝึกอบรมครูไทย และครูผู้อพยพ
 - 4.3 ติดตาม ประเมินผลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. งานโครงการตามพระราชดำริ

รวบรวมประสานงาน และติดตามผลดำเนินงานร่วมกับสถานศึกษา สนับสนุน ด้วยวิชาชีพ และปฏิบัติงานพิเศษอื่น ๆ
6. งานโครงการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ดำเนินการดังนี้
 - 6.1 ประสานงานและร่วมจัดทำแผนร่วมกับหน่วยงานและสถานศึกษา เพื่อให้การสนับสนุนช่วยเหลือการปรับปรุงอาชีพแก่ราษฎรในหมู่บ้าน จังหวัดชายแดนภาคใต้
 - 6.2 ติดตามประเมินผล การดำเนินงานตามแผน⁵⁴

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างาน โครงการพิเศษไว้ดังนี้

1. ดำเนินงานโครงการพิเศษของสถานศึกษา เช่น งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานป้องกันและแก้ปัญหาการก่อความไม่สงบในสถานศึกษา งานการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ งานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง⁵⁵

งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

บริการแนะแนวเป็นงานสำคัญอย่างหนึ่งที่โรงเรียนควรจัดให้มีขึ้น เพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้รู้จักและเข้าใจตนเอง

การแนะแนว หมายถึง " กระบวนการหรือกรรมวิธีในการช่วยให้คนรู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักช่วยตนเอง รู้จักคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนได้และตัดสินใจอย่างฉลาด รู้จักโลก และสิ่งแวดล้อมและรู้จักนำความสามารถในตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น"⁵⁶

ลักษณะงานบริการแนะแนวในโรงเรียน

การจัดบริการด้านแนะแนวในโรงเรียนให้ได้ผลนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และมีงานหลักที่ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. บริการสำรวจและศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล เป็นบริการเกี่ยวกับการสำรวจและศึกษาเด็กแต่ละคน เพื่อให้ทราบว่าเด็กแต่ละคนมีสถานะทางครอบครัวและด้านอื่น ๆ เช่น สุขภาพ สติปัญญา ความสนใจ ฯลฯ เป็นอย่างไร
2. บริการสนเทศ เป็นบริการที่เกี่ยวกับการให้ข่าวสารต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาทั้งด้านการศึกษา อาชีพ และบุคลิกภาพ รวมทั้งการจัดนิทรรศการ การอภิปราย การสัมมนา การปฐมนิเทศ และทัศนศึกษา
3. บริการให้คำปรึกษา เป็นงานหลักของการแนะแนวหรือเป็นหัวใจของงานแนะแนว เป็นบริการที่ต้องการช่วยให้ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจด้วยตนเอง และช่วยให้เขามองเห็นแนวทางปฏิบัติด้วยตนเอง
4. บริการจัดวางตัวบุคคล หมายถึง การจัดให้บุคคลได้รับประสบการณ์ การฝึกอบรมและการส่งเสริมที่เหมาะสมแก่กรณี เช่น การจัดให้เด็กรู้จักเลือกแผนการเรียนตรงกับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ การจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอเชื่อมเสริม จัดหางานให้ทำระหว่างปิดภาคเรียน การตั้งชมรมตามความสนใจ

5. บริการติดตามและประเมินผล เป็นบริการที่ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติม เป็นระยะแก่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อติดตามผลว่าการให้บริการนั้นได้ผลมากน้อยเพียงใด และการนั้นมีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด ด้านใด มีปัญหาบ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานบริการนั้นๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น⁵⁷

ขอบเขตของงานแนะแนว

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว สมเดช มุงเมือง ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงขอบเขตงานแนะแนวไว้ดังนี้

1. งานทุนการศึกษา ดำเนินงานจัดหาทุนการศึกษาและพิจารณาให้ทุนแก่นักศึกษา
2. งานบริการอาหารกลางวัน ดำเนินการเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันในสถานศึกษา
3. งานบริการเงินยืม บริการให้นักศึกษาที่ขาดแคลน ยืมเงินฉุกเฉิน ทุนเวียน โดยใช้คืนตามเวลาและเงื่อนไข
4. งานอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ ทำหน้าที่ประสานงานกับฝ่ายวิชาการ เกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา ให้ข้อมูลแก่อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษา ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา⁵⁸

การแนะแนวอาชีพในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

นอกจากงานแนะแนวทั่วไปแล้ว ในสถานศึกษาระดับมัศึกษามีบริการด้านแนะแนวอาชีพ ซึ่ง เซาน์ มทีวรงค์ ได้กล่าวถึงงานแนะแนวอาชีพไว้ดังนี้

การแนะแนวอาชีพ เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับสติปัญญา ความสามารถ ความต้องการของตนเองและสังคม ให้นักเรียนได้มีโอกาสทราบและเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพนั้น ๆ การเข้าทำงาน ความสำเร็จและความก้าวหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในอาชีพ ฝ่ายแนะแนวอาจมีวิธีการช่วยได้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียน ได้ค้นพบความสามารถ ความสนใจ ความต้องการ ความถนัดของตนเองดีขึ้น
2. บอก เล่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งคุณสมบัติที่เหมาะสมของแต่ละอาชีพ สอดแทรกเข้าไปในระหว่างการสอน
3. ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีและถูกต้องต่องานอาชีพที่สุจริต มองเห็นคุณค่าของวิชาที่เรียนว่าเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม
4. ช่วยให้นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกทดลองปฏิบัติในกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อค้นหาความสามารถ ความถนัดของตนเอง
5. แนะนำนักเรียนออกไปศึกษาออกสถานที่เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เพื่อสร้างทัศนคติ และความเข้าใจในอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง
6. ติดตามผลว่านักเรียนที่เรียนจบไปแล้วไปประกอบอาชีพใดหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร⁵⁹

การจัดหางาน

การจัดหางานเป็นส่วนหนึ่งของงานแนะแนว ซึ่งมีความจำเป็นและสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์การจัดหางาน

Thomas อ้างโดย สำเนา ขจรศิลป์ ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของบริการจัดหางานในสถาบันอุดมศึกษา 7 ประการ คือ

1. ช่วยนักศึกษาแสวงหาโอกาสในการประกอบอาชีพ
2. ช่วยสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
3. ช่วยเป็นสื่อกลางระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับนายจ้าง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
4. ช่วยศิษย์เก่าแสวงหาอาชีพ
5. ช่วยนักศึกษาหางานทำในระหว่างภาคฤดูร้อนและนอกเวลาเรียน
6. ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์สถาบันอุดมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับบริการจัดหางานสามารถให้บริการกับนักศึกษาในหลายลักษณะด้วยกัน เช่น การให้ข้อมูลด้านอาชีพ ฝึกการเข้าสอบสัมภาษณ์ให้แก่นักศึกษา จัดบริการหางานให้ผู้สำเร็จการศึกษาแล้วและจัดหางานให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่^{๕๐}

การดำเนินงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้กำหนดหน้าที่ และขอบข่ายของหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานไว้ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครองที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ และประสานงานกับทุกฝ่าย ในการแก้ปัญหาของนักเรียน นักศึกษา
2. ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพ แก่นักเรียน นักศึกษา
3. วางแผนการจัดหางาน การฝึกงานให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษา
4. ติดต่อประสานงานกับแหล่งงาน สถานประกอบการเพื่อการฝึกงานและการจัดหางานให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษา
5. จัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ
6. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ
7. ติดตามผลต่าง ๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษา แนะนำ ผลการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการลาออกระหว่างปีการศึกษา
8. ประเมินผลงานต่าง ๆ ของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
9. วิจัยสาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานทำและเสนอแนะทางแก้ไข^{๕๑}

งานสวัสดิการพยาบาล

ความปลอดภัยนับเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารจะละเลยไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษา การเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติ อยู่ใกล้ชิดกับสิ่งที่เป็นอันตราย ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ สถานศึกษาต้องจัดบริการด้านสวัสดิการพยาบาล ให้กับนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของสวัสดิการ

สวัสดิการ คือ "ผลประโยชน์ที่หน่วยงานหรือสถาบันจัดให้แก่บุคลากรเป็นการให้ขวัญและกำลังใจ หรือบริการพิเศษต่าง ๆ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม และ สะดวกสบาย การให้รางวัล การขายสินค้าราคาประหยัด และการช่วยเหลือด้านอื่น ๆ"^{๑2}

นอกจากนั้น สมเกียรติ สุวรรณกฎ ได้ให้ความหมายของสวัสดิการไว้ว่า

สวัสดิการ หมายถึง ผลประโยชน์และการบริการต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดให้กับบุคลากรของหน่วยงานทั้ง ในขณะที่บุคลากรยังปฏิบัติงานอยู่ หยุดพักชั่วคราวและในระหว่างพ้นจากงาน เพื่อบำรุงขวัญให้ทำงานอย่างสบายใจ มีความพอใจกับงานจนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สวัสดิการอาจเป็นเงินหรือให้บริการ ความสะดวกสบายต่าง ๆ แต่ต้องให้เป็นการพิเศษเพิ่มเติม เช่น สวัสดิการที่เกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย ความสะดวกสบายต่าง ๆ การให้ข่าวสารด้านความรู้ ความมั่นคงทางการเงิน การพักผ่อนหรือันทนาการ การให้คำปรึกษา ทั้งในทางส่วนตัวด้านอาชีพ^{๑3}

Williamson อ้างโดย เสริมวิทย์ ศุภเมธี ให้ความเห็นว่าเป็นการดำเนินงานเพื่อนักเรียนนักศึกษา "เป็นการเน้นในเรื่องของการบริการโดยทั่วไปในทุก ๆ สถาบันการศึกษา เพื่อช่วยในเรื่องการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษาเพื่อให้เขาเหล่านั้นได้พัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ฝึกให้มีความร่วมมือกันในหมู่คณะ และให้เป็นผู้มีเหตุผล"^{๑4}

สรุป สวัสดิการ หมายถึง การให้บริการนักเรียนนักศึกษา โดยให้ความช่วยเหลือที่สถาบันนั้น จัดให้แก่นักศึกษาของตน อันเป็นการอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ซึ่งแต่ละสถาบันการศึกษา อาจมีการจัดบริการในรูปที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะและความจำเป็น โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการ

เพื่อให้การดำเนินงานด้านสวัสดิการ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรกำหนด วัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนนักศึกษา ประสบความสำเร็จในการจัดชุมนุมพิเศษเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมของสถานการศึกษา
2. เพื่อให้นักเรียนนักศึกษา พอใจต่อการบริหารและการอำนวยความสะดวก ในการใช้ชีวิต
3. เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของสถาบัน และมีความภูมิใจใน สถานศึกษาของตน
5. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ การใช้ความสามารถทางร่างกายอย่างมี ความสมดุลย์
6. เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจตนเองและค้นพบตนเอง
7. เพื่อให้เรียนนักศึกษามีความพอใจและเข้าร่วม ในกิจกรรมของสถาบัน⁶⁵

หลักในการจัดสวัสดิการนักเรียนนักศึกษา

การจัดสวัสดิการนักเรียนนักศึกษา ควรคำนึงถึงผลของสวัสดิการจะอำนวยความสะดวก ให้กับนักศึกษามากน้อยเพียงใด และควรมองถึงผลที่จะเกิดแก่สถานศึกษาด้วย ดังนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีหลักการ ในการจัดสวัสดิการนักเรียนนักศึกษาดังต่อไปนี้

1. หลักแห่งความเสมอภาค สวัสดิการทุกชนิดต้องให้นักศึกษาได้รับ เท่าเทียมกัน
2. หลักแห่งผลประโยชน์ การจัดสวัสดิการต้องคำนึงว่า คຸ້ມคຳให้ประโยชน์ แก่การศึกษาโดยตรงหรือไม่
3. หลักแห่งความจูงใจ ต้องเป็นสิ่งที่เกิดกำลังใจและเป็นผลดีแก่ตนเอง
4. หลักแห่งการตอบสนองความต้องการ ต้องจัดเพื่ออำนวยความสะดวก และเกื้อกูลตรงกับความต้องการของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. หลักรแห่งประสิทธิภาพ เมื่อจัดแล้วให้ประโยชน์มากที่สุด สิ้นเปลืองเวลา และลงทุนน้อยที่สุด
6. หลักรแห่งความประหยัด
7. หลักรแห่งการบำรุงขวัญและกำลังใจ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักศึกษา ช่วยแก้ปัญหาแก่นักศึกษา
8. หลักรแห่งความสะดวก การจัดต้องมีการวางแผนมีระเบียบกำหนดให้แน่นอน
9. หลักรแห่งงบประมาณ ต้องคำนึงถึงงบประมาณของสถานศึกษาด้วย
10. หลักรแห่งความยุติธรรม คือ ยุติธรรมในการจัดโครงการต่าง ๆ ควรกระจายทุกกรณี⁶⁶

การจัดสวัสดิการแก่นักศึกษาต้องให้ความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร (รวมทั้งสถานที่ขายอาหารด้วย) ที่พักอาศัย สถานพยาบาล ไปรษณีย์โทรเลข ร้านขายหนังสือ อุปกรณ์การเรียน และพาหนะในการเดินทาง
2. ปัจจัยที่แก้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน เช่น คู่มือนักเรียนใหม่ บริการแนะแนว การให้ความช่วยเหลือทางการเงินในรูปแบบต่าง ๆ
3. ปัจจัยที่สนับสนุนการประกอบอาชีพในอนาคต เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานอาชีพต่าง ๆ การอบรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสมัครงานและการจัดหางานให้นักศึกษาที่จะจบการศึกษา
4. ปัจจัยที่ส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ความรู้ทางวิชาการ มีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม คือ การสนับสนุนการทำกิจกรรมประเภทต่าง ๆ⁶⁷

ขอบเขตของงานสวัสดิการ

ธีรยุทธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา ได้กำหนดขอบข่ายของการให้บริการด้านสุขภาพอนามัย และสวัสดิภาพของนักเรียนไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
 2. บริการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน
 3. การควบคุมโรคติดต่อ
 4. การปฐมพยาบาล
 5. การจัดและบริการอาหาร
 6. การจัดโครงการสวัสดิภาพของนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน⁶⁸
- การบริการด้านสวัสดิการที่สถานศึกษาควรจัดบริการแก่นักศึกษา มีดังต่อไปนี้
1. กิจกรรมที่เป็นการช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจและการครองชีพ ได้แก่
 - 1.1 ทูการศึกษา
 - 1.2 สหกรณ์สำหรับนักเรียน
 - 1.3 บริการจัดหางานให้ทำ
 2. กิจกรรมที่เป็นการนันทนาการ ได้แก่
 - 2.1 การจัดกีฬาในร่ม เช่น หมากรอกกระดาน เทเบิลเทนนิส
 - 2.2 การจัดไปศึกษานอกสถานที่
 - 2.3 การจัดชุมนุม หรือชมรมดนตรี นาฏศิลป์
 - 2.4 การจัดคารaoke ค่ายพักแรม
 3. กิจกรรมที่อำนวยความสะดวกให้แก่โรงเรียนในโรงเรียน ได้แก่
 - 3.1 การจัดน้ำดื่ม น้ำใช้
 - 3.2 การจัดบริเวณ อาคารสถานที่ ห้องน้ำ ห้องส้วม
 - 3.3 การจัดบริการติดต่อสื่อสาร จดหมาย ไปรษณีย์ โทรศัพท์
 - 3.4 การจัดบริการด้านออมทรัพย์
 - 3.5 การจัดบริการยานพาหนะ รับ-ส่ง
 - 3.6 การจัดบริการนันทนาการ เช่น รถจักรยาน รถจักรยานยนต์
 4. กิจกรรมที่อำนวยความสะดวกให้แก่ศิษย์เก่า
 - 4.1 จัดสถานที่ให้เป็นสำนักงานของชมรม ชุมชมศิษย์เก่า
 - 4.2 จัดเตรียมข้อมูลสำหรับศิษย์เก่า
 - 4.3 จัดกิจกรรมเผยแพร่เกียรติประวัติเด่นของศิษย์เก่า
 - 4.4 จัดตั้งหน่วยติดต่อ ประสานงานกับศิษย์เก่า⁶⁹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับบริการด้านหอพักในสถานศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาไม่มีนโยบายจัดหอพักให้นักศึกษาภายในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากอาคารสถานที่ไม่เพียงพอ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ใกล้บริเวณที่สถานศึกษาตั้งอยู่ สามารถเดินทางไป-กลับ ได้ส่วนนักศึกษาที่อยู่หอพักนอกสถานศึกษานั้น ทางวิทยาลัยโดยฝ่ายกิจการนักศึกษา จัดคณะกรรมการสำหรับควบคุมดูแลความประพฤติ และเป็นທີ່ปรึกษาให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติในเรื่องการเรียนและการปฏิบัติตัวทั่ว ๆ ไปให้เหมาะสมกับสภาพนักศึกษา

การดำเนินงานสวัสดิการและพยาบาลในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพักไว้ดังนี้

1. รับผิดชอบงานสวัสดิการภายในสถานศึกษา
2. ดำเนินการเกี่ยวกับทุนการศึกษา และมูลนิธิการกุศลต่าง ๆ
3. จัดเรื่องน้ำดื่ม ดูแลร้านอาหาร คุณภาพอาหาร ให้บริการเกี่ยวกับไปรษณีย์ภัณฑ์
4. ดำเนินการเกี่ยวกับงานพยาบาลในสถานศึกษา เช่น จัดห้องพยาบาล จัดหายาไว้ประจำห้องพยาบาล จัดทำบัตรสุขภาพ และดำเนินการตรวจสุขภาพนักเรียน นักศึกษาประจำปี ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีความรู้เรื่องการป้องกันโรคติดต่อรวมทั้งสารเสพติด ให้ความรู้เบื้องต้นเรื่องการปฐมพยาบาลแก่นักเรียน นักศึกษา
5. ปฐมพยาบาลนักเรียน นักศึกษาที่เกิดอุบัติเหตุในสถานศึกษา
6. ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ในกรณีที่นักเรียน นักศึกษา เกิดอุบัติเหตุและเจ็บป่วย ติดต่อแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่อนามัยมาบลูกผี จิตยา ในสถานศึกษาประจำปี
7. ให้ความสะดวกแก่นักเรียน นักศึกษาในการเข้าอยู่หอพัก
8. ดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาในหอพัก
9. ดูแลทรัพย์สิน ดูแลรักษาความสะอาดและจัดสวัสดิการต่าง ๆ ในหอพัก⁷⁰

การบริหารกิจการนักศึกษา

การบริหารกิจการนักศึกษา เป็นงานบริหารโรงเรียน 1 ใน 5 ด้าน ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยเฉพาะ ได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียน นักศึกษา ไว้หลายท่าน ดังเช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภิญโญ สาธร ให้ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียนว่า หมายถึง "การบริหารและนิเทศบรรดากิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนให้ห้องเรียน"⁷¹

กล้า ทองขาว ให้ความหมายของการบริหารกิจการนักเรียนว่า หมายถึง "ศิลปะในการดำเนินภารกิจทั้งหลายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในโรงเรียน"⁷²

บุญชัย จงกลณี ให้ความหมายของการบริหารงานกิจการนักศึกษาไว้ว่าหมายถึง "การดำเนินงาน เพื่อให้งานกิจการนักศึกษามุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพตามที่สถาบันได้ตั้งไว้ โดยจัดให้กับนักศึกษาทุกคนต้องพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ในลักษณะที่ต่อเนื่องกันไปตลอดจนยอมรับในความตึงเครียด ความสนใจของนักศึกษา โดยถือว่าชีวิตมีค่า"⁷³

เอกชัย กี่สุขพันธ์ ให้ความหมายว่า คำว่าการบริหารงานกิจการนักเรียน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Pupil Personnel Administration หมายถึง "การดำเนินงานหรือกิจการต่าง ๆ ในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนทุกเรื่อง ในส่วนที่ไม่ใช่การเรียนการสอนในชั้นเรียน"⁷⁴

สรุป การบริหารงานกิจการนักศึกษา เป็นการจัดและดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและพัฒนานักศึกษา ที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนซึ่งสถานศึกษาต้องจัดบริการตามความต้องการและเหมาะสมกับนักศึกษา

ผู้บริหารกับการบริหารงานกิจการนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษาของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งระเบียบของกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยกฎการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ไว้ว่า "มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียน/นักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย"⁷⁵

ทองเรือน อมรัชกุล ได้กล่าวถึงผู้บริหารงานกิจการนักศึกษาในระดับสูงว่าบุคคลเหล่านี้ควรมีความรู้ความสามารถปฏิบัติหน้าที่ ได้ดังนี้

1. สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นนักการศึกษา ทางด้านพัฒนาการศึกษา คือ เลือกโครงการในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมของนักเรียนให้เจริญงอกงามภายใต้วัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียม และประเพณีอันดีงามของสถาบัน
2. กระจายอำนาจและความรับผิดชอบของตนให้กับผู้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกัน งานกิจการนักศึกษา ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาตามความเหมาะสม
3. ใช้ระบบสื่อสารที่ตีระหว่งหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
4. มีการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ
5. สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
6. สนับสนุนการประเมินผลงาน ตลอดจนการดำเนินงาน ควรใช้วิธีการฟังตนเองให้มากที่สุด
7. ควรมีการวิจัยเพื่อเป็นแนวทาง ในการดำเนินงานวิธีหนึ่ง
8. บำรุงขวัญและกำลังใจของผู้ร่วมงานอยู่เสมอ
9. สร้างความสัมพันธ์ที่ดี เกิดขึ้นกับชุมชน อันเป็นแนวทางที่ชุมชนจะสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ สถาบันการศึกษา ในการพัฒนานักศึกษา
10. ทำหน้าที่สอน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน โดยทั่วไป รวมถึงการแนะนำการทำงานให้กับผู้ได้บังคับบัญชา⁷⁶

หลักการบริหารงานกิจการนักศึกษา

วัลลภา เทพัสติน ณ อยุธยา ได้กล่าวถึงหลักการบริหารงานกิจการนักศึกษา ไว้ว่า

1. สืบรวจความต้องการและปัญหาของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ ปัญหา และลักษณะของนักศึกษา สถาบันนั้น ๆ
2. พิจารณานโยบายของสถาบันว่ามีจุดเน้นที่กิจกรรมประเภทใด หรือกลุ่มใดโดยเฉพาะ
3. หน้าที่รับผิดชอบ และสายงานบริหารของฝ่ายกิจกรรมมีขอบเขตเพียงใด อำนาจการตัดสินใจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านใดบ้าง
4. ศึกษาความเป็นไปได้และความสะดวกในการขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. สำรองความพร้อมและความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ว่า มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนถูกต้องมากน้อยแค่ไหน
6. สำรองแหล่งทุนและงบประมาณที่จะสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา โดยพยายามหาเพื่อให้ได้รับแหล่งเงินทุนสนับสนุนเพิ่มเติม
7. ควรจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับนักศึกษา เพื่อช่วยแนะแนว ดูแล มิให้เกิดการจัดกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนหรือได้ประโยชน์น้อย
8. ศึกษากิจกรรมที่เคยทำ พิจารณาว่ากิจกรรมใดควรจะเสนอแนะให้ปิดหรือยุบเสีย กิจกรรมใดควรจะสร้างสรรค์ขึ้นใหม่
9. ผู้บริหารพึงสำรองความเหมาะสมว่านักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการพัฒนา ดูแลสถาบัน โดยช่องทางใดจึงจะเหมาะสม
10. กิจกรรมใดที่ประสบผลสำเร็จยอดเยี่ยมควรพิมพ์เผยแพร่ กิจกรรมใดที่ไม่ประสบผลสำเร็จก็ควรประเมินไว้ เพื่อเป็นการชี้แนวทางให้ทราบข้อบกพร่อง
11. สร้างความเข้าใจและสัมพันธไมตรีอันดีให้เกิดขึ้นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
12. ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรทำทำเนียบอาจารย์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ งานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการช่วยแนะแนวให้คำปรึกษาในกิจกรรมต่าง ๆ
13. พยายามศึกษาวิธีการและความเป็นไปได้ที่จะร่วมกับหน่วยงานอื่น
14. ควรมีความคิดริเริ่มที่จะนำนักศึกษาให้ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์
15. ศึกษาหาวิธีการ รูปแบบ และวางระเบียบกฎเกณฑ์ หรือมาตรการ สำหรับป้องกันความไม่สงบเรียบร้อยในสถาบัน
16. จัดทำแผนงานกิจกรรมนักศึกษาตลอดปี เพื่อทราบทิศทางของการจัดกิจกรรมว่ามีแนวไปทางใด
17. จัดบุคลากรให้รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับทราบและจะได้หาทางกระตุ้นให้เกิดความสนใจ อาจจะเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น
18. ควรมีการศึกษาเก็บตัวอย่างเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาการสร้างสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ⁷⁷

Lloyd-Jones and Smith อ้างโดย ทองเรียน อมรัชกุล ได้เสนอแนะว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาควรได้พิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จุดมุ่งหมายและโครงสร้างทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในปัจจุบันและที่คาดคิดเอาไว้ในอนาคต
3. ความรู้ ทักษะ ความเอาใจจริงเอาใจ และความมีสัมพันธอันยาวไกลของ

ผู้บริหาร

4. แหล่งวัสดุในด้านมนุษย์ และการเงินที่มีเพื่อให้บริการแก่นักศึกษา
5. อาคารสถานที่ ตลอดจนแหล่งอำนวยความสะดวกในการจัดบริการนักศึกษา⁷⁸

กล่าวโดยสรุป การบริหารกิจการนักเรียน/นักศึกษา คือ งานที่เกี่ยวกับนักเรียน นอกเหนือจากการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียน ดังนั้นบรรดากิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น จึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการบริหารกิจการนักเรียนเท่านั้น ขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียน/นักศึกษา ขึ้นอยู่กับสภาพสังคม ชุมชน ขนาดและระดับของ โรงเรียนรวมถึงทรัพยากรการบริหารที่มีอยู่ของ โรงเรียนด้วย

ปัญหาของงานกิจการนักเรียน นักศึกษา

งานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นงานที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่าย จำเป็นอยู่เองที่ย่อมจะเกิดปัญหาขึ้นได้ โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาเองแต่ละคนก็มีความแตกต่างกัน ทั้งพื้นฐานทางความรู้ความสามารถ และการได้รับการอบรมจากสภาพครอบครัวที่แตกต่างและที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ วัย โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เพราะเป็นวัยรุ่น วัยหนุ่มสาว ย่อมมีแนวความคิดและอารมณ์รุนแรงที่จะถูกยั่วยุสนับสนุนส่งเสริมให้ รวบรวมพลัง ต่อกันได้อย่างง่ายดาย

เพราะฉะนั้น ทางฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา จะต้องตระหนักในเรื่องนี้และให้ความสำคัญกับสิ่งต่อไปนี้

1. การเลือกสรรอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษากิจการหรือชมรมต่าง ๆ ควรเป็นผู้ที่เข้ากับนักเรียน นักศึกษาได้ มีจิตวิทยาสังคมสูงพอที่จะทำงานร่วมกับบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายได้ดี
2. การสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ สิ่งนี้เป็นเรื่องจำเป็นอย่างมาก ต้องจัดให้มีระบบการสื่อสาร เพื่อประชาสัมพันธ์ที่ดีและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งสามารถจัดทำได้ ทั้งการจัดทำเป็นเอกสารสิ่งพิมพ์ และการประกาศ ออกอากาศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อกันและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ก็สามารถป้องกันการเกิดปัญหาความเข้าใจไม่ตรงกัน หรือถูกฝ่ายอันปลุกกระดมมวลชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทางฝ่ายกิจการนักศึกษาเองต้องทำงานด้วยใจรัก มีความเสียสละ มีเวลาให้เข้าพบปรึกษาและแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าได้ จึงจะสามารถเข้ากับ นักเรียนนักศึกษาและดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความราบรื่น⁷⁹

การวางแผนป้องกันปัญหาต่าง ๆ

ปัญหาต่าง ๆ มักมาจากความต้องการมนุษย์ ฉะนั้น เพื่อให้ความต้องการของมนุษย์ อยู่ในขอบเขต และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สถาบันการศึกษา จำเป็นต้องมีการวางแผน หรือมีการเตรียมการ

กระบวนการในการวางแผน มีดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงาน วางโครงการดำเนินงานในแต่ละปีให้เป็นไปอย่างมีระบบ
2. ประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน คือ ความคาดการณเป็นการคาดหวัง หรือพยากรณ์ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้หลักการเป็นเครื่องมือ
3. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวางแผน ข้อมูลที่รวบรวมมานั้น จะต้องมีความถูกต้อง และแม่นยำ ไม่เช่นนั้นจะทำให้การวางแผนผิดพลาดได้ง่าย ในการวิเคราะห์ต้องคำนึงถึงคำถามว่า
 1. ทำไมต้องทำ จะไม่ทำไม่ได้หรือ
 2. มีความจำเป็นต้องทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นหรือ ถ้าเลือกทำสิ่งอื่นจะได้หรือไม่
 3. จำเป็นต้องทำที่นั่นหรือ ทำที่อื่นจะได้ไหม
 4. จำเป็นต้องทำเวลานั้น ๆ หรือ
 5. จำต้องให้คนนั้นทำหรือ ทำให้คนอื่นทำไม่ได้หรือ
 6. จำเป็นต้องทำด้วยวิธีนั้น ๆ หรือ ถ้าทำด้วยวิธีอื่น จะดีกว่าหรือไม่
4. ขึ้นปฏิบัติตามแผน จะต้องจัดลำดับขั้นตอนตามแผน
5. ขึ้นติดตามและปรับปรุงแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไข⁸⁰

ปัญหาในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิต

Johnston อ้างโดย ศาสคร ผลกล้วย ได้ชี้แจงให้เห็นข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมนิสิต ที่ทำให้กิจกรรมนิสิตไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายเท่าที่ควร ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สถาบันจัดโครงการต่าง ๆ โดยอาจารย์และนิสิตยังไม่เข้าใจหน้าที่และวัตถุประสงค์ที่แท้จริง
 2. สถาบันยังไม่แน่ใจในวิถีทางประชาธิปไตย ขาดความเชื่อถือในความสามารถของนิสิต ขาดการวางแผน การตัดสินใจและความรับผิดชอบ
 3. การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มีขอบเขตจำกัดมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีกฎระเบียบที่ไม่เปิดโอกาสโดยทั่วไป
 4. กิจกรรมต่าง ๆ เป็นเรื่องของการแข่งขันมากเกินไป ทำให้ขาดความร่วมมือ
 5. กิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร ทำให้นิสิตมองไม่เห็นประโยชน์
 6. ขาดการประเมินผล
 7. สถาบันไม่มีการเตรียมบุคลากรออกไปรับผิดชอบกิจกรรมให้เหมาะสม
 8. อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมนิสิตไม่ได้รับความสนใจจากผู้บริหาร⁸¹
- สำหรับสาเหตุที่ทำให้นิสิตไม่สามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นั้น Frederick. ได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุไว้ดังนี้

1. เวลาที่ทำการกิจกรรมนั้นนิสิตไม่ว่าง
2. นิสิตต้องทำงานหารายได้เพื่อช่วยตนเอง
3. นิสิตต้องทำงานที่บ้านเพื่อช่วยเหลือครอบครัว
4. สถานที่พักของนิสิตอยู่ไกลสถานศึกษาไปมาไม่สะดวก
5. การคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีความปลอดภัย
6. นิสิตไม่สามารถจ่ายค่ากิจกรรมนั้น ๆ ได้ เนื่องจากกิจกรรมบางอย่างเสียค่าใช้จ่ายสูง⁸²

สรุป สภาพปัจจุบันและปัญหาของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาจากข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณาและการดำเนินงาน อย่างไรก็ตามปัจจุบันงานกิจการนักเรียนศึกษา เปรียบเสมือนสถานการณ์จำลองที่ให้นักเรียนนักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ มีทักษะและประสบการณ์ เพื่อสามารถนำไปปรับปรุงใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมได้

สภาพของงานกิจการนักศึกษาจะพัฒนาไปได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่จะมีความรัก ความสนใจ ในงานด้านนี้เพียงใด และควรจะได้ดูความต้องการของนักเรียนนักศึกษาด้วย ดังนั้น แผนงานหรือโครงการควรวางไว้กว้าง ๆ เพื่อให้สามารถยืดหยุ่นได้

ถ้าพิจารณาภารกิจของงานกิจการนักศึกษา ผู้ที่มาทำงานทางด้านนี้ควร เป็นผู้ที่มีใจรัก มีความจริงใจและอายุไม่แตกต่างกับนักศึกษามากนัก เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษา มีทั้งด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านการปกครองและวินัย ตลอดจนด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับกิจการนักศึกษาภายในประเทศ เป็นงานวิจัยแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา ความต้องการบริการ และปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการจัดและบริหารงานกิจการนักศึกษา จากการศึกษารวบรวมได้ดังนี้

ตุลิต คงตระกูล ได้ศึกษาการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคเหนือพบว่าการจัดบริการด้านต่าง ๆ ยังไม่ดีพอ เช่น บริการให้เงินยืม บริการจัดหางาน การจัดสถานที่รับรองแขกที่มาเยี่ยมเยียนนักศึกษา ผู้บริหารสนใจ เอาใจใส่เยี่ยมเยียนศึกษาน้อย ไปทั้งในหอพักและนอกหอพัก สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารน้อย^{๕๓} ในปี 2527 กัญชลี มังพิมล ได้ทำการศึกษาเรื่องงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค ในเขตการศึกษา 2 ผลการวิจัยพบว่า งานกิจการนักศึกษาที่ศึกษาประกอบไปด้วยงานย่อย ๆ คือ งานกิจกรรมนักศึกษา งานปกครอง งานสวัสดิการและพยาบาล งานแนะแนวบริการ งานอาชีพและฝึกงาน งานกีฬาและพลานามัย และงานนักศึกษาวิชาทหาร ด้านความต้องการของนักศึกษา นักศึกษาต้องการเข้าร่วมอภิปรายในเรื่องความไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมในวิทยาลัย ต้องการน้ำดื่มและอาหารที่สะอาด ต้องการอุปกรณ์กีฬา ต้องการคำแนะนำการสมัครงานและศึกษาต่อและต้องการให้มีสหกรณ์^{๕๔} นอกจากนี้ อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ ยังได้ศึกษาปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพการเงิน เพื่อน และการเข้าสังคม ครอบครัว ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง บริการของมหาวิทยาลัย การเรียนและกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง ส่วนความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความต้องการบริการปฐมนิเทศ บริการแนะแนว และให้คำปรึกษา บริการทุนการศึกษา บริการด้านกิจกรรมนักศึกษา และบริการอื่น ๆ อยู่ในระดัปปานกลางถึงระดับมาก นักศึกษาชายมีความต้องการบริการทุนการศึกษาและบริการอื่น ๆ มากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาที่เรียนในสาขาต่างกันมีความต้องการบริการทุนการศึกษาและบริการอื่น ๆ แตกต่างกัน^{๕๕} ในปีเดียวกัน

นวลน้อย วิจิตรกุล ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษาวิทยาลัยครูและนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูอุบลราชธานี มีความต้องการจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การปฐมนิเทศบริการให้คำปรึกษา บริการสนเทศ บริการจัดวางตัวบุคคล ทุนการศึกษา บริการซ่อมเสริม ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการดังนี้ บริการให้คำปรึกษา บริการปฐมนิเทศ บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดวางตัวบุคคล ทุนการศึกษา บริการสนเทศ บริการซ่อมเสริม^{๕๖} ในเรื่องการปกครองระเบียบวินัยของนักศึกษา มณี เหมทานนท์ ได้ศึกษาการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร พบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย ความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย การลงโทษนักศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด คือ ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาคือ สั่งพักการเรียนให้ออกจากสถานศึกษาและให้ว่ากล่าวตักเตือนทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน^{๕๗} และกัญญา นิกรห์สัชชัย ได้ศึกษาพฤติกรรมผู้นำและการบริหารกิจการนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสวัสดิการ ด้านการควบคุม ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตร และด้านบริการสนเทศ ใช้อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตและนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารองค์การนิสิตเป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะต่อการบริหารกิจการนิสิตด้านสวัสดิการอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการควบคุม ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตรและด้านบริการสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง^{๕๘} ในด้านกิจกรรมนักศึกษา จารุบุตร พันธ์ขาว ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาชายต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูงกับนักศึกษาระดับครูศาสตร์บัณฑิต มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน กิจกรรมที่ต้องการเข้าร่วม คือ กิจการด้านวิชาการ ปัญหาของการจัดกิจกรรม คือ อาจารย์ส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม^{๕๙} ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อนันต์ ภูมวรรณ ที่พบว่าปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา คือ อาจารย์และนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ความล่าช้าในการเบิกจ่ายเงิน ไม่มีอุปกรณ์และการประเมินผลมีวิธีการไม่เหมาะสม^{๖๐} ในตำแหน่งโครงการพิเศษ วิเชียร ชานฤทธิ์ ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการบริการสังคม และค่ายอาสาพัฒนาชนบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2530 พบว่า การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ก่อนการปฏิบัติงาน นักศึกษามีการเตรียมพร้อมอยู่ในระดับดี การเตรียมเครื่องมืออยู่ในระดับปานกลาง การเตรียมงบประมาณและงบประมาณที่ได้รับอยู่ในระดับต่ำ ด้านกระบวนการ นักศึกษาปฏิบัติงานด้วยความสะดวกสบาย อยู่ในค่ายตลอดเวลา มีอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด ได้รับความร่วมมือจากประชาชนและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นค่อนข้างดี มีปัญหาการรวบรวมหลักฐานการเงิน และงบประมาณไม่เพียงพอ ด้านผลผลิตนักศึกษาได้ใช้วิชาความรู้ที่เรียนมาได้ เรียนรู้สภาพเป็นจริงในชนบท และกระตุ้นให้ประชาชนมีความต้องการปรับปรุงชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น^{๖๑} สำหรับในด้านบริการสวัสดิการและพยาบาลนั้น ตุลยา แสงสว่าง ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการในด้านบริการสุขภาพในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันในด้านการบริการสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการป้องกัน

สุขภาพ ส่งเสริมสุขภาพและการรักษาพยาบาลเบื้องต้น อยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการบริการสุขภาพแตกต่าง⁹² สภาพแวดล้อมนับว่ามีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างและพัฒนาการศึกษา ซึ่ง กาญจนา ภาสุรพันธ์ ได้ศึกษาในเรื่องนี้ คือ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการปกครอง ด้านอาคารสถานที่ ด้านกิจกรรมนักศึกษา และการบริการนักศึกษา ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมด้านอาจารย์ผู้สอนและความสัมพันธ์ในระดับกลุ่มเพื่อน อยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยทั้ง 7 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁹³ งานวิจัยอีกเรื่องหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาจากอดีตถึงปัจจุบัน คือ งานวิจัยของศิริ รอดบุญธรรม ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาเรื่องสุขภาพอนามัยของนักศึกษา วิทยาลัยเอาใจใส่ไม่น้อยมาก วิทยาลัยเคร่งครัดต่อระเบียบการปกครอง โดยจัดทำคู่มือให้นักศึกษานักศึกษาส่วนใหญ่ประพฤติผิดวินัยในด้านการแต่งกาย เมื่อนักศึกษาเกิดปัญหา ครู-อาจารย์เอาใจใส่ไม่น้อย ในด้านการจัดกิจกรรมไม่ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเท่าที่ควร และกิจกรรมที่จัดมีน้อย โดยเฉพาะกิจกรรมภายนอก เช่น การแข่งขันกีฬาตลอดจนการจัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับนักศึกษา⁹⁴

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า งานกิจการนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของงานบริหารการศึกษาที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการส่งเสริมความพร้อมของนักศึกษา สถานศึกษาควรให้ความสำคัญเอาใจใส่และจัดบริการแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอในทุกด้าน เช่น งานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา บริการแนะแนวอาชีพและจัดหางาน บริการด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย บริการด้านวิชาการ ในขณะเดียวกัน ผู้บริหารต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครู-อาจารย์และนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรม งานกิจการนักศึกษาที่มีบทบาทและส่งผลต่อการอาชีวศึกษามากคือ บริการแนะแนวอาชีพและจัดหางาน นักศึกษามีปัญหาเรื่องสุขภาพการเงิน การเรียน และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตัวเอง การเข้าร่วมกิจกรรมส่วนความต้องการบริการนั้น นักศึกษาหญิงและชายมีความต้องการบริการแต่ละด้านแตกต่างกัน ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาที่สำคัญ คือ เรื่องขาดความร่วมมือจากครู-อาจารย์ และนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมการประเมินผลไม่เหมาะสมและงบประมาณไม่เพียงพอ

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศ เป็นงานวิจัยประเภทสำรวจ เช่นเดียวกับงานวิจัยในประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่น่าสนใจไว้ดังนี้

Bolles ได้ศึกษาการบริหารกิจการนักศึกษาในด้านการบริการแก่ นักเรียน ในปี 1977 โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยอินเดียน่า และมหาวิทยาลัยเซาท์เทอร์น อิลลินอย พบว่า การจัดการบริการนักศึกษานั้น การให้นักศึกษาริการกันเอง ได้รับความสำเร็จสูงกว่า บริการที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น^{๕๕} และ Finley ได้ทำการศึกษาขอบเขตและประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาหลักสูตร 2 ปี ในรัฐเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริหารและนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หลักสูตร 2 ปี จำนวน 21 แห่ง กลุ่มผู้บริหารสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดและการบริหารงานทั่ว ๆ ไป พบว่า การจัดกิจกรรมทั้งหลายอยู่ในสภาพที่น่าพอใจ แต่มีบางแห่งที่ต้องปรับปรุงการบริหาร ซึ่งมีเป็นส่วนน้อย^{๕๖} นอกจากนั้น Donald ยังได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกสมาคมวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย โดยเปรียบเทียบกิจกรรมนักศึกษา 5 ประเภทคือ การปกครองนักศึกษา กิจกรรมสภานักศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และบริการสังคมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างมาจากวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาคควรมาจากการเลือกตั้ง สภานักศึกษาทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมด้านการพิมพ์ที่จัด คือ การออกหนังสือพิมพ์และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษจัดกันอย่างกว้างขวางและแตกต่างกันอย่างมาก ในแต่ละวิทยาลัย กิจกรรมสังคมคาดหวังไว้สูงมาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงมักทำไม่ได้ตามแผนการ ผู้วิจัยเสนอแนะว่า คณะกรรมการปกครองนักศึกษาคควรรู้และ เข้าใจบทบาทของตนเองมากกว่าที่เป็นอยู่ ควรมีการประชุมสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมมากกว่านี้ กิจกรรมทุกประเภทควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่^{๕๗} ในด้านนโยบายการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา Harrold ทำการศึกษาการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษา พบว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เหมาะสม คือ การปลูกฝังพัฒนาการบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้านและมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษา นโยบายในการควบคุมและการตัดสินใจของสถาบันการศึกษาคควรอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม ไม่ควรอยู่บนพื้นฐานของควมมีอำนาจทางกฎหมาย สถาบันการศึกษาคควรระมัดระวัง และมีความฉลาดในการใช้อำนาจทางกฎหมาย ในกรณีที่เกิดการขัดแย้งระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับความมุ่งหมายของการศึกษา เนื่องจากนักศึกษามีความแตกต่างกันทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านวุฒิภาวะ การควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตร จึงควรกำหนดขอบเขตไว้ให้กว้างและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น นอกจากนี้สถาบันการศึกษาควรมีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา และการแสดงออกอย่างเป็นอิสระ โดยยอมรับการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางสังคมของนักศึกษา⁹⁸ เกี่ยวกับปัญหาด้านกิจการนักศึกษา Toscano ได้ทำการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาของวิทยาลัย พบว่า การที่นักกีฬารายหนึ่งเรียนบ่อย ๆ เพื่อไปฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาในฤดูกาลแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น เป็นเหตุให้นักกีฬาไม่ประสบผลสำเร็จทางวิชาการเท่าที่ควร สิ่งที่นักกีฬาต้องการ คือความช่วยเหลือจากวิทยาลัย โดยการจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่นักศึกษา วิทยาลัยจึงใช้ระบบแต่งตั้งที่ปรึกษาทางวิชาการแก่นักศึกษา มีหน้าที่ประสานงานกับผู้ฝึกสอนกีฬา และอาจารย์ประจำวิชา เพื่อแก้ปัญหาให้แก่ศึกษา วิธีดังกล่าวทำให้นักกีฬาเล่นกีฬาด้วยความตั้งใจสูง และมีโอกาสสูงสุดในการประสบความสำเร็จด้านวิชาการ และกีฬา⁹⁹ และ Angus ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาและแหล่งนักศึกษาขอคำแนะนำปรึกษาโดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 394 คน ของมหาวิทยาลัยเซเวนต์แอดเวนต์ เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การจัดบริการให้แก่ศึกษามีผลกระทบเป็นอย่างมากต่อการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาทางการเรียน มากกว่าปัญหาส่วนตัว ปัญหาการประกอบอาชีพและปัญหาสังคม¹⁰⁰ ในปี 1971 Pennington ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพของงานกิจการนักศึกษาใน 13 วิทยาลัยชุมชนทางภาคเหนือของรัฐคาลิฟอร์เนีย ผลการวิจัย พบว่า งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่สำคัญส่วนหนึ่งของวิทยาลัยชุมชน บริการกิจการนักศึกษาวิทยาลัย 11 แห่ง ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่จะเป็นประโยชน์เพื่อการศึกษาได้ บริการที่ดำเนินการเป็นประจำคือการตรวจตราความประพฤติของนักศึกษา การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การรับนักศึกษาใหม่ งานทะเบียนประวัตินักศึกษา บริการที่มีน้อยในวิทยาลัย 13 แห่ง คือ บริการให้คำปรึกษากลุ่ม บริการสุขภาพอนามัย การวัดและการประเมินผล บริการรักษาพยาบาล บริการติดตามผลและการวิจัยในวิทยาลัย 2 แห่ง มีปัญหาอาจารย์ไม่รับผิดชอบและไม่ทำตามคำสั่งของผู้บริหาร นอกจากนั้นงานวิจัยยังพบว่า ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุประมาณ 42 ปี ดำรงตำแหน่งมาแล้ว 6 ปี มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วส่วนมากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษามีเพียง 2 คน ที่จบระดับปริญญาเอก สาขาการแนะแนวและให้คำปรึกษา¹⁰¹

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดบริการอยู่ในเกณฑ์พอใจ มีบางส่วนต้องแก้ไข นักศึกษาควรมีส่วนร่วมในการจัดภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา การพัฒนาองค์การนักศึกษาต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเข้าไปร่วมรับผิดชอบและดำเนินการ ให้คำปรึกษา การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการฝึกเทคนิคการเป็น

ผู้นำ การรู้จักแบ่งเวลาทำกิจกรรมและการเรียน ทำให้องค์การประสบความสำเร็จผู้บริหาร ต้องวางแผน และหาวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่ระดับผลการเรียนต่ำเนื่องจาก การเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย การจัดกิจกรรมและบริการแก่นักศึกษาต้องมีรูปแบบ คำนึง ถึงสภาวะนักศึกษา สภาพแวดล้อม ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความเป็นไปได้ของกิจกรรม และผลกระทบจากการจัดกิจกรรมนั้น ๆ

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่างานกิจการ นักศึกษา ได้พัฒนามาพอสมควรเริ่มตั้งแต่การปกครองนักศึกษาให้ประพฤติตามระเบียบ ประเพณี อันดีงาม จากนั้นกิจการนักศึกษาเปลี่ยนมาเป็นการพัฒนานักศึกษาในทุก ๆ ด้าน การบริหาร กิจการนักศึกษากลายเป็นสิ่งจำเป็นในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งพยายามที่จะจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ที่นอกเหนือจากการเรียน การสอนในห้องเรียน โดยพิจารณาถึงทรัพยากรบุคคลและวัสดุที่สถาบันอุดมศึกษาหรือท้องถิ่นนั้น ๆ มีอยู่ การวิจัย ในเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษา มีส่วนช่วยในการปรับปรุงการบริหารกิจการนักศึกษาให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กล่าวคือ ทำให้ทราบสภาพปัญหาของการดำเนินงานกิจการนักศึกษา เช่น ปัญหาการจัดบริการด้านต่าง ๆ ที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวนักศึกษา ปัญหา การเรียนและการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม การบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนา นักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ การบริการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือกลุ่มนักศึกษา จัดขึ้นมีส่วนช่วยในการพัฒนานักศึกษาอย่างมาก

เชิงอรรถ

- ¹ ทองเรี่ยน อมรัชกุล, การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียน, 2525), หน้า 9-17.
- ² สมเดช มุงเมือง, "รูปแบบโครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู," ศุภปริทัศน์, ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2532), หน้า 25.
- ³ กาญจนา ศรีกาน์สินธุ์, การบริหารงานกิจการนักศึกษาเล่ม 1 (ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 15-17.
- ⁴ Carter V. Good, Dictionary of Education (New York : McGraw-Hill Book Co., 1973), p. 530.
- ⁵ สำเนา ขจรศิลป์, หลักกิจการนักศึกษา (กองกิจการนิสิต สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525), (เอกสารอัดสำเนา) หน้า 6.
- ⁶ พรรณี ชูทัย, จิตวิทยาการเรียนการสอน (กรุงเทพฯ : วรุฒิกานิมพ์, 2522), หน้า 22.
- ⁷ วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา, "งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา," นิสิตนักศึกษา (ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 36.
- ⁸ William E. Hoppe, Dictionary of Personnel and Guidance Term (Chicago : J.G. Ferguson, 1968), p. 353.
- ⁹ Ralph E. Berdie, "Student Personnel Work Definition and Redefinition," College Student Personnel (Boston : Houghton Mifflin, 1971), p. 67.
- ¹⁰ H.L. Isaksen, "Planning for Total Pupil Personnel Service," in School Executive Guide (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1964), p. 502.
- ¹¹ พีรพันธ์ พาลุสุข, ปฐมนิเทศนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2525, (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525), หน้า 6.
- ¹² P.L. Dressel, "Measuring the Benefit of Student Personnel work," Journal of Higher Education, 5 (March, 1973), pp. 15-26.
- ¹³ สมเดช มุงเมือง, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 28.

¹⁴ จำรัส นองมาก, "การบริหารงานกิจการนักเรียน," เอกสารการสอนชุดวิชา ฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษาหน่วยที่ 5-8 (กรุงเทพฯ : บริษัทวิศตอริ เพาเวอร์พอยต์ จำกัด, 2527), หน้า 857.

¹⁵ H.L. Isaksen, op. cit., p. 503.

¹⁶ เสริมวิทย์ ศุภเมธี, การบริหารกิจการนักเรียน (ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531), หน้า 6.

¹⁷ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา (ภาควิชาอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 132.

¹⁸ ทองเรียน อมรัชกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 5-6.

¹⁹ เซาว์น มณีวงศ์, การบริหารกิจการนักเรียน (กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์, ม.ป.ป.), หน้า 12.

²⁰ ลำเนา ขจรศิลป์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 1-2.

²¹ ทองเรียน อมรัชกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 4.

²² วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 36.

²³ พันส์ หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2531), หน้า 159-232.

²⁴ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 36.

²⁵ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (เอกสารอัดสำเนา) หน้า 13.

²⁶ พระราชวรเมธี, ผลงานกรมพุทธศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2520), หน้า 40.

²⁷ พันส์ หันนาคินทร์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 196.

²⁸ ภิญโญ สาร, หลักบริหารการศึกษา (พระนคร : วัฒนาพานิชย์, 2516), หน้า 219-220.

²⁹ เซาว์น มณีวงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 168.

³⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 169.

³¹ ลำเนา ขจรศิลป์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 35.

³² เซาว์น มณีวงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 170-174.

³³ คณะนิสิตปริญญาโท, ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน (แผนกวิชาบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 30-33.

- ³⁴ ประภาพรณ สุวรรณสุข, "การบริหารงานกิจการนักเรียน (1)," เอกสารชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพฯ : มสธ, 2526), หน้า 49.
- ³⁵ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างแล้ว, หน้า 13.
- ³⁶ เอกชัย กี่สุขพันธ์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : องค์กรศิลปการพิมพ์, 2527), หน้า 204.
- ³⁷ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 130.
- ³⁸ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2528), หน้า 13.
- ³⁹ นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพ, 2529), หน้า 38.
- ⁴⁰ Roger Davis, Harrold, "The Control of Student Extra-Curricular Life in American Higher Education," Dissertation Abstracts International Vol. 27 : 18 February, 1967 p. 2782-A.
- ⁴¹ Paul A. Bloland, "Student Activities," Handbook of College and University Administration : Academic (New York : McGraw - Hill Book Company, 1970), p. 142 .
- ⁴² สุทธิชัย เลียงชเยศ, "นโยบายการพัฒนาเยาวชนในอุดมศึกษา," งานบุคลากรนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาเยาวชน (ภาควิชาอุดมศึกษาคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 8.
- ⁴³ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 134 - 135.
- ⁴⁴ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย (ปวช.และ ปวส.) พ.ศ.2520 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2528), หน้า 1.
- ⁴⁵ สำเนา ขจรศิลป์, สิ่งที่ได้อ้างแล้ว, หน้า 20.
- ⁴⁶ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, สิ่งที่ได้อ้างแล้ว, หน้า 133-134.
- ⁴⁷ มหาวิทยาลัยศิลปากร, คู่มือการจัดกิจกรรมนักศึกษา (ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา, 2529), (เอกสารอัดสำเนา) หน้า 7-8.
- ⁴⁸ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 12.
- ⁴⁹ กรมอาชีวศึกษา, "ความเป็นมาของโครงการพิเศษ," งานโครงการพิเศษ (เอกสารอัดสำเนา) หน้า 1-10.
- ⁵⁰ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 3.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 51 กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 3.
- 52 กรมอาชีวศึกษา, เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.
- 53 กรมอาชีวศึกษา, เรื่องเดียวกัน, หน้า 7-8.
- 54 กรมอาชีวศึกษา, เรื่องเดียวกัน, หน้า 9-10.
- 55 กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 13.
- 56 ทวน พันธุ์พันธ์, การบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์ จำกัด, 2528), หน้า 93.
- 57 สวัสดิ์ สุวรรณอักษร, "การบริการงานแนะแนว," เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารบุคลากรในโรงเรียน หน่วยที่ 11-15 (กรุงเทพมหานคร : บริษัทคิตอริ เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2525), หน้า 166.
- 58 สมเดช มุงเมือง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 27.
- 59 ชาวัน มณีวงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 37.
- 60 สำเนา ชจรศิลป์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 22.
- 61 กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 12.
- 62 Harold Koontz, and Cyrinl O'Donell, Principles of Management (New York : McGraw-Hill Book Co., 1973), pp. 191-192.
- 63 สมเกียรติ สุวรรณภูมิ, การบริหารกิจการนักศึกษา (ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2524), หน้า 61.
- 64 เสริมวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 137.
- 65 เขียวลักษณ์ คัดโนภาส, "การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523, หน้า 187.
- 66 เสริมวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 139.
- 67 เขียวลักษณ์ คัดโนภาส, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 179.
- 68 ธีรยุทธ์ เสนิ่งศ์ ณ อยุธยา, "การบริหารกิจการนักศึกษา," เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพฯ : มสธ., 2526), หน้า 74-65.
- 69 ชาวัน มณีวงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 89-90.
- 70 กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 14.
- 71 ภิญโญ สาร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 204.
- 72 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารบุคลากรในโรงเรียน หน่วยที่ 11-15 (กรุงเทพฯ : บริษัทคิตอริ เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2525), หน้า 97.

- 73 บัญชัย จงกณดี, การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษา (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525), หน้า 15.
- 74 เอกชัย กี่สุพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 195.
- 75 กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 35.
- 76 ทองเรือน อมรัชกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 86.
- 77 วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 136-139.
- 78 ทองเรือน อมรัชกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 79-80.
- 79 เสริมวิทย์ ศุภเมธี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 331.
- 80 เรื่องเดียวกัน, หน้า 332.
- 81 Johnston. อ้างถึงใน สารคร ผลกล้วย, "ทัศนะของอาจารย์และนิสิตต่อ กิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตผลศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529, หน้า 24.
- 82 เรื่องเดียวกัน, หน้า 25.
- 83 ตูสิต คงตระกูล, "การบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคเหนือ," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526, บทคัดย่อ.
- 84 กัญชลี มังพิมล, "งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 12 สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527, บทคัดย่อ.
- 85 อำไพวรรณ นุ่มศรีสวัสดิ์, "ปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529, บทคัดย่อ.
- 86 นवलน้อย วิจิตรกุล, "เปรียบเทียบความต้องการบริการแนะแนวของ นักศึกษาวิทยาลัยครูและนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในจังหวัดอุบลราชธานี," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529, บทคัดย่อ.
- 87 มณี เหมทานนท์, "การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ทัศนะของ นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528, บทคัดย่อ.
- 88 กัญญา นิกรหัสชัย, "พฤติกรรมผู้นำและการบริหารกิจการนิสิตของผู้บริหาร กิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525, บทคัดย่อ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁸⁹ จารุบุตร ฟ้าร่วมขาว, "การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครุภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525, บทคัดย่อ.

⁹⁰ อนันต์ ภูววรรณ, "การจัดกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517, บทคัดย่อ.

⁹¹ วิเชียร ชานฤทธิ, "การประเมินผลโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบท ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2530," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531, บทคัดย่อ.

⁹² ตุลยา แสงสว่าง, "ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในด้านการบริการสุขภาพในวิทยาลัยพลศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529, บทคัดย่อ.

⁹³ กาญจนา ภาสุพันธ์, "ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531, บทคัดย่อ.

⁹⁴ ศิริ รอดบุญธรรม, "การบริหารกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527, บทคัดย่อ.

⁹⁵ Larry Bolles, "Student Personnel and the Small Residential College" Journal of College Student Personnel, 3 (May 1979), p. 272.

⁹⁶ Thomas M. Finley, "The Scope and Effectiveness of the Student Personnel Services of the Junior Colleges of Pennsylvania," Dissertation Abstracts International Vol. 50:19 July 1968, p.1269-A.

⁹⁷ Elmer Donald, "A Comparative Study of the Opinions of Student, Faculty, and Local Board Members Regarding the Appropriate Element of Student Activities Programs in Metropolitan Virginia Community College," Dissertation Abstracts International Vol 35:21 October 1974, p.1882-A.

⁹⁸ Roger Davis Harrold, "The Control of Student Extra Curricular Life in American Higher Education," Dissertation Abstracts International Vo. 27:8 February, 1967, p.2782-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁹⁹ Paul A. Toscano, "The Student Athlete : A Model of Academic Advisement," Journal of College Student Personnel, 5:45 (September 1982), p. 51.

¹⁰⁰ Iver Arlington Angus, "Self - Perceived Problem of College Student Sources from Which They Seek Assistance," Dissertation Abstracts International Vol 43 : 5 September 1982, p. 669-A.

¹⁰¹ Reymond B. Pennington, "The Status of the Student Personnel Services in the Thirteen Community College of North Carolina 1968-69," Dissertation Abstracts International Vol. 33 : 10 June 1971, p. 5152-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรของการวิจัย มี 2 กลุ่ม คือ

1.1 ประชากรที่เป็นครู-อาจารย์ ได้แก่ ครู-อาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 482 คน โดยแยกเป็นครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา จำนวน 235 คน และครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ทำหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาจำนวน 247 คน ดังปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1
จำนวนประชากรครู-อาจารย์ จำนวนเป็นวิทยาลัยและลักษณะงานในหน้าที่

วิทยาลัยเทคนิค	ปฏิบัติหน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในงานกิจการนักศึกษา	รวม
1. ขอนแก่น	45	57	102
2. เลย	40	32	72
3. สกลนคร	50	50	100
4. หนองคาย	50	58	108
5. อุดรธานี	50	50	100
รวม	235	247	482

ที่มา : กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา

1.2 ประชากรที่เป็นนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3(ปวช.3) จำนวน 2,386 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 (ปวส.2) จำนวน 604 คน ดังปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2
จำนวนนักศึกษาจำแนกตามวิทยาลัยและระดับการศึกษา

วิทยาลัยเทคนิค	ปวช. 3	ปวส. 2
1. ขอนแก่น	581	98
2. เลย	335	92
3. สกลนคร	565	105
4. หนองคาย	502	64
5. อุดรธานี	403	245
รวม	2,386	604

ที่มา : กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู-อาจารย์ ได้แก่ ครู-อาจารย์ ที่ทำการสอนในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532 โดยแบ่งเป็น ครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาจำนวน 107 คน และครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาจำนวน 112 คน รวมกลุ่มตัวอย่างเป็นครู-อาจารย์จำนวน 219 คน การสุ่มตัวอย่างดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างครู-อาจารย์ จากประชากรครู-อาจารย์ของวิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง โดยจำแนกเป็นครู-อาจารย์ ที่ทำหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาจำนวน 235 คน ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ทำหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาจำนวน 247 คน รวมประชากรครู-อาจารย์ทั้งหมด จำนวน 482 คน ในการคำนวณใช้สูตรของ Yamane¹ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู-อาจารย์ จำนวน 219 คน

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่ง โดยคิดตามสัดส่วนระหว่างประชากรครู-อาจารย์ โดยจำแนกเป็นครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาและครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ทำหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ดังปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3

จำนวนกลุ่มตัวอย่างครู-อาจารย์ จำแนกเป็นวิทยาลัยและลักษณะหน้าที่

วิทยาลัยเทคนิค	ปฏิบัติหน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ชอนแก่น	45	20	57	26
2. เลย	40	18	32	14
3. สกลนคร	50	23	50	23
4. หนองคาย	50	23	58	26
5. อุดรธานี	50	23	50	23
รวม	235	107	247	112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา ได้แก่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532 โดยจำแนกเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 (ปวช.3) จำนวน 343 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 205 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวน 548 คน การสุ่มตัวอย่าง ดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจากประชากรนักศึกษา โดย จำแนกเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช.3) จำนวน 2,386 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 (ปวส.2) จำนวน 604 คน รวม ประชากรที่เป็นนักศึกษาจำนวน 2,990 คน การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ Yamane²

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้น ปวช.3 จำนวน 343 คน และ นักศึกษาชั้น ปวส. 2 จำนวน 205 คน

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่ง โดยคิดตามสัดส่วนระหว่างประชากรนักศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา โดยจำแนกเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3(ปวช.3) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2(ปวส.2) ดังปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4

จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำแนกเป็นวิทยาลัยและระดับการศึกษา

วิทยาลัยเทคนิค	ระดับ ปวช.		ระดับ ปวส.	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ชอนแก่น	581	84	98	33
2. เลย	335	48	92	31
3. สกลนคร	565	81	105	36
4. หนองคาย	502	72	64	22
5. อุดรธานี	403	58	245	83
รวม	2,386	343	604	205

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่งแล้ว ในการเลือกตัวอย่างครู-อาจารย์ และนักศึกษาในขั้นสุดท้ายที่จะตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับผลึกให้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกสัดส่วนตามวิทยาลัย คือ ครู-อาจารย์ จำนวน 219 คน นักศึกษาระดับ ปวช. 3 จำนวน 343 คน นักศึกษาระดับ ปวส. 2 จำนวน 205 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาหลักการและข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 กำหนดขอบเขตการศึกษาและประเด็นคำถามในแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 การสร้างแบบสอบถาม

1.2.1 ศึกษาและดัดแปลงจากแบบสอบถามของ สวัสดิ์ เรืองศรี³ จารุบุตร นীর่มขาว⁴ ชีร์วัฒน์ พูนศิลป์⁵

1.2.2 ร่างแบบสอบถามแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อความเหมาะสม

1.2.3 นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเนื้อหาและการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุง (ดูรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ภาคผนวก ก.)

1.2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง

2. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีจำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ใช้ถามครู-อาจารย์และฉบับที่ใช้ถามนักศึกษา

2.1 แบบสอบถามที่ใช้ถามครู-อาจารย์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ถามความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 จำนวน 45 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านงานปกครอง	จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน 9 ข้อ
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	จำนวน 6 ข้อ
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	จำนวน 11 ข้อ
5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	จำนวน 12 ข้อ

ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินค่า เพื่อตอบแบบสอบถามแต่ละข้อคำถามได้กำหนดน้ำหนัก ดังนี้

ระดับปฏิบัติ	5	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
ระดับปฏิบัติ	4	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
ระดับปฏิบัติ	3	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
ระดับปฏิบัติ	2	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
ระดับปฏิบัติ	1	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ถามครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบ Likert โดยกำหนดค่าน้ำหนักระดับปัญหา
ไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับปัญหา 5	หมายถึง	เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการ นักศึกษามากที่สุด
ระดับปัญหา 4	หมายถึง	เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการ นักศึกษามาก
ระดับปัญหา 3	หมายถึง	เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการ นักศึกษาปานกลาง
ระดับปัญหา 2	หมายถึง	เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการ นักศึกษาน้อย
ระดับปัญหา 1	หมายถึง	เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการ นักศึกษาน้อยที่สุด

2.2 แบบสอบถามที่ใช้ถามนักศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะของ
คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงาน
กิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 จำนวน 45 ข้อ ลักษณะแบบสอบถาม
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเนื้อหาเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านงานปกครอง จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 10 ข้อ
3. ด้านงานโครงการพิเศษ จำนวน 6 ข้อ
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน จำนวน 10 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล จำนวน 10 ข้อ

ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินค่าเพื่อตอบแบบสอบถามแต่ละข้อได้กำหนด น้ำหนักดังนี้

ระดับปฏิบัติ	5	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
ระดับปฏิบัติ	4	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
ระดับปฏิบัติ	3	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
ระดับปฏิบัติ	2	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
ระดับปฏิบัติ	1	หมายถึง	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ การหาคุณภาพของแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย การหาความเที่ยงตรงและการทดสอบความเชื่อมั่น ดังนี้

3.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจแก้ภาษา เนื้อหา และ โครงสร้าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบและสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาปรับปรุง ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครู-อาจารย์ จำนวน 30 คน และนักศึกษาจำนวน 30 คน ที่วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach^๑ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

3.2.1 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น .79

3.2.2 ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น .95

3.2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น .84

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปยังกรมอาชีวศึกษา เพื่อให้กรมอาชีวศึกษาทำหนังสือแจ้ง ไปยังวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 9 ที่ผู้วิจัยจะไปเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด

2. จำนวนข้อมูลที่เก็บได้

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 767 ชุด ได้รับคืนและสมบูรณ์ 742 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.74 โดยจำแนกดังนี้

2.1 ข้อมูลที่เก็บได้จากครู-อาจารย์ จากแบบสอบถามที่แจกให้ครู-อาจารย์ จำนวน 219 ชุด ได้รับคืนและสมบูรณ์จำนวน 215 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.17 ดังปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5
จำนวนแบบสอบของครู-อาจารย์ที่แจกและได้รับคืน
จำแนกตามสถานศึกษา

วิทยาลัยเทคนิค	จำนวนที่แจก	จำนวนที่ได้รับคืน และสมบูรณ์	ร้อยละ
ขอนแก่น	46	42	91.30
เลย	32	32	100.00
สกลนคร	46	46	100.00
หนองคาย	49	49	100.00
อุดรธานี	46	46	100.00
รวม	219	215	98.17

2.2 ข้อมูลที่เก็บได้จากนักศึกษา จากแบบสอบถามที่แจกให้นักศึกษาจำนวน
 548 ชุด ได้รับคืนและสมบูรณ์จำนวน 527 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.10 ดังปรากฏตาม
 ตารางที่ 6

ตารางที่ 6
จำนวนแบบสอบถามฉบับใช้ตามนักศึกษาที่แจกและได้รับคืน
จำแนกตามสถานศึกษา

วิทยาลัยเทคนิค	จำนวนที่แจก	จำนวนที่ได้รับคืน และสมบูรณ์	ร้อยละ
ขอนแก่น	117	109	93.16
เลย	79	79	100.00
สกลนคร	117	109	93.16
หนองคาย	94	94	100.00
อุดรธานี	141	136	96.45
รวม	548	527	96.16

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูล ดังนี้

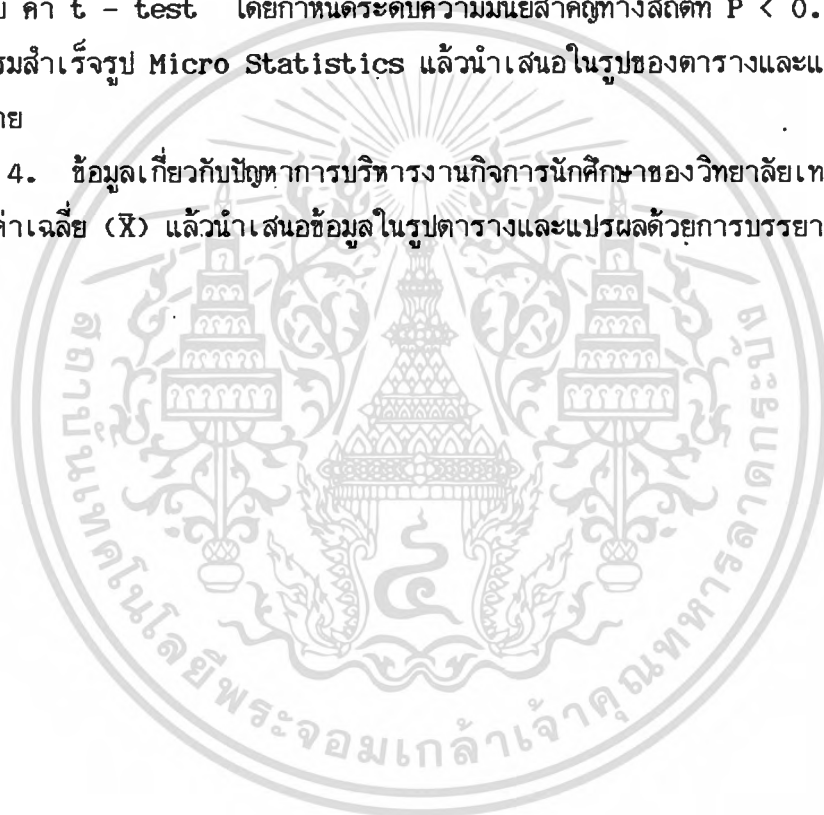
1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอข้อมูลเป็นส่วนรวมแต่ละด้านแปลผลด้วยการบรรยาย

ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และนักศึกษา ดังนี้⁷

- 4.50 - 5.00 หมายความว่า ปฏิบัติมากที่สุด/ เป็นปัญหามากที่สุด
 3.50 - 4.49 หมายความว่า ปฏิบัติมาก/ เป็นปัญหา
 2.50 - 3.49 หมายความว่า ปฏิบัติปานกลาง/ เป็นปัญหাপานกลาง
 1.50 - 2.49 หมายความว่า ปฏิบัติน้อย/ เป็นปัญหาน้อย
 1.00 - 1.49 หมายความว่า ปฏิบัติน้อยที่สุด/ เป็นปัญหาน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับบริหารงานกิจการนักศึกษาและการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวช. กับ ปวส. วิเคราะห์ด้วยการทดสอบ ค่า $t - test$ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.05$ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Micro Statistics แล้วนำเสนอในรูปของตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

4. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค จัดระดับด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย

เชิงอรรถ

¹ ไพศาล หวังพานิช, วิธีการวิจัย (สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร : 2532), หน้า 214.

² เรื่องเดียวกัน.

³ สวัสดิ์ เรื่องศรี, "การบริหารงานกิจการนักศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก," วิทยานินธ์ปริญาโท ภัคดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528, ภาคผนวก.

⁴ จารุบุตร พาร่วมขาว, "การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออก เชียงเหนือ," วิทยานินธ์ปริญาโท ภัคดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525, ภาคผนวก.

⁵ ชีรวัดน์ พูนศิลป์, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังใน บริการวิชาการและกิจการนักศึกษา," วิทยานินธ์ปริญาโท ภัคดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527, ภาคผนวก.

⁶ วิเชียร เกตุสิงห์, หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2524), หน้า 119.

⁷ ประคอง กรรณสุด, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ปทุมธานี : บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด, 2525), หน้า 70.

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 โดยจำแนกตามลักษณะงานในหน้าที่ของครู-อาจารย์และจำแนกตามระดับการศึกษาของนักศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและแปลผลด้วยการบรรยาย ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

เสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ดังต่อไปนี้

1. จำนวนครู-อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นครู-อาจารย์ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาและครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา (ตารางที่ 7)

2. จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นนักศึกษาระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. (ตารางที่ 8)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

การวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่ง เป็นดังนี้

1. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา (ตารางที่ 9 ถึงตารางที่ 14)

2. ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา (ตารางที่ 15 ถึงตารางที่ 20)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

การวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่ง เป็นดังนี้

1. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา (ตารางที่ 21 ถึงตารางที่ 26)

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. (ตารางที่ 27 ถึงตารางที่ 32)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการ นักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 (ตารางที่ 33)

ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตาม ตารางที่ 7-8 ดังนี้

ตารางที่ 7

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะงาน ในหน้าที่

ลักษณะงาน ในหน้าที่ของครู-อาจารย์	ครู-อาจารย์	
	จำนวน	ร้อยละ
ครู - อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา	107	48.86
ครู - อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา	112	51.14
รวม	219	100

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็น ครู-อาจารย์ โดย จำแนกเป็นครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 48.86 และครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา จำนวน 112 คน คิดเป็น ร้อยละ 51.14

ตารางที่ 8
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของนักศึกษา	นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษาระดับ ปวช.	343	62.59
นักศึกษาระดับ ปวส.	205	37.41
รวม	548	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาโดยจำแนกเป็นนักศึกษาระดับ ปวช. มีจำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 62.59 และนักศึกษาระดับ ปวส. มีจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 37.41

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 9 ถึงตารางที่ 20

1. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 9-14 ดังนี้

ตารางที่ 9
ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานปกครอง

ด้านงานปกครอง	n = 215	
	\bar{X}	S.D.
1. การเอาใจใส่ดูแล ตักเตือน และอบรมเรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา	3.83	0.94
2. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	3.35	1.07
3. ประกาศของวิทยาลัยเกี่ยวกับแนวปฏิบัติหรือข้อบังคับต่าง ๆ ชัดเจน	3.20	1.17
4. การจัดครู-อาจารย์ ดูแลความประพฤตินักศึกษาออกสถานศึกษา	3.12	1.15
5. การเข้มงวดในการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา	3.30	1.21
6. การประสานงานกับผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเพื่อแก้ปัญหาความประพฤตินักศึกษา	3.16	1.14
7. ระเบียบข้อบังคับและบทลงโทษที่ใช้ปกครองนักศึกษามีความเหมาะสม	3.14	1.18
รวม	3.30	1.12

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมในด้านการปกครอง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.30 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏดังนี้

ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่องการเอาใจใส่ ดูแล ตักเตือน และอบรมเรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา และผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.83 สำหรับเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ในด้านนี้ คือ การจัดครู-อาจารย์ ดูแลความประพฤตินักศึกษาออกสถานศึกษา แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.12 ส่วนในรายละเอียดอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 10
ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	n = 215	
	\bar{X}	S.D.
1. การประชุมชี้แจงตารางปฏิบัติกิจกรรมตลอดปีของสถานศึกษา	3.09	1.13
2. การส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	2.92	1.20
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	3.00	1.18
4. การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	2.64	1.18
5. การจัดกิจกรรมสนองความต้องการของนักศึกษา	2.81	1.21
6. การจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ	3.65	1.01
7. การส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายใน-นอกสถานศึกษา	3.24	1.19
8. การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม	2.84	1.19
9. การให้ขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร	2.44	1.20
รวม	2.95	1.16

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวม ในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 2.95 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏดังนี้

ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่าฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุด ในเรื่องการจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ และผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.65 สำหรับเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือ การให้ขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร และผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.44 ส่วนในรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 11
ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ดำเนินงานโครงการพิเศษ

ดำเนินงานโครงการพิเศษ	n = 215	
	\bar{X}	S.D.
1. การกำหนดมาตรการเข้มงวดในการป้องกัน และปราบปราม ยาเสพติด	3.21	1.14
2. การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา	3.34	1.25
3. การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมใน โครงการพัฒนาชนบท	2.91	1.22
4. การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น	2.80	1.15
5. การประสานงานกับหน่วยงานในวิทยาลัย เพื่อความร่วมมือ ดำเนินงานตามโครงการพิเศษ	3.00	1.14
6. การจัดนิทรรศการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา	2.93	1.20
รวม	3.05	1.18

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมในดำเนินงานโครงการพิเศษ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏดังนี้

ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า ฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่อง การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.34 สำหรับเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือ การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 2.80 ส่วนในรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12
ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	n = 215	
	\bar{X}	S.D.
1. ห้องแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม และสะดวกในการให้บริการ	3.23	1.16
2. การอำนวยความสะดวกในการให้บริการของครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนว	3.02	1.28
3. การประสานงานกับศิษย์เก่าในการแนะแนว	3.05	1.11
4. การจัดบริการข่าวสาร ข้อมูลด้านอาชีพ	3.44	1.14
5. การเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้ในการปัจฉิมนิเทศ	3.24	1.17
6. การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา	3.14	1.18
7. การจัดหางานพิเศษให้นักศึกษาทำเพื่อหารายได้	2.80	1.15
8. การประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน	3.46	1.09
9. การให้เจ้าของสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนออกฝึกงาน	2.78	1.20
10. การจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน	2.63	1.20
11. การประสานงานกับนายจ้างหรือหน่วยงานเพื่อบริการจัดหางาน	3.07	1.15
รวม	3.07	1.16

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมใน
 ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรวม 3.07
 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า ฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่องการประสานงานกับสถานประกอบการ เพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.46 สำหรับเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือการจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 2.63 ส่วนในรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13
ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล

ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	n = 215	
	\bar{X}	S.D.
1. ความยุติธรรมในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา	3.05	1.12
2. การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น	2.35	1.31
3. การอำนวยความสะดวกในการจัดบริการสื่อสารไปรษณีย์	2.81	1.21
4. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่นักศึกษา	2.73	1.26
5. การควบคุมเรื่องความสะอาดของสถานที่จำหน่ายอาหาร	2.75	1.14
6. การควบคุมการจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ	2.71	1.18
7. การจัดเวรยามดูแลรักษาความปลอดภัย	3.20	1.25
8. ความเหมาะสมของที่ตั้งห้องพยาบาล	3.27	1.09
9. การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่พยาบาล	3.11	1.20
10. การจัดการด้านอุปกรณ์ การปฐมพยาบาล และยาสามัญที่จำเป็น	3.48	1.10
11. การให้ความรู้และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย	3.06	1.19
12. การประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อเข้ารับการตรวจรักษาแก่นักศึกษา	2.53	1.20
รวม	2.92	1.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า การบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมใน ตำแหน่งสวัสดิการและพยาบาล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรวม 2.92 เมื่อ วิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏดังนี้

ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่าฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดใน เรื่องการจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น แต่ผลการปฏิบัติอยู่ใน ระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.48 สำหรับเรื่องที่ปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือ การจัดบริการ เงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น และผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.35 ส่วนในรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 14

สรุปความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	n = 215	
	\bar{X}	S.D.
1. ด้านงานปกครอง	3.30	1.12
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	2.95	1.16
3. ด้านงาน โครงการพิเศษ	3.05	1.18
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	3.07	1.16
5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	2.92	1.18
รวม	3.06	1.16

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหาร งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในงาน 5 ด้าน ปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลางทุกด้าน ด้วยค่าเฉลี่ยรวม 3.06

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
เขตการศึกษา 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 15-20

ตารางที่ 15
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานปกครอง

ด้านงานปกครอง	n = 527	
	\bar{X}	S.D.
1. การให้ความร่วมมือดูแลความประพฤติของนักศึกษาระหว่าง อาจารย์ฝ่ายปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน	3.18	1.12
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบว่าด้วยความ ความประพฤติ	2.59	1.21
3. การแจ้งระเบียบข้อบังคับให้นักศึกษาได้รับทราบ	3.35	1.17
4. การพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดอย่างยุติธรรม	3.25	1.24
5. การจัดอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษา	3.03	1.25
6. การจัดสภาพแวดล้อมปลูกฝังความมีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	3.12	1.22
7. การจัดทำรายงานความประพฤติแจ้งผู้ปกครอง	2.92	1.22
8. การเข้มงวดต่อการแต่งกายของนักศึกษา	3.33	1.28
9. การจัดครู-อาจารย์ ออกไปเยี่ยมนักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก	2.18	1.30
รวม	2.99	1.22

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมใน
ด้านงานปกครอง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.99 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ
ปรากฏดังนี้

นักศึกษามีความเห็นว่ายฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุด ในเรื่อง การแจ้งระเบียบ ข้อบังคับให้นักศึกษารับทราบ แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.38 สำหรับเรื่องที่มีปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือ การจัดครู-อาจารย์ออกไปเยี่ยม นักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก และผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.18 ส่วนในรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 16

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	n = 527	
	\bar{X}	S.D.
1. การแจ้งตารางกำหนดการจัดกิจกรรมแต่ละภาคเรียนให้นักศึกษารับทราบ	2.96	1.28
2. การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น	2.31	1.20
3. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	2.89	1.28
4. ครู-อาจารย์ในแผนกสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม	2.77	1.17
5. การอำนวยความสะดวกในการขอยกเว้นการเข้ารับราชการทหารของนักศึกษา	3.29	1.21
6. การส่งเสริมและสนับสนุนในการฝึกซ้อมกีฬา	2.70	1.22
7. การให้คำแนะนำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	3.30	1.22
8. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างอิสระ	2.45	1.21
9. การให้กำลังใจแก่นักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม	2.71	1.27
10. การจัดกิจกรรมขององค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ช.ท.)	2.95	1.30
รวม	2.83	1.23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวม ในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรวม 2.83 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏดังนี้

นักศึกษามีความเห็นว่ายฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุด ในเรื่อง การให้คำแนะนำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางด้วย ค่าเฉลี่ย 3.30 สำหรับเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือ การสนับสนุนให้นักศึกษา จัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น และการเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างอิสระ และผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.31 และ 2.45 ตามลำดับ ส่วนในรายละเอียด เรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 17

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงาน โครงการพิเศษ

ด้านงาน โครงการพิเศษ	n = 527	
	\bar{X}	S.D.
1. การจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติด	2.92	1.20
2. การกำหนดมาตรการเคร่งครัดในการป้องกันการก่อความไม่สงบสุข	3.02	1.20
3. การจัดบริการเสริมความรู้ด้านอาชีพแก่ชุมชน	2.97	1.20
4. การเข้มงวดในการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา	2.85	1.22
5. การประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา	2.71	1.27
6. การส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น	2.99	1.18
รวม	2.91	1.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมใน ด้านงานโครงการพิเศษ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 2.91 เมื่อ วิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏดังนี้

นักศึกษามีความเห็นว่าฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานในด้านนี้สูงสุดในเรื่อง การกำหนดมาตรการ เครื่องครัดในการป้องกันการก่อความไม่สงบสุขในสถานศึกษา แต่ผลการ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.02 สำหรับเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือ การประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา แต่ผลการ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 2.71 ส่วนในรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ใน ระดับปานกลาง

ตารางที่ 18

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	n = 527	
	\bar{X}	S.D.
1. ห้องแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมสะดวกในการให้บริการ	3.11	1.27
2. การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแนะแนว	2.94	1.24
3. ครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนวมีคุณสมบัติเหมาะสม	3.29	1.24
4. การเข้าร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ของครู-อาจารย์	3.20	1.16
5. การจัดนิทรรศการเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูลด้านอาชีพ	3.91	1.24
6. การเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้ในกิจกรรมปฐมนิเทศ	2.94	1.25
7. การจัดหางานพิเศษสำหรับนักศึกษาทำเพื่อหารายได้	2.71	1.27
8. การเชิญเจ้าของสถานประกอบการเข้าร่วมในการปฐมนิเทศ นักศึกษาก่อนออกฝึกงาน	2.77	1.29
9. การเอาใจใส่ติดตาม ดูแลการฝึกงานของนักศึกษา	3.03	1.28
10. การอำนวยความสะดวกในการดูงานหรือการศึกษานอกสถานที่	2.61	1.21
รวม	3.05	1.24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมใน
ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.05
เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏดังนี้

นักศึกษามีความเห็นว่าฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุด ในเรื่องการจัด
นิทรรศการเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูล ด้านอาชีพ และผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้วย
ค่าเฉลี่ย 3.91 สำหรับเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือ การอำนวยความสะดวก
ในการดูงานหรือการศึกษาออกสถานที่ แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย
2.61 ส่วนในรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล

ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	n = 527	
	X	S.D.
1. ความเพียงพอในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา	2.73	1.30
2. การจัดการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น	2.33	1.30
3. การจัดการสื่อสารไปรษณีย์สะดวกและรวดเร็ว	2.72	1.22
4. การจัดการน้ำดื่ม น้ำใช้	2.65	1.26
5. การควบคุมการจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ	2.73	1.25
6. การจัดการ รักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน	2.70	1.21
7. การรักษาความสะอาดของห้องพยาบาล	2.82	1.29
8. การอำนวยความสะดวกในการรักษาพยาบาล	2.85	1.30
9. การจัดการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น	3.07	1.31
10. การจัดการให้ความรู้และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย	3.08	1.28
รวม	2.76	1.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาโดยภาพรวมใน ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 2.76 เมื่อ วิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏดังนี้

นักศึกษามีความเห็นว่ายฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่องการจัดบริการให้ความรู้และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย แต่ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.08 สำหรับเรื่องที่ยฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุดในด้านนี้ คือ การจัดการเงินยืมแก่นักศึกษา ในกรณีเกิดความจำเป็น และผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.33 ส่วนในรายละเอียดเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 20

สรุปความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	n = 527	
	\bar{X}	S.D.
1. ด้านงานปกครอง	2.99	1.22
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	2.83	1.23
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	2.91	1.21
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	3.05	1.24
5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	2.76	1.27
รวม	2.90	1.23

จากตารางที่ 20 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในงาน 5 ด้านปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุก ด้าน ด้วยค่าเฉลี่ยรวม 2.90

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ และระหว่าง นักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ดังปรากฏ จากตารางที่ 21-32

1. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขต การศึกษา 9 ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 21-26

ตารางที่ 21

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานปกครอง ระหว่างครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

ด้านงานปกครอง	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การเอาใจใส่ดูแล ตักเตือน และอบรม เรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา	3.93	0.94	3.75	0.95	1.38
2. การจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัย แก่นักศึกษา	3.68	0.94	3.05	1.10	4.58**
3. ประกาศของวิทยาลัยเกี่ยวกับแนวปฏิบัติหรือ ข้อบังคับต่าง ๆ ชัดเจน	3.37	1.09	3.05	1.22	2.06*
4. การจัดครู-อาจารย์ ดูแลความประพฤติ นักศึกษานอกสถานศึกษา	3.31	1.12	2.94	1.16	2.43*
5. การเข้มงวดในการปฏิบัติตามระเบียบ ว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา	3.50	1.26	3.13	1.13	2.25*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ด้านงานปกครอง	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D.	
6. การประสานงานกับผู้ปกครอง และ เจ้าหน้าที่บ้านเมืองเพื่อแก้ปัญหาความ ประพฤตินักศึกษา	3.36	1.11	2.98	1.16	2.46*
7. ระเบียบข้อบังคับและบทลงโทษที่ใช้ ปกครองนักศึกษามีความเหมาะสม	3.49	1.08	3.12	1.13	2.45*
รวม	3.49	1.08	3.12	1.13	2.45*

** p < .01

* p < .05

จากตารางที่ 21 แสดงว่าความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานปกครอง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา ส่วนในเรื่องประกาศของวิทยาลัยเกี่ยวกับแนวปฏิบัติหรือข้อบังคับต่าง ๆ ชัดเจน การจัดครู-อาจารย์ดูแลความประพฤตินักศึกษาออกสถานศึกษาการเข้มงวดในการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา การประสานงานกับผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเพื่อแก้ปัญหาความประพฤตินักศึกษา ระเบียบข้อบังคับและบทลงโทษที่ใช้ปกครองนักศึกษามีความเหมาะสม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องการเอาใจใส่ดูแลเด็กเตี้ยและออรึมเรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา
ระหว่างครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์
ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การประชุมชี้แจงตารางปฏิบัติกิจกรรม ตลอดปีของสถานศึกษา	3.03	1.10	2.89	1.13	2.72**
2. การส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรม	3.13	1.19	2.73	1.20	2.49*
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	3.19	1.14	2.83	1.20	2.27*
4. การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมนักศึกษา	2.96	1.17	3.35	1.12	3.95**
5. การจัดกิจกรรมสนองความต้องการ ของนักศึกษา	3.00	1.20	2.65	1.21	2.16*
6. การจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นในวันสำคัญ ต่าง ๆ	3.86	0.78	3.45	1.15	2.97**
7. การส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายใน-นอก สถานศึกษา	3.45	1.15	3.05	1.21	2.50*
8. การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม	2.70	1.16	2.60	1.15	1.14
9. การให้ขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ที่ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร	2.84	1.18	2.06	1.10	4.97**
รวม	3.13	1.11	2.84	1.16	2.79**

** $p < .01$

* $p < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 22 แสดงว่าความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการประชุมชี้แจงตารางปฏิบัติกิจกรรมตลอดปีของสถานศึกษา การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ การให้ขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร ส่วนในเรื่องการส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมสนองความต้องการของนักศึกษา และการส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายใน-นอกสถานศึกษา ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องการติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงาน โครงการพิเศษ ระหว่างครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

ตำแหน่ง โครงการพิเศษ	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	n = 105		n = 110		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การกำหนดมาตรการเข้มงวดในการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3.42	1.07	3.03	1.19	2.53*
2. การกวดขันการทะเลาะวิวาทใน สถานศึกษา	3.06	1.25	3.63	1.19	3.42**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ตำแหน่งโครงการพิเศษ	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	$n = 105$ \bar{X} S.D.	$n = 110$ \bar{X} S.D.			
3. การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าร่วม กิจกรรมในโครงการพัฒนาชนบท	3.00 1.28	2.83 1.17		1.03	
4. การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับ สถานศึกษาอื่น	3.00 1.16	2.61 1.13		2.57**	
5. การประสานงานกับหน่วยงานในวิทยาลัย เพื่อความร่วมมือดำเนินงานตามโครงการ พิเศษ	3.32 1.16	2.97 1.12		2.26*	
6. การจัดนิทรรศการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุใน สถานศึกษา	3.09 1.19	2.74 1.15		2.18*	
รวม	3.14 1.18	2.96 1.15		2.33*	

** p < .01

* p < .05

จากตารางที่ 23 แสดงว่าความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงาน
กิจการศึกษากับครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงาน
กิจการนักศึกษา ตำแหน่งโครงการพิเศษโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา การ
สนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น ส่วนในเรื่องการกำหนดมาตรการ
เข้มงวดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การประสานงานกับหน่วยงานในวิทยาลัย
เพื่อความร่วมมือดำเนินงานตามโครงการพิเศษ การจัดนิทรรศการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุใน

สถานศึกษา ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในเรื่องการเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการพัฒนาชนบท ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน ระหว่างครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	n = 105		n = 110		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ห้องแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม และสะดวกในการให้บริการ	3.43	1.10	3.05	1.20	2.44*
2. การอำนวยความสะดวกในการให้บริการ ของครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนว	3.31	1.22	2.75	1.30	3.25**
3. การประสานงานกับศิษย์เก่าในการ แนะแนว	3.09	1.13	3.00	1.10	0.50
4. การจัดบริการข่าวสาร ข้อมูลด้านอาชีพ	3.62	1.08	3.28	1.19	2.18*
5. การเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้ในการ ปัจฉิมนิเทศ	3.42	1.13	3.07	1.20	2.17*
6. การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา	3.32	1.15	2.98	1.20	2.14*
7. การจัดหางานพิเศษให้นักศึกษาทำเพื่อ หารายได้	3.02	1.15	2.60	1.13	2.70**
8. การประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อ ส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน	3.64	1.13	3.30	1.05	2.28*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	$n = 105$ \bar{X} S.D.	$n = 110$ \bar{X} S.D.			
9. การเชิญเจ้าของสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการประชุมพิเศษนักศึกษา ก่อนออกฝึกงาน	3.02	1.25	2.56	1.11	2.83**
10. การจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน	2.76	1.30	2.52	1.11	1.48
11. การประสานงานกับนายจ้างหรือหน่วยงาน เพื่อบริการจัดหางาน	3.30	1.13	2.87	1.14	2.72**
รวม	3.26	1.16	2.90	1.15	2.24*

** $P < .01$ * $p < .05$

จากตารางที่ 24 แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่าง ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการอำนวยความสะดวกในการให้บริการของครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนว การจัดหางานพิเศษให้นักศึกษาทำเพื่อหารายได้ การเชิญเจ้าของสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการประชุมพิเศษนักศึกษาก่อนออกฝึกงาน และการประสานงานกับนายจ้างหรือหน่วยงานเพื่อบริการจัดหางาน ส่วนในเรื่องที่แนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมและสะดวกในการให้บริการ การจัดบริการช่างสารและข้อมูลด้านอาชีพ การเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้ในการปัจฉิมนิเทศ การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จ

การศึกษาและการประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องการประสานงาน กับศิษย์เก่าในการแนะแนวและการจัดสัมมนาสรุปผลการฝึกงาน ครู-อาจารย์มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานสวัสดิการ และพยาบาล ระหว่างครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	n = 105		n = 110		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความยุติธรรมในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา	3.27	1.09	2.85	1.12	2.72**
2. การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณี เกิดความจำเป็น	2.56	1.35	2.15	1.25	2.28*
3. การอำนวยความสะดวกในการจัดบริการ สื่อสารไปรษณีย์	2.80	1.21	2.82	1.23	0.16
4. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่นักศึกษา	2.96	1.32	2.52	1.15	2.62**
5. การควบคุมเรื่องความสะอาดของสถานที่ จำหน่ายอาหาร	2.95	1.13	2.56	1.14	2.51*
6. การควบคุมการจำหน่ายอาหารให้ถูก สุขลักษณะ	2.98	1.14	2.55	1.20	2.13*
7. การจัดเวรยามดูแลรักษาความปลอดภัย	3.38	1.24	3.05	1.26	1.97*
8. ความเหมาะสมของที่ตั้งห้องพยาบาล	3.45	1.09	3.12	1.07	2.27*
9. การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ พยาบาล	3.30	1.26	2.95	1.14	2.14*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา		t
	$n = 105$ \bar{X} S.D.	$n = 110$ \bar{X} S.D.			
10. การจัดการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาล และยาสามัญที่จำเป็น	3.64 1.09	3.34 1.10			2.01*
11. การให้ความรู้และคำแนะนำด้าน สุขภาพอนามัย	2.90 1.17	3.12 1.25			1.34
12. การประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อ เข้ารับการตรวจรักษาแก่นักศึกษา	2.72 1.27	2.35 1.12			2.26*
รวม	3.06 1.09	2.75 1.16			2.03*

** $P < .01$ * $p < .05$

จากตารางที่ 25 แสดงว่าความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องความยุติธรรมในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา การจัดการจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่นักศึกษา ส่วนในเรื่องการจัดการบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น การควบคุมเรื่องความสะอาดของสถานที่จำหน่ายอาหาร การควบคุมการจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ การจัดเวรยามดูแลรักษาความปลอดภัย ความเหมาะสมของที่ตั้งห้องพยาบาล การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่พยาบาล การจัดการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น การประสานงานกับโรงพยาบาล เพื่อเข้ารับการ

ตรวจรักษาแก่นักศึกษา เพื่อเข้ารับการตรวจรักษา ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องการอำนวยความสะดวกในการจัดบริการ สื่อสารไปรษณีย์ และการให้ความรู้และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26

สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ในงาน 5 ด้าน ระหว่างครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ ครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	ปฏิบัติหน้าที่ใน งานกิจการ นักศึกษา n = 105		ไม่ได้ปฏิบัติ หน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษา n = 110		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านงานปกครอง	3.49	1.08	3.12	1.13	2.45*
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	3.13	1.11	2.84	1.16	2.79**
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	3.14	1.18	2.96	1.15	2.33*
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	3.26	1.16	2.90	1.15	2.24*
5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	3.06	1.09	2.75	1.16	2.03*
รวม	3.21	1.12	2.91	1.15	2.36*

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตารางที่ 26 แสดงว่าครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านงานปกครอง งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการและพยาบาล ส่วนในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ระหว่างนักศึกษาระดับปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 27-32

ตารางที่ 27
เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช.
กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงาน
กิจการนักศึกษา ด้านงานปกครอง

ด้านงานปกครอง	ปวช.		ปวส.		t
	n = 327		n = 200		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การให้ความร่วมมือดูแลความประพฤติของนักศึกษาระหว่างอาจารย์ฝ่ายปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน	3.28	1.12	3.01	1.11	2.75**
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติ	2.77	1.22	2.29	1.14	4.57**
3. การแจ้งระเบียบข้อบังคับให้นักศึกษาได้รับทราบ	3.44	1.21	3.22	1.09	2.12*
4. การพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดอย่างยุติธรรม	3.14	1.27	3.45	1.15	2.78**
5. การจัดอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษา	3.12	1.25	2.89	1.23	2.07*
6. การจัดสภาพแวดล้อมปลูกฝังความมีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา	3.24	1.22	2.94	1.20	2.78**
7. การจัดทำรายงานความประพฤติแจ้งผู้ปกครอง	3.03	1.25	2.75	1.17	2.51*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ด้านงานปกครอง	ปวช.		ปวส.		t
	$n = 327$		$n = 200$		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8. การเข้มงวดต่อการแต่งกายของนักศึกษา	3.45	1.29	3.15	1.25	2.65**
9. การจัดครู-อาจารย์ออกไปเยี่ยมนักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก	2.27	1.35	2.03	1.19	2.13*
รวม	3.07	1.24	2.85	1.17	2.70**

** $p < .01$ * $p < .05$

จากตารางที่ 27 แสดงว่าระหว่างนักศึกษาระดับปวช. กับนักศึกษาระดับปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานปกครอง โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการให้ความร่วมมือดูแลความประพฤติของนักศึกษาระหว่างอาจารย์ฝ่ายปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติ การพิจารณา ลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดอย่างยุติธรรม การจัดสภาพแวดล้อมปลูกฝังความมีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา การเข้มงวดต่อการแต่งกายของนักศึกษา ส่วนในเรื่องการแจ้งระเบียบข้อบังคับให้นักศึกษาทราบ การจัดอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษา การจัดทำรายงานความประพฤติแจ้งผู้ปกครองและการจัดครู-อาจารย์ออกไปเยี่ยมนักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 28

เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.
ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	ปวช.		ปวส.		t
	n = 327		n = 200		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การแจ้งตารางกำหนดการจัดกิจกรรมแต่ละภาคเรียนให้นักศึกษาทราบ	3.05	1.28	2.82	1.27	2.02*
2. การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น	2.41	1.23	2.16	1.14	2.36*
3. การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	2.99	1.29	2.73	1.25	2.26*
4. ครู-อาจารย์ในแผนกสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม	3.44	1.22	3.07	1.17	3.45**
5. การอำนวยความสะดวกในการขอยกเว้นการเข้ารับราชการทหารของนักศึกษา	3.37	1.17	3.15	1.26	2.06*
6. การส่งเสริมและสนับสนุนในการฝึกซ้อมกีฬา	2.82	1.28	2.52	1.10	2.72**
7. การให้คำแนะนำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	2.86	1.20	2.62	1.10	2.31*
8. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างอิสระ	2.56	1.25	2.26	1.13	2.83**
9. การให้กำลังใจแก่นักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม	2.82	1.28	2.53	1.24	2.54*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	ปวช.		ปวส.		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10. การจัดกิจกรรมขององค์การช่างเทคนิค ในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ช.ท.)	3.08	1.34	2.74	1.19	2.93**
รวม	2.94	1.25	2.66	1.18	2.54*

** $p < .01$ * $p < .05$

จากตารางที่ 28 แสดงว่าระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏว่านักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ครู-อาจารย์ ในแผนกสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม การส่งเสริมและสนับสนุนในการฝึกซ้อมกีฬา การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างอิสระ และการจัดกิจกรรมขององค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ช.ท.) ส่วนในเรื่องการแจ้งตารางกำหนดการจัดกิจกรรมแต่ละภาคเรียนให้นักศึกษาทราบ การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น การสำรวจความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม การอำนวยความสะดวกในการขอยกเว้นการเข้ารับราชการทหารของนักศึกษา การให้คำแนะนำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และการให้กำลังใจแก่นักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 29

เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.
ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานโครงการพิเศษ

ด้านงาน โครงการพิเศษ	ปวช.		ปวส.		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติด	2.98	1.21	2.82	1.19	1.44
2. การกำหนดมาตรการเคร่งครัดในการ ป้องกันก่อความไม่สงบสุข	3.10	1.24	2.88	1.12	2.10*
3. การจัดบริการเสริมความรู้ด้านอาชีพ แก่ชุมชน	3.05	1.26	2.84	1.17	1.97*
4. การเข้มงวดในการป้องกันอุบัติเหตุ ในสถานศึกษา	2.96	1.27	2.67	1.12	2.63**
5. การประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจาก ชุมชนในการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา	2.81	1.28	2.54	1.24	2.35*
6. การส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาทในการ พัฒนาท้องถิ่น	3.08	1.22	2.84	1.10	2.24*
รวม	2.99	1.24	2.76	1.16	2.12*

** p < .01

* p < .05

จากตารางที่ 29 แสดงว่าความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานโครงการพิเศษ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการเข้มงวดในการ

ป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา ส่วนในเรื่องการกำหนดมาตรการเคร่งครัดในการป้องกันการก่อความไม่สงบสุข การจัดบริการเสริมความรู้ด้านอาชีพแก่ชุมชน การประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา การส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องการจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติด นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30

เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ปวช.		ปวส.		t
	$n = 327$		$n = 200$		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ห้องแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม สะดวกในการให้บริการ	3.06	1.29	3.18	1.24	1.02
2. การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแนะแนว	2.84	1.26	3.11	1.20	2.39*
3. ครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนวมีคุณสมบัติเหมาะสม	3.28	1.24	3.04	1.21	2.20*
4. การเข้าร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ของครู-อาจารย์	3.29	1.17	3.06	1.14	2.21*
5. การจัดนิทรรศการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลด้านอาชีพ	3.37	1.25	3.15	1.21	2.03*
6. การเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้ในกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ	3.03	1.27	2.75	1.20	2.58**
7. การจัดหางานพิเศษสำหรับนักศึกษาทำเพื่อหารายได้	2.61	1.24	2.86	1.30	-2.16*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ปวช.		ปวส.		t
	n = 327		n = 200		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8. การเชิญเจ้าของสถานประกอบการเข้าร่วมในการประชุมพิเศษนักศึกษาก่อนออกฝึกงาน	2.88	1.31	2.60	1.26	2.44*
9. การเอาใจใส่ติดตามดูแลการฝึกงานของนักศึกษา	3.14	1.31	2.85	1.20	2.52*
10. การอำนวยความสะดวกในการดูงานหรือการศึกษานอกสถานที่	2.60	1.18	2.63	1.25	.29
รวม	3.01	1.25	2.92	1.22	1.98*

** $p < .01$ * $p < .05$

จากตารางที่ 30 แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้ในกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ ส่วนในเรื่องการอำนวยความสะดวกในการให้บริการแนะแนว ครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนวมีคุณสมบัติที่เหมาะสม การเข้าร่วมกิจกรรมประชุมพิเศษนักศึกษาใหม่ของครู-อาจารย์ การจัดนิทรรศการเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูลด้านอาชีพ การจัดหางานพิเศษสำหรับนักศึกษาทำเพื่อหารายได้ การเชิญเจ้าของสถานประกอบการเข้าร่วมในการปัจฉิมนิเทศนักศึกษาก่อนออกฝึกงาน การเอาใจใส่ติดตามดูแลการฝึกงานของนักศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องห้องแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมสะดวกในการให้บริการ และเรื่องการอำนวยความสะดวกในการดูงานหรือการศึกษานอกสถานที่ นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 31

เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.
ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล

ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	ปวช.		ปวส.		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความเพียงพอในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา	2.85	1.35	2.52	1.18	2.85**
2. การจัดการบริการเงินยืมแก่นักศึกษา ในกรณี เกิดความจำเป็น	2.43	1.33	2.17	1.22	2.22*
3. การจัดการบริการสื่อสาร ไปรษณีย์สะดวก และรวดเร็ว	2.76	1.23	2.66	1.21	1.87
4. การจัดการบริการน้ำดื่ม น้ำ ใช้	2.76	1.32	2.48	2.14	2.44*
5. การควบคุมการจำหน่ายอาหาร ให้ถูกสุขลักษณะ	2.65	1.30	2.88	1.17	2.02*
6. การจัดการบริการ รักษาความปลอดภัย ของทรัพย์สิน	2.83	1.27	2.50	1.07	3.06**
7. การรักษาความสะอาดของห้องพยาบาล	3.18	1.32	2.94	1.20	2.14*
8. การอำนวยความสะดวกในการ รักษาพยาบาล	2.74	1.29	3.02	1.30	2.38*
9. การจัดการบริการด้านอุปกรณ์การ ปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น	3.19	1.26	2.88	1.36	2.63**
10. การจัดการบริการให้ความรู้และคำแนะนำ ด้านสุขภาพอนามัย	2.86	1.27	2.76	1.34	0.88
รวม	2.82	1.29	2.68	1.31	2.14*

** p < .01

* p < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 31 แสดงว่า ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับปวช. กับนักศึกษาระดับปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาดำเนินงานสวัสดิการและพยาบาล โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการจัดบริการรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน การจัดการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น ส่วนในเรื่องความเพียงพอในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา การจัดการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น การจัดการบริการน้ำดื่มน้ำใช้ การควบคุมการจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ การรักษาความสะอาดของห้องพยาบาล การอำนวยความสะดวกในการรักษาพยาบาล นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องการจัดบริการสื่อสาร ไปรษณีย์สะดวกและรวดเร็ว และการจัดการให้ความรู้และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 32

สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ใน 5 ด้านระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	ปวช.		ปวส.		t
	n = 327		n = 200		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านงานปกครอง	3.07	1.24	3.21	1.17	2.70**
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	2.94	1.25	2.66	1.18	2.54*
3. ด้านงานโครงการพิเศษ	2.99	1.24	2.76	1.16	2.12*
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	3.01	1.25	2.92	1.22	1.98*
5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	2.82	1.29	2.68	1.31	2.14*
รวม	2.96	1.25	2.84	1.20	2.29*

** p < .01

* p < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 32 แสดงว่าระหว่างนักศึกษาระดับปวช. กับนักศึกษาระดับปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ ด้านงานแนะแนวอาชีพและ จัดหางาน และด้านงานสวัสดิการและพยาบาล ส่วนในด้านการปกครอง นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของ
วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

ตารางที่ 33 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานกิจการนักศึกษา			
ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา	ครู-อาจารย์ n = 215		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ขาดครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องงานกิจการนักศึกษา	3.16	1.08	
2. ครู-อาจารย์ส่วนมากขาดความสนใจ ในการจัดกิจกรรม	3.53	1.09	มาก
3. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของ งานกิจการนักศึกษา	3.56	1.24	มาก
4. ผลการเวียนนักศึกษาต่อยลง เมื่อ เข้าร่วมกิจกรรม	2.66	1.19	
5. ตารางเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการ จัดกิจกรรม	2.73	1.33	
6. ขาดการประสานงานที่ดีพอ	3.67	1.13	มาก
7. ขาดการวางแผนงานกิจการนักศึกษา	3.02	1.21	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา	ครู-อาจารย์		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
8. ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ จากวิทยาลัย	3.37	1.17	
9. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย	3.51	1.15	มาก
10. ขาดระเบียบกำหนดที่แน่นอนรองรับงานกิจการนักศึกษา	3.38	1.21	
11. ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์	3.98	1.10	มาก
12. นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษา	3.23	1.19	
13. การให้ความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครอง	2.69	1.19	
14. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมมีจำนวนไม่เพียงพอ	2.94	1.22	
15. ขาดการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา	3.39	1.17	
รวม	3.25	1.17	

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.25 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ ปรากฏว่าส่วนที่เป็นปัญหาและอุปสรรคมาก ได้แก่ ขาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ ขาดการประสานงานที่ดีพอ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษา ครู-อาจารย์ส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม และขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย (มีค่าเฉลี่ย 3.98, 3.67, 3.56, 3.53 และ 3.51) ตามลำดับ ส่วนนอกนั้นเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ขาดระเบียบกำหนดที่แน่นอนรองรับงานกิจการนักศึกษา ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ จากวิทยาลัย ขาดการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษา ขาดครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องงานกิจการนักศึกษา ขาดการวางแผนงานกิจการนักศึกษา ตารางเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม การให้ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปกครองและผลการเรียนของนักศึกษา ต้อยลงเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 34

ตารางที่ 34
เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ กับ นักศึกษา
ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา

การบริหารงานกิจการนักศึกษา	ครู-อาจารย์		นักศึกษา	
	n = 215		n = 527	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ด้านงานปกครอง	3.30	1.12	2.99	1.22
ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา	2.95	1.16	2.83	1.23
ด้านงานโครงการพิเศษ	3.05	1.18	2.91	1.21
ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	3.07	1.16	3.05	1.24
ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล	2.92	1.18	2.76	1.27
รวม	3.06	1.16	2.90	1.23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า โดยรวมภาพความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน ด้วยค่าเฉลี่ยรวม 3.06 และ 2.90 โดยครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่าฝ่ายบริหารเอาใจใส่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงกว่าความคิดเห็นของนักศึกษาในด้านงานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการและพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 เป็นการวิจัยแบบสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในงาน 5 ด้าน ดังนี้
 - 1.1. ด้านงานปกครอง
 - 1.2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา
 - 1.3. ด้านงานโครงการพิเศษ
 - 1.4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
 - 1.5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ระหว่างครู - อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.
4. เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ตามความคิดเห็นของครู - อาจารย์ และนักศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

2.1. ครู - อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532

2.2. นักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2532

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1. ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1. ประเภทของครู-อาจารย์จำแนกตามหน้าที่

3.1.2. ระดับการศึกษาของนักศึกษา

3.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษา ในงาน 5 ด้าน ประกอบด้วย

3.2.1. ด้านงานปกครอง

3.2.2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

3.2.3. ด้านงานโครงการพิเศษ

3.2.4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

3.2.5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครู - อาจารย์ ทำหน้าที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน

2. นักศึกษาระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในภาคเรียนที่ 4 ปีการศึกษา 2532 โดยเป็นครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา จำนวน 107 คน ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาจำนวน 112 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช.3) จำนวน 343 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 (ปวส.2) จำนวน 205 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 2 ฉบับ คือ แบบสอบถามฉบับของครู-อาจารย์ และแบบสอบถามฉบับของนักศึกษา โดยศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิจัยของสวัสดิ์ เรืองศรี, ชีรวัฒน์ พูนศิลป์ และจารุบุตร ฟาร์มขาว นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตลอดจนขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยเทคนิค เมื่อเสร็จแล้วนำไปทดลองใช้ เพื่อทดสอบความเข้าใจของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปยังกรมอาชีวศึกษาเพื่อขอความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามแก่ครู-อาจารย์ และนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคเลย วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย และวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี จำนวน 767 ชุด ได้รับคืนและสมบูรณ์ จำนวน 742 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.74 ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ตอนที่ 2 และ 3 วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษา วิเคราะห์ด้วยค่า t-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Micro Statistics สำหรับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา จัดระดับด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X})

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของ
วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

จากการศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในงาน 5 ด้าน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านงานปกครอง ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า โดยภาพรวมฝ่ายบริหารปฏิบัติ
อยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติด้านนี้สูงสุดในเรื่องการเอาใจใส่ดูแลเด็กเตี๊น
และอบรมความประพฤติแก่นักศึกษา และเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การจัดครู-
อาจารย์ ดูแลความประพฤตินักศึกษาออกสถานศึกษา
2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า โดยภาพรวมฝ่ายบริหาร
ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติด้านนี้สูงสุดในเรื่องการจัดกิจกรรมร่วมกับ
ท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การให้ขวัญและกำลังใจแก่
ครู-อาจารย์ ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร
3. ด้านงานโครงการพิเศษ ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า โดยภาพรวมฝ่ายบริหาร
ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่อง การกวัดชันการ
ทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การสนับสนุนให้นักศึกษา
จัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น
4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า โดยภาพรวม
ฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่อง การ
ประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด
ได้แก่ การจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน
5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า โดยภาพรวม
ฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่อง การจัด
บริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่
การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น

สรุป ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของ
วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในงาน 5 ด้าน ปรากฏว่าฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับ
ปานกลางทุกด้าน และในรายชื่อแต่ละด้านส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับ
เรื่องการเอาใจใส่ ดูแลเด็กเตี๊นและอบรมเรื่องความประพฤติแก่นักศึกษาฝ่ายบริหารให้ความ
สนใจปฏิบัติสูงสุด ส่วนเรื่องการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ของผู้บริหารและการจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็นฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของ
วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในงาน 5 ด้าน ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ด้านงานปกครอง นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวมฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติด้านนี้สูงสุดในเรื่อง การแจ้งระเบียบข้อบังคับให้นักศึกษาทราบ เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การจัดครู-อาจารย์ ออกไปเยี่ยมนักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวมฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติด้านนี้สูงสุด ได้แก่ เรื่องการให้คำแนะนำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น และการเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างอิสระ

3. ด้านงานโครงการพิเศษ นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวมฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่องการกำหนดมาตรการเคร่งครัดในการป้องกันการก่อความไม่สงบสุข เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา

4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวมฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่องการจัดนิทรรศการเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูลด้านอาชีพ เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การอำนวยความสะดวกในการดูงานหรือการศึกษานอกสถานที่

5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โดยภาพรวมฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และให้ความสนใจปฏิบัติงานด้านนี้สูงสุดในเรื่อง การจัดบริการให้ความรู้และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย เรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น

สรุป ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ในงาน 5 ด้าน ปรากฏว่าฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และในรายชื่อแต่ละด้านส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ฝ่ายบริหารให้ความสนใจปฏิบัติสูงสุดในเรื่อง การจัดนิทรรศการเผยแพร่ ข่าวสาร ข้อมูลด้านอาชีพ สำหรับเรื่องที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่ำสุด ได้แก่ การจัดครู-อาจารย์ออกไปเยี่ยมนักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างอิสระและการจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษากรณีเกิดความจำเป็น

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของ
วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา
กับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงาน
กิจการศึกษากับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงาน
กิจการนักศึกษาผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ด้านงานปกครอง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ
ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ด้านงานปกครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อม
ภายในสถานศึกษาให้มีส่วนส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา ส่วนในเรื่องประกาศ
ของวิทยาลัยเกี่ยวกับแนวปฏิบัติหรือข้อบังคับต่าง ๆ ชัดเจน การจัดครู-อาจารย์ ดูแลความ
ประพฤตินักศึกษาทั้งในและนอกสถานศึกษา การเข้มงวดในการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการ
แต่งกายของนักศึกษา การประสานงานกับผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเพื่อแก้ปัญหาความ
ประพฤติของนักศึกษา ระเบียบข้อบังคับและบทลงโทษที่ใช้ปกครองนักศึกษามีความเหมาะสม
ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับเรื่องการเอาใจใส่
ดูแล ตักเตือนและอบรมความประพฤติแก่นักศึกษา ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ
ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการ
นักศึกษาด้านงานกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ในเรื่อง
การประชุมชี้แจงตารางปฏิบัติกิจกรรมตลอดปีของสถานศึกษา การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วน
ร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมร่วมกันท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ และการให้
ขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร ส่วนในเรื่องการ
ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การจัด
กิจกรรมสนองความต้องการของนักศึกษา และการส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายใน - นอก
สถานศึกษา ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับ
เรื่องการติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ด้านงาน โครงการพิเศษ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ
ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้าน
งาน โครงการพิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง การกวดขัน

การทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น ส่วนในเรื่อง การกำหนดมาตรการเข้มงวดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการให้ความร่วมมือดำเนินงานตามโครงการพิเศษ การจัดนิทรรศการเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่อง การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม ในโครงการพัฒนาชุมชน ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ นักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริหาร งานกิจการนักศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ในเรื่อง การอำนวยความสะดวกในการให้บริการของครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนว การจัดหางานพิเศษให้นักศึกษาทำเพื่อหารายได้ การเปิดโอกาสให้เจ้าของสถานประกอบการ มีส่วนร่วมในการประชุมพิเศษนักศึกษาก่อนออกฝึกงาน และการประสานงานกับนายจ้างหรือ หน่วยงานเพื่อบริการจัดหางาน ส่วนในเรื่อง หอแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมและ สะดวกในการให้บริการ การจัดบริการข่าวสารข้อมูลด้านอาชีพ การเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ ความรู้ในการปัจฉิมนิเทศ การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและ เรื่องการประสานงาน กับสถานประกอบการเพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่อง การประสานงานกับศิษย์เก่าในการแนะแนวและ การจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ นักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริหาร งานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ในเรื่อง ความยุติธรรมในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษาและการจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ แก่นักศึกษา ส่วนในเรื่อง การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น การ ควบคุมเรื่องความสะอาดของสถานที่จำหน่าย อาหาร การควบคุมการจำหน่ายอาหารให้ถูก สุขลักษณะ การจัดเวรยามดูแลรักษาความปลอดภัย ความเหมาะสมของที่ตั้งห้องพยาบาล การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่พยาบาล การจัดบริการด้านอุปกรณ์ การปฐมพยาบาล และยาสามัญที่จำเป็น การประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อรับการตรวจรักษาแก่นักศึกษา ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเรื่อง การอำนวยความสะดวกในการจัดบริการสื่อสารไปรษณีย์ และการให้ความรู้และคำแนะนำ ด้านสุขภาพอนามัย ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สรุป ความคิดเห็นระหว่าง ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา กับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในตำแหน่งปกครอง งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานสวัสดิการและพยาบาล ส่วนในตำแหน่งงานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีความคิดเห็นว่า ฝ่ายบริหารปฏิบัติงานมากกว่าครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของ วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.

จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ตำแหน่งปกครอง ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.ที่มีต่อการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานปกครองแตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการให้ความร่วมมือดูแลความประพฤติของนักศึกษาระหว่างอาจารย์ ฝ่ายปกครองกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติ การนิจางรางวัล โบนัสนักศึกษาที่กระทำผิดอย่างยุติธรรม การจัดสภาพแวดล้อมปลูกฝังความมีระเบียบวินัยแก่นักศึกษา และการเข้มงวดต่อการแต่งกายของนักศึกษา ส่วนในเรื่องการแจ้งระเบียบข้อบังคับให้นักศึกษารับทราบ การจัดอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษา การจัดทำรายงานความประพฤติแจ้งผู้ปกครอง และการจัดครู-อาจารย์ออกไปเยี่ยมักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ตำแหน่งงานกิจกรรมนักศึกษา ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ตำแหน่งงานกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง ครู-อาจารย์ในแผนกสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม การส่งเสริมและสนับสนุนในการฝึกซ้อมกีฬา การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างอิสระ และการจัดกิจกรรมขององค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย ส่วนในเรื่องการแจ้งตารางกำหนดการจัดกิจกรรมแต่ละภาคเรียนให้นักศึกษารับทราบ การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น การสำรวจความต้องการ

ของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม การอำนวยความสะดวกในการขอยกเว้นการเข้ารับราชการทหารของนักศึกษา การให้คำแนะนำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และการให้กำลังใจแก่นักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ตำแหน่งงานโครงการพิเศษ ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานโครงการพิเศษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การกำหนดมาตรการเคร่งครัดในการป้องกันการก่อความไม่สงบสุข การจัดบริการเสริมความรู้ด้านอาชีพแก่ชุมชน การประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจากชุมชนในการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา การส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น ส่วนในเรื่องการเข้มงวดในการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับเรื่องการจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติดนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ตำแหน่งงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การอำนวยความสะดวกในการให้บริการแนะแนว ครู-อาจารย์ฝ่ายแนะแนวมีคุณสมบัติเหมาะสม การเข้าร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ของครู-อาจารย์ การจัดนิทรรศการเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูลด้านอาชีพ การจัดหางานพิเศษสำหรับนักศึกษาเพื่อหารายได้ การเชิญเจ้าของสถานประกอบการเข้าร่วมในการปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนออกฝึกงาน การเอาใจใส่ติดตามดูแลการฝึกงานของนักศึกษา สำหรับเรื่อง การเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้ในกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในเรื่องห้องแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่สะดวกในการให้บริการ การอำนวยความสะดวกในการดูงานหรือการศึกษาสถานประกอบการที่ นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5. ตำแหน่งงานสวัสดิการและพยาบาล ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานสวัสดิการและพยาบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็น การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ การควบคุมการจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ การรักษาความสะอาดของห้องพยาบาล และการอำนวยความสะดวกในการรักษาพยาบาล สำหรับเรื่อง ความเพียงพอในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา การจัดบริการรักษาความปลอดภัยทรัพย์สิน และการจัดบริการด้านอุปกรณ์ การปฐมพยาบาล และยาสามัญที่จำเป็น นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในเรื่องการจัด

บริการสื่อสาร ไปรษณีย์สะดวกและรวดเร็ว และการจัดบริการให้ความรู้ และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สรุป ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านงานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการและพยาบาล ส่วนในด้านงานปกครอง นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาระดับ ปวช. มีความคิดเห็นว่า ฝ่ายบริหารปฏิบัติงานมากกว่านักศึกษาระดับ ปวส.

4. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์

ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการนักศึกษา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.25 เรื่องที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ ด้วยค่าเฉลี่ย 3.98 ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษา ด้วยค่าเฉลี่ย 3.67 ขาดการประสานงานที่ดีพอ ด้วยค่าเฉลี่ย 3.56 ครู-อาจารย์ ส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม ด้วยค่าเฉลี่ย 3.53 และขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย ด้วยค่าเฉลี่ย 3.51 ส่วนในเรื่องอื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ระหว่างครู-อาจารย์ และนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ระหว่างครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกันในด้านการปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการและพยาบาล โดยความคิดเห็นของครู-อาจารย์อยู่ในระดับสูงกว่าความคิดเห็นของนักศึกษา

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยจะอภิปรายผลที่ได้จากการค้นพบจากการวิจัย ในประเด็นที่น่าสนใจ และสำคัญเป็นเรื่อง ๆ ต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

1.1 ด้านงานปกครอง ผลการวิจัยพบว่าฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญา นิกรหัสชัย¹ และนิงนิต จักบิง² ที่พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านการควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง การปกครองเป็นเรื่องของการดูแลให้นักเรียนนักศึกษาได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยเพื่อที่จะทำให้คนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ระเบียบวินัยในโรงเรียนจึงเป็นแบบแผนของความประพฤติ ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้สมาชิกในโรงเรียนควบคุมตนเอง³ จะเห็นได้ว่าตลอดเวลาที่ผ่านมาสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับวินัยมากที่สุด เช่น นักเรียนทะเลาะวิวาทกัน ครูกับนักเรียนมีเรื่องกัน นักเรียนยกพวกไปก่อเรื่องในเมืองและปัญหาที่พบบ่อย ๆ และมากที่สุดคือ การแต่งกายผิดระเบียบ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ศิริ รอดบุญธรรม⁴ ที่พบว่าปัญหาของนักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ประพฤติดีวินัยด้านการแต่งกาย งานวิจัยนี้ได้วิจัยเมื่อปี พ.ศ. 2517 แม้เวลาจะผ่านไปถึง 15 ปี ปัญหาที่พบยังเป็นปัญหาเดิมทั้งนี้ก็เพราะนักเรียนนักศึกษาที่ศึกษาในสถานศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่นในเรื่องเดียวกันงานวิจัยของ มณี เหมทานนท์ ได้พบว่าผู้บริหารอาจารย์ และนักศึกษามีทัศนคติไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ ของวิทยาลัย⁵ นั้นแสดงว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษาต้องการให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบการแต่งกายของวิทยาลัย ในเรื่องนี้กรมอาชีวศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและพยายามแก้ปัญหาให้นักเรียนอาชีวศึกษาด้วยการวางมาตรการ 17 ข้อ กำหนดให้นักศึกษาต้องทำสัญญาการเป็นนักเรียนนักศึกษา ใช้มาตรการตัดคะแนนความประพฤติ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาได้นำเนื้องิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ส่งเสริมการกีฬา ปรับปรุงพัฒนาระบบการเรียนการสอน และจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม นอกจากนี้นักเรียนอาชีวศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา พ.ศ. 2515 และระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนนักศึกษา พ.ศ. 2515 ในเรื่อง ที่ปฏิบัติสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ การเอาใจใส่ดูแล ตักเตือนเรื่องความประพฤติ แก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pennington ที่พบว่าบริการที่วิทยาลัยจัดให้มีมากที่สุดคือ การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจตราความประพฤติของนักศึกษา^๖ ทั้งนี้เพราะสถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการให้การศึกษาสั่งสอนอบรมให้นักเรียนนักศึกษาเป็นพลเมืองดีของชาติ มีคุณภาพ มีระเบียบวินัยซึ่งเป็นไปตามหลักการของกรมอาชีวศึกษาที่ว่าให้สถานศึกษาสอดส่องดูแลการปฏิบัติราชการของครู เจ้าหน้าที่ของสถานศึกษาให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างเคร่งครัดโดยสอดส่องดูแลความประพฤติ และกิจกรรมนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียม ประเพณีของสังคม และสถานศึกษา ในสังคมปัจจุบันจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเยาวชนส่วนใหญ่เป็นผลมาจากโรงเรียน เช่น ครู-อาจารย์ ไม่เอาใจใส่ดูแล หรือควบคุมมากเกินไป ระเบียบกฎเกณฑ์ไม่เหมาะสม ผู้บริหารโรงเรียนปล่อยปะละเลยและการจัดสภาพแวดล้อมไม่ส่งเสริมระเบียบวินัย^๗ ความรับผิดชอบในการเอาใจใส่ อบรมดูแล เรื่องความประพฤติแก่นักศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้ประพฤติกรรมได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา และเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีมีจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ

จากการวิจัยพบว่า การจัดครู อาจารย์ดูแลความประพฤติศึกษานอกสถานศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุสิต คงตระกูล^๘ ที่พบว่าผู้บริหารอาจารย์เอาใจใส่เยี่ยมเยียนนักเรียนน้อยทั้งในหอพักและนอกหอพักที่เป็นเช่นนั้นเพราะ ครู-อาจารย์มีภาระด้านการสอน หน้าที่พิเศษ และภาระส่วนตัวมาก ในขณะที่เดียวกับระบบการเรียนการสอนของกรมอาชีวศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติภารกิจในด้านนี้ เพราะครู-อาจารย์ต้องสอนทั้งผลัดเช้าและบ่าย นอกจากนี้ที่พักของนักศึกษาก็กระจัดกระจายตามหอพักเอกชน ตามบ้านพักซึ่งอยู่ห่างไกลจากวิทยาลัย นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีหน่วยงานสารวัตรนักเรียนทำหน้าที่ดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาแทนครู-อาจารย์ ดังนั้นบทบาทในการดูแลนักศึกษานอกสถานศึกษาของครู-อาจารย์จึงลดลงไป

1.2 ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่าฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญา นิกรหัสชัย^๙ ดุสิต คงตระกูล^{๑๐} และทศพร ประเสริฐสุข^{๑๑} ที่พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารกิจการนิสิต ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะครู-อาจารย์ทุกคนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาโดยหลักการอยู่แล้ว กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนที่เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เกิดความคิดสร้างสรรค์และส่งเสริมการศึกษาที่นอกเหนือที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแก่นักศึกษา และนอกจากนั้นกิจกรรมนักศึกษา ยังสามารถพัฒนาด้านบุคลิกภาพ เสริมสร้างควมสามัคคี ความประพฤติที่ดี และเป็นบุคคลที่มีประโยชน์เป็นที่ต้องการของสังคมช่วยนักศึกษา สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเรียนการสอน และเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนได้^{๑๒}

การจัดกิจกรรมสนับสนุนการศึกษาของกรมอาชีวศึกษานั้น นอกจากเพื่อเสริมประสบการณ์ชีวิตแก่นักศึกษาแล้ว ยังเป็นวิธีการหนึ่งในการแก้ปัญหาการปกครองด้วย ตั้งแต่ปี 2522 เป็นต้นมาสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ต้องขยายสนามกีฬา จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมกีฬา จัดกิจกรรมนันทนาการ มากขึ้นเพื่อให้ นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้กรมอาชีวศึกษายังได้พัฒนาและส่งเสริมองค์การเกษตรกรในภาคแห่งประเทศไทย (อกท.) และจัดตั้งองค์การช่างเทคนิคในภาคแห่งประเทศไทย (อชท.) ซึ่งองค์การทั้งสองเป็นเครื่องมือในการพัฒนา และส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาชีพในสถานศึกษา สร้างและพัฒนาผู้นำ ปลุกฝังความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ทำงานเป็นหมู่คณะเป็นกิจกรรมที่เด่น และมีผลงานปรากฏทั่วไป ปัจจุบันการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาประสบปัญหานักศึกษา ครู-อาจารย์ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริ รอดบุญธรรม ที่พบว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาไม่ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษามากเท่าที่ควร¹³ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอาจารย์ และนักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ทำให้กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่สนองความต้องการของนักศึกษา ภาณี ปรีชานนท์ และคณะ ให้ข้อคิดว่านักศึกษาเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของสถาบัน จึงควรมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการนักศึกษาของสถานศึกษา¹⁴ การจัดกิจกรรมนักศึกษาของกรมอาชีวศึกษาอยู่ในวงจำกัด เพื่อความสะดวกในการดำเนินงาน ซึ่งจัดในรูปแบบขององค์การต่าง ๆ ตามสาขาวิชา การจัดแบ่งชมรมคำนึงถึงงบประมาณ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และกิจกรรมที่จัดขึ้นในชมรมเป็นหลัก

การจัดตั้งชมรมขึ้นอยู่กับการกำหนดของสถานศึกษา ในบางครั้งจึงไม่อาจตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาได้ จากผลการวิจัยที่พบว่า เรื่องการจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศักดิ์ ปุคคละนันท์ ที่ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่ากิจกรรมที่ควรจัดคือ การจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนการเข้าร่วมพิธีกรรมต่าง ๆ ทางศาสนา เพื่อรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี¹⁵ และวัฒนธรรมของสังคมผลการวิจัยเรื่องนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ จรัส โภธิศิริ ที่พบว่า การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาประเพณีมีน้อย¹⁶ อาจเป็นเพราะว่าวิทยาลัยเทคนิคเน้นถึงการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ในด้านการจัดกิจกรรมงานวันสำคัญต่าง ๆ ที่ให้ความร่วมมือกับจังหวัด การเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถานศึกษาเพราะสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหน้าที่สำคัญของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาเรื่องหนึ่ง คือ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับชุมชน ย่อมทำให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาสังคมและสถานศึกษา การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น ผู้ปกครอง และศิษย์เก่าเข้ามาเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา การร่วมเป็นสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมและวิชาชีพต่าง ๆ หรือการเปิดโอกาส

ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลดีต่อสถานศึกษาและผู้บริหาร นอกจากนี้สถานศึกษายังมีหน้าที่สำคัญในการปลูกฝังให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม และดำรงไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม การเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญของชาติ ศาสนา งานประเพณีท้องถิ่น สถานศึกษาจะละเลยไม่ได้ สำเนา ขจรศิลป์ ได้กล่าวไว้ว่ากิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีขึ้น¹⁷ เพื่อส่งเสริมความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม และในขอบข่ายงานของ หัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษาได้กำหนดไว้เช่นกันคือ จัดดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษาท้องถิ่น และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญทางศาสนา¹⁸ สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษปฏิบัติที่ดีที่สุดคือ การให้ขวัญ และกำลังใจแก่ ครู-อาจารย์ ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญา นิกรหัสชัย ที่พบว่าครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีกำลังใจในการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา ผู้บริหารไม่สนใจเท่าที่ควร¹⁹ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการดำเนินงานขาดการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลให้ผู้บังคับบัญชาทราบดังที่ สาคร ผลกล้วย พบว่าปัญหาการจัดกิจกรรมคือ ขาดการประเมินผลไม่มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานและขาดการรายงานผลการปฏิบัติงาน²⁰ ดังนั้นในการปฏิบัติงานทุกครั้งจะต้องรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารรับรู้ความก้าวหน้าของงาน เพื่อจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้บริหารสอดคล้องดูแล การปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพราะงานกิจกรรมจะบรรลุผลดีจะต้องมีปัจจัย 4 คือ คน ทรัพยากร การจัดการ และขวัญ กำลังใจในการทำงาน

3. ตำแหน่งงานโครงการพิเศษ ผลการวิจัยปรากฏว่าฝ่ายกิจการนักศึกษปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากงานโครงการพิเศษ เป็นงานที่ทำตามนโยบายของรัฐบาล ต้องร่วมมือประสานงานจากหน่วยงานหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ²¹ สำหรับการดำเนินงานโครงการพิเศษในสถานศึกษามหาวิทยาลัยศึกษานั้นจุดมุ่งหมายใหญ่เพื่อพัฒนาสังคม การอยู่ดีกินดีของประชาชน ป้องกันและแก้ปัญหาในสถานศึกษาในขณะเดียวกันเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต และปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้นักศึกษาสร้างความรักความผูกพันกับท้องถิ่นและนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

นอกจากนั้นยังเป็นการประสานสัมพันธ์ ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ประชาชน และสถานศึกษาซึ่งบัญญัติ 11 ประการของกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดไว้เช่นเดียวกันว่าให้จัดการศึกษาเพื่ออาชีพ โดยประสานสัมพันธ์กับสถานประกอบการในท้องถิ่นเพื่อแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาวิชาชีพและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง²² งานโครงการพิเศษของฝ่ายพัฒนาที่นับว่าเป็นงานใหญ่ได้รับความ

ร่วมมือจากหน่วยราชการทหารในการพัฒนาพื้นที่คือ โครงการอีสานเขียว โครงการพัฒนาชนบท โครงการช่างฝึกหัดเพื่อพัฒนาชนบท เป็นกิจกรรมบริการสังคมที่นักศึกษากระทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น เช่น สร้างถาวรวัตถุ จัดกิจกรรมในเมืองหรือออกไปพัฒนาชนบทในท้องถิ่น ช่วยเหลือประชาชนในแหล่งเสื่อมโทรมให้การศึกษาแก่ประชาชนด้านอาชีพและสาธารณสุข เพื่อให้ประชาชนในชนบทมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จากผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาด้านพัฒนาสังคม ได้รับความร่วมมือจากประชาชนด้วยดี เช่นเดียวกับงานวิจัยของวิเชียร ชานฤทธิ²³ ประเมินผลกระบวนการปฏิบัติงานตามโครงการอาสาพัฒนาชนบท แล้วพบว่า การขอความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่นด้านแรงงาน วัสดุ อุปกรณ์ และการประสานงานอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานตามโครงการ อยู่ในเกณฑ์ดี

อย่างไรก็ตามการดำเนินงานตามโครงการพิเศษ ยังพบปัญหาเรื่องการขาดแคลนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ เช่นเดียวกับการจัดกิจกรรมด้านอื่น นอกจากนั้นยังมีปัญหาเรื่องขาดอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มีประสบการณ์ ขาดผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบค่าใช้จ่ายและการเก็บรวบรวมหลักฐานการเบิกจ่ายมีปัญหา²⁴ ดังนั้นสถานศึกษาต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการหาวัสดุต่าง ๆ สมทบด้วย เขาจะมีความรู้สึกว่าเขาเป็นเจ้าของโครงการ ในการจัดผู้ควบคุมการเบิกจ่าย เจ้าหน้าที่บัญชีต้องจัดหาผู้มีความรู้และมีความรับผิดชอบสูง เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น

ส่วนงานฝ่ายความมั่นคงสถานศึกษาได้ดำเนินการอย่างเคร่งครัด เช่นงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานป้องกันและแก้ไขความไม่สงบสุขในสถานศึกษา ดังเช่นผลงานวิจัยที่พบว่าฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติสูงสุดในเรื่อง การกวดขันการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมณี เทมทานนท์ พบว่า ครู-อาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่อง การลงโทษนักศึกษาโดยสั่งพักการเรียน ในกรณีก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส²⁵ นั้นแสดงว่าวิทยาลัยกวดขันในเรื่องนี้มาก ส่วนงานวิจัยของจรรยา ถาวรจักร กลับพบว่า การประพฤติดิวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเอาใจใส่อยู่ในเกณฑ์น้อย²⁶ จะเห็นได้ว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มักมีอายุอยู่ในระยะวัยรุ่น ต้องการแสดงออก แสวงหาเสรีภาพ และเป็นวัยที่ต้องการเพื่อน ดังนั้น เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด²⁷ การแสดงออกการคบเพื่อนของนักเรียนอาชีวะมักก่อพฤติกรรมแตกต่างจากระดับเดียวกัน เช่น เสพสุราเมเมา พกอาวุธ ชักนำบุคคลอื่นก่อความไม่สงบ เล่นการพนันและเสพยาเสพติด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาก่อการทะเลาะวิวาท ครู-อาจารย์และผู้บริหารต้องถือเป็นหน้าที่กวดขัน ดูแล และลงโทษขั้นเด็ดขาดเพื่อป้องกันปัญหายุ่งยากที่ตามมาตั้งแต่ปี 2516 เป็นต้นมา สถิตินักเรียนทะเลาะวิวาทมีบ่อยครั้ง การก่อความวุ่นวายอันมีผลต่อสังคมและความมั่นคงของประเทศชาติ การแก้ไขปัญหาดังกล่าวสามารถกระทำได้

โดยจัดระบบการเรียนการสอน ระบบการปกครอง เช่น การแต่งตั้งประธานนักศึกษาและ คณะกรรมการนักศึกษาร่วมกันทำหน้าที่ดูแลความประพฤตินักศึกษา ในเรื่องที่มีปฏิบัติต่ำสุด คือ การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่นทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ขาดแคลนครู - อาจารย์ควบคุมดูแลและรับผิดชอบซึ่งงานวิจัยของ ทรงศักดิ์ บุคคละนันท์ เสนอแนะให้นักศึกษา จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน²⁸ ทั้งนี้ควรเป็นการแข่งขันเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ ความสนุกสนานแทนการแข่งขันเพื่อการแพ้ชนะกัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น จึงควรตั้งจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนมีเจตนาแทนที่จะเป็นการสร้างความสามัคคีจะกลายเป็นสร้าง ความแตกแยก และมีเรื่องการพนันเข้ามาแทรก ทำให้ผิดปรัชญาการจัดกิจกรรม

4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและ จัดหางาน ผลการวิจัยปรากฏว่าฝ่ายกิจการ นักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทกานต์ โอฬารรัตน์²⁹ แตกต่างจากงานวิจัยของ เขียวลักษณ์ คัดโนภาส ที่พบว่าการจัดบริการแนะแนวอยู่ในเกณฑ์ดี³⁰ ส่วนนิษุ ผาสุข³¹ กับจรัส โพธิศิริ³² กลับพบว่าบริการแนะแนวไม่ได้ทำอย่างจริงจังและ ไม่ได้ผล ตามหลักการแล้วการจัดบริการด้านแนะแนวในสถานศึกษาควรอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะงานแนะแนวมีส่วนช่วยนักศึกษาได้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักคิดและแก้ปัญหาสามารถ ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้³³ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาด้านอาชีวศึกษางานแนะแนว มีบทบาทมาก นักศึกษาต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงไม่ว่าจะเป็นการแนะแนวอาชีพ หรือการศึกษาต่อ การสมัครงานหรือการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ ในสภาพเศรษฐกิจและ สังคมปัจจุบัน ทำให้ทิศทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป การศึกษาในโลกอาชีพกว้างขวางยิ่งขึ้น กรมอาชีวศึกษาตื่นตัวในเรื่องนี้และพัฒนาหลักสูตรให้มีสอดคล้องกับความต้องการของตลาด แรงงานและอาชีพในท้องถิ่น จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการอาชีพ และมีบริการจัดหางานแก่นักศึกษา เช่น จัดวันนัดพบแรงงาน จัดตลาดนัดแรงงานสำหรับเรื่องที่ฝ่ายแนะแนวปฏิบัติสูงสุด คือ การประสานงานกับสถานประกอบการ เพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการ จัดอาชีวศึกษาหัวใจของการเตรียมการดำเนินงานจัดอาชีวศึกษา เพื่อให้รับกับสถานการณ์ใน ทศวรรษหน้า คือ การประสานงานหรือร่วมมืออย่างจริงจังที่จะพิจารณาวางแผนดำเนินการ ในระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง³⁴ การศึกษาในด้านอาชีพจำเป็นต้องมีการฝึกทักษะในสถาน ประกอบการจริง การส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานนั้น ครู-อาจารย์ต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิดและ สม่ำเสมอ นอกจากนั้นการพานักศึกษาหรือ ครู-อาจารย์ เยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรม เป็น ส่วนหนึ่งที่จะกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ สถานศึกษาต้อง ประสานงานหรือแสวงหาความร่วมมือกับนายจ้างหรือผู้ที่ต้องการแรงงานมากขึ้น เพื่อประโยชน์ ในการฝึกงานของนักศึกษาและครู-อาจารย์ นอกจากนั้นการร่วมมือระหว่างสถานศึกษา เอกชน และรัฐ ยังเป็นแนวทางที่จะก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยน โปรแกรมเรียน เพื่อสนองความต้องการ

ของสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย³⁵ ดังนั้นบริการแนะแนวอาชีพและจัดหางานย่อมเป็นสื่อกลางระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับนายจ้าง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติล่าสุด คือ เรื่องการจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน ซึ่งในส่วนี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การฝึกงานในสถานประกอบการไม่ได้ผล และขาดความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการ เพราะการทำงานหากขาดการประเมินผลแล้วก็ไม่มีความรู้ที่จะนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานได้ เช่นเดียวกับการจัดกิจกรรมด้านอื่น ๆ ในสถานศึกษาส่วนมากขาดการติดตามประเมินผล และรายงานผลให้ผู้บังคับบัญชารับรู้ การจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงานนั้นจะสร้างความผูกพันและความเข้าใจอันดีระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา ด้วยการเชิญเจ้าของสถานประกอบการหรือนักธุรกิจ และนักอุตสาหกรรมเข้าร่วมฟังด้วยเพราะกลุ่มบุคคลเหล่านี้คือ ผู้ที่จะจ้างนักศึกษาที่จบแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับหลักการอาชีพศึกษา ของ เมธี บิลันธานนท์³⁶ นอกจากนั้นยังได้ข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุงการฝึกงานในสถานประกอบการ ปีต่อ ๆ ไป ดังนั้นทุกครั้งที่มีการส่งนักศึกษาออกฝึกงาน ควรจัดปฐมนิเทศ เพื่อชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติตนเองขณะที่อยู่ในสถานประกอบการ และเมื่อการฝึกงานสิ้นสุดลง ควรจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงานเพื่อรวบรวมปัญหาและข้อบกพร่องที่พบแล้วนำไปปรับปรุง แก้ไข ในปีต่อไป ทั้งการปฐมนิเทศและสรุปผลการฝึกงาน ควรเชิญเจ้าของสถานประกอบการเข้าร่วมรับฟัง-ให้แง่คิดด้วย เพราะบุคคลเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการรับนักศึกษาเข้าทำงาน และทำให้เขารู้สึกตัวเองมีความสำคัญต่อสถานศึกษา

5. ตำแหน่งสวัสดิการและพยาบาล ผลการวิจัยปรากฏว่าฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตุลยา แสงสว่าง³⁷ และแตกต่างจากงานวิจัยของ ดุสิต คงตระกูล³⁸ และ ศิริ รอดบุญธรรม³⁹ ที่พบว่าบริการด้านสวัสดิการและสุขภาพไม่ดีพอ ครู-อาจารย์เอาใจใส่เรื่องสุขภาพนักศึกษาน้อย ทั้งนี้เนื่องเพราะการจัดงบประมาณด้านการเงินไม่เพียงพอ และผู้บริหารให้ความสำคัญต่อด้านนี้น้อยทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องสำคัญเพราะสวัสดิการจัดเป็นบริการที่อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษา เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสถาบันอย่างมีความสุข นั่นหมายถึงว่าหากสถานศึกษาจัดบริการด้านสวัสดิการ และสุขภาพอนามัยให้เพียงพอและเหมาะสมแก่นักศึกษาจะทำให้เขามีความมั่นใจในสวัสดิภาพ มีความรู้สึกผูกพันและรักสถาบันมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษา⁴⁰ ซึ่งจากงานวิจัย ของ ชีระ นทีวุฒิกุล พบว่ากิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมมากเป็นอันดับแรก คือ กิจกรรมด้านสุขภาพอนามัยและกีฬา⁴¹ ในเรื่องของสวัสดิการนั้นจะรวมถึงบริการทุกอย่างที่สถานศึกษาจัดให้ เช่น น้ำดื่ม บริการไปรษณีย์ภัณฑ์ บริการจัดหาทุน การรักษาพยาบาลและบริการอาหารกลางวัน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อม สถานที่พักผ่อนในสถานศึกษา ด้วยเพราะนักการศึกษาเชื่อว่า ครูไม่ใช่เป็นตัวจักรที่จะสร้างความเจริญเติบโตทุกด้านให้แก่

เด็ก อาคารเรียนและสภาพของโรงเรียนก็มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จของงานให้แก่เด็กมาก⁴² เพราะการตกแต่งอาคารสถานที่ และบริเวณให้มีส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ของเด็กจะช่วยให้เด็กเกิดความสุขชื่น ร่มเย็นและเบ่งแรงใจให้อยากมาโรงเรียนมีความรัก ห่วงแทนและภาคภูมิใจในโรงเรียน ลักษณะเช่นนี้จะหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็กได้ การจัดอาคารสถานที่ เช่น อาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องส้วม โรงอาหาร สนามกีฬา และบริเวณพักผ่อนจะต้องให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยสดชื่นและสุขสบาย จากงานวิจัยของ รัชนี อมรพันธ์⁴³ และ รังสรรค์ หันสันเทียะ⁴⁴ พบว่าการจัดสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมคือ โรงอาหาร และห้องน้ำไม่ถูกสุขลักษณะเพราะไม่สะอาด สถานที่พักผ่อน นั่งทำงานนอกห้องเรียนไม่เพียงพอ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความรู้สึก และสุขภาพของนักศึกษา การจัดบริการด้านสวัสดิการแก่นักศึกษาสามารถจัดได้หลายประเภท เช่น เรื่องทุนการศึกษา ซึ่งกรมอาชีวศึกษามีนโยบายให้สถานศึกษาทุกสังกัดจัดตั้งมูลนิธิหรือกองทุนช่วยเหลือนักศึกษาของตน ทุนนักเรียนอาชีวศึกษาที่ขาดแคลนแต่ตั้งใจเรียนและประพฤติดี มูลนิธิส่งเสริมกิจการลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ มูลนิธิอาชีวะสงเคราะห์ และทุนอุดหนุนจากต่างประเทศ นอกจากนี้ควรมีบริการประกันชีวิตแก่นักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาต้องปฏิบัติงานอยู่ใกล้เครื่องจักรสิ่งที่เป็นอันตราย สวัสดิการอื่น ๆ ที่จัดให้ ได้แก่ น้ำดื่ม การควบคุมคุณภาพอาหาร ความสะอาดของโรงอาหาร บริการไปรษณีย์ภัณฑ์ และกิจกรรมสหกรณ์ สำหรับเรื่องที่ฝ่ายกิจการนักศึกษปฏิบัติสูงสุด คือ การจัดบริการอุปกรณ์การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะการเรียนการสอนในโรงเรียนอาชีวศึกษา อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้ง่ายและบ่อย ๆ ดังนั้นสถานศึกษาต้องจัดเตรียมอุปกรณ์การปฐมพยาบาลไว้ให้พร้อม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ ที่อ้างโดย ดุลยา แสงสว่าง ที่พบว่าการจัดให้มีการปฐมพยาบาลในสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญมาก⁴⁵ โดยต้องจัดให้มีห้องพยาบาลอุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางด้าน การปฐมพยาบาลอยู่ประจำ ซึ่งเป็นไปตามหลักการจัดการบริการสุขภาพอนามัยในโรงเรียน⁴⁶ ในด้านการรักษาพยาบาล คือ ต้องจัดหาอุปกรณ์การปฐมพยาบาล ยาสามัญประจำบ้านที่จำเป็นสำหรับการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ หรืออุบัติเหตุ ควรมีเตียงพยาบาล เพื่อให้นอนพักผ่อน เป็นที่น่าสังเกตว่าในขอบข่ายของหัวหน้างานสวัสดิการ และพยาบาลได้กำหนดในเรื่องนี้เช่นกัน นอกจากการเตรียมพร้อมเรื่องอุปกรณ์การปฐมพยาบาลแล้วต้องเตรียมรถยนต์ไว้ให้พร้อมกรณีฉุกเฉินและควรมีเจ้าหน้าที่พยาบาลอยู่ประจำ เรื่องที่ฝ่ายกิจการนักศึกษปฏิบัติต่ำสุด คือ การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณีเกิดความจำเป็นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุลิต คงตระกูล⁴⁷ และ Pennington⁴⁸ ที่พบว่าการจัดบริการเงินยืมและการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินในสถานศึกษามีน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดบริการด้านนี้ต้องมีเงินกองกลางนอกจากนั้นยังขาดระเบียบกำหนดรองรับ ขาดผู้ดำเนินการและเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเพิ่มภาระให้ฝ่ายบริหารสถานศึกษาไม่มีทุนที่จะนำมาดำเนินการได้ เพราะนักศึกษาที่มีความจำเป็นสถานศึกษาได้มีบริการทางานพิเศษ เพื่อหารายได้และมีทุนส่งเคราะห์มากมาย ในกรณีการชำระค่าบำรุงการศึกษาหากมีความจำเป็น วิทยาลัยอนุญาตให้ผ่อนผันได้ ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงานหรือเจ็บป่วย วิทยาลัยจัดบริการด้านการรักษาพยาบาลไว้พร้อมแล้ว สำหรับนักศึกษาที่มีความตั้งใจเรียนมีโอกาสได้รับทุนการศึกษา โดยสถานศึกษาสามารถจัดหาเงินจากสมาคมผู้ปกครอง ครู มูลนิธิการกุศลเพื่อช่วยเหลือและจัดบริการสวัสดิภาพให้แก่นักศึกษาได้อีกด้วย

โดยสรุปจากงานวิจัยครั้งนี้พบว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านในแต่ละด้านมีเรื่องที่มีปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านงานปกครอง ได้แก่ เรื่องการเอาใจใส่ติดตามดูแล อบรมและตักเตือน เรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ เรื่องการจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ ด้านงานโครงการพิเศษ ได้แก่ เรื่องการกวาดชั้นการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ได้แก่ เรื่องการประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน ด้านสวัสดิการและพยาบาล ได้แก่ เรื่องการจัดบริการด้านอุปกรณ์ การปฐมพยาบาลและยาสามัญที่จำเป็น จากการค้นพบครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาโดยยึดหลักการพัฒนาตัวบุคคลให้มีคุณภาพพร้อมที่จะเป็นพลเมืองดีของชาติ มีระเบียบวินัยมีคุณธรรม มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความพร้อมสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย และความสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ ในขณะที่เดียวกันสถานศึกษาก็ไม่ลืมที่จะให้ความสำคัญแก่ชุมชนคือ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น สังคม ทรัพยากรบุคคลในสังคมเป็นคนมีคุณค่ายิ่ง การให้เกียรติเชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมกิจกรรมจะเป็นผลดี และทำให้สถานศึกษาพัฒนาไปด้วยดี เช่น การประสานงานกับสถานประกอบการ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม ศิษย์เก่า เข้าร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษา โปรแกรมการเรียนการสอน หรือการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่นการเล่นกีฬา การจัดนิทรรศการแสดงผลงาน การพบปะสังสรรค์ ล้วนเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาทั้งสิ้น

ในส่วนที่น่าจะปรับปรุงแก้ไขเป็นเรื่องน่าสนใจที่สุด คือ การจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงาน ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติต่ำสุด ซึ่งเมื่อพิจารณาจะเห็นว่าผลเสียหายต่อสถานศึกษาอย่างยิ่ง เพราะในส่วนภูมิภาค สถานประกอบการที่สามารถส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานได้นั้นมีน้อย ถ้าครู-อาจารย์ไม่มีการติดตามผลประเมินผลการปฏิบัติงานทุกครั้งแล้วจะไม่ได้ข้อมูลที่จะนำมาปรับปรุง ดังนั้นเมื่อการฝึกงานสิ้นสุดลง ฝ่ายแนะแนวควรจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงานโดยเชิญเจ้าของสถานประกอบการเข้าร่วมรับฟัง ให้ข้อคิด และเสนอแนะแนวการปฏิบัติในปีต่อไป สำหรับนักศึกษาเองได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน พร้อมศึกษาสภาพการ

ฝึกงานแต่ละแห่งด้วย นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ และนักศึกษา กับเจ้าของสถานประกอบการอีกด้วย

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงาน กิจการนักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงาน กิจการนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ
นักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการ
นักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9 พบว่า โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบแต่ละด้านปรากฏดังนี้

1. ด้านงานปกครอง ครู - อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษากับ
ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งนี้ เป็นเพราะ
ครู-อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษามากกว่า จึงมองถึง
ปัญหา และความสำคัญของการปกครอง การรักษาระเบียบวินัยเป็นเรื่องใหญ่ การใกล้ชิดกับ
นักศึกษาทำให้ทราบว่าทำอย่างไร จึงจะทำให้ได้การทำกิจกรรมบรรลุผล งานปกครองจะ
ส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันในสถานศึกษา การปฏิบัติกิจกรรมและประสิทธิภาพของการเรียนการสอน
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญา นิกรหัสชัย⁴⁹ ที่พบว่าทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการบริหาร
งานกิจการนักศึกษาด้านการควบคุมแตกต่างกัน ส่วนในเรื่องการเอาใจใส่ดูแล ดักเตือนและ
อบรมเรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ
หน้าที่หลักที่สำคัญของครู คือ การอบรมสั่งสอนให้นักเรียนนักศึกษาเป็นพลเมืองดีของชาติดังที่
ศศ.คุณหญิงวนิดา ฐปะเดมิย์ ได้กล่าวถึงหน้าที่ของครูไว้ว่า "ครูมีหน้าที่เพิ่มพลเมืองดี
ลดพลเมืองร้าย"⁵⁰ ผู้บริหารสถานศึกษา อาจกระจายงานด้านการปกครองให้กับอาจารย์
ที่ปรึกษา หรือทพ.เวียนเพื่อให้อาจารย์ทุกท่านได้ปฏิบัติงานด้านนี้เหมือนกัน

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษากับ
ครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้
เนื่องจากงานกิจกรรมนักศึกษาเกี่ยวข้องกับงานอื่นอีกหลาย ๆ งานในสถานศึกษาทำให้ครู-
อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกเหนือจากงานประจำและการจัดกิจกรรมใน
วิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่งแตกต่างกันออกไป บางครั้งครู-อาจารย์ ฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องทำ
หน้าที่เป็นที่ปรึกษาชมรมหรือองค์การต่าง ๆ ด้วยในขณะที่ครู-อาจารย์ ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ใน

งานกิจการศึกษามีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นครั้งคราว ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ ดุสิต คงตระกูล⁵¹ และประดับ นิลพงา⁵² ที่พบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหาร งานกิจการศึกษาด้านงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ส่วนในเรื่องการติดตามและ ประเมินผลการจัดกิจกรรม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีโอกาสทำงานกิจกรรมนักศึกษาาร่วมกัน จึงมองระบบการทำงานไม่ แตกต่างกัน ซึ่งเรื่องนี้นับเป็นปัญหาสำคัญของการจัดกิจกรรมนักศึกษาจากผลงานวิจัยของ สาคกร ผลกล้วย⁵³ อนันต์ ภูมวรรณ⁵⁴ พบปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาสอดคล้องกัน คือ ขาดการติดตามและประเมินผล

3. ด้านงาน โครงการพิเศษ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็น เพราะงาน โครงการพิเศษเพิ่งเริ่มจัดตั้งเมื่อ ปี 2527⁵⁵ งานบางอย่างยังอยู่กับฝ่ายปกครอง ครู-อาจารย์จำนวนน้อยที่มีโอกาสได้ เข้า ไปร่วมปฏิบัติงานและลักษณะงานเป็น โครงการเฉพาะ การปฏิบัติงานตาม โครงการต้องคอยรับคำสั่ง และนโยบายจากผู้บริหารชั้นสูงจึงทำให้ครู- อาจารย์ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง คือ ฝ่ายกิจการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างจากครู- อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษา ส่วนเรื่องการเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าร่วม กิจกรรมใน โครงการพัฒนาชนบท ครู-อาจารย์มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การปฏิบัติงานโครงการพัฒนาชนบทอยู่ในช่วงปิดเทอม ทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนี้ได้

นอกจากนั้นยังพบประเด็นที่น่าสนใจ คือ ในเรื่องการกวดขัน การทะเลาะวิวาท ในสถานศึกษาครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติในงานกิจการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงกว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติในงานกิจการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะงานที่ทำในเรื่องนี้ซับซ้อน ขึ้นอยู่กับงานปกครอง ซึ่งครู-อาจารย์ทุกคนต้องทำหน้าที่ปกครอง กวดขัน ดูแล ด้านความ ประพฤติของนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย ไม่ก่อการทะเลาะวิวาทหรือก่อความไม่สงบสุขใน สถานศึกษา สำหรับครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบในงาน โครงการพิเศษ ไม่มีบทบาทในเรื่องนี้นัก ส่วนใหญ่จะปฏิบัติงานด้านบริการความรู้ทางอาชีพแก่ชุมชน และการพัฒนาท้องถิ่นที่ปฏิบัติ งานด้านนี้จึงอยู่กับฝ่ายปกครอง

4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการ นักศึกษากับครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษา มีความคิดเห็นค่อนข้าง แตกต่างกัน การทำงานของฝ่ายแนะแนว ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นในสถานศึกษา ทั้ง ๆ ที่ครู-อาจารย์ทุกท่านต้องทำหน้าที่เป็นครูแนะแนวบริการให้คำปรึกษา-แนะแนว-ช่วยแก้ ปัญหาการเรียน และส่วนตัว แต่ครู-อาจารย์กลับผลักรากะนี้ให้ฝ่ายแนะแนวรับภาระหนักอยู่ ฝ่ายเดียวจึงมองเห็นความสำคัญของการปฏิบัติงานแนะแนวมากกว่าครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ทำงาน

ด้านแนะแนว ดังนั้น ครู-อาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่มจึงมีความคิดเห็นแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญา นิกรหัสชัย⁵⁶

ในการบริหารควรกระจายงานแนะแนวให้อาจารย์ที่ปรึกษา ได้มีบทบาทในการแนะแนวนักศึกษา แม้จะได้ทำหน้าที่แนะแนวโดยตรงก็ตาม แต่ผู้อยู่ใกล้ชิดนักศึกษาและมีข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่สามารถให้คำแนะนำและชี้แนะได้ สำหรับเรื่องการประสานงานกับศิษย์เก่าในการแนะแนวและการจัดสัมมนา สรุปผลการฝึกงาน ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวิทยาลัยเทคนิค โดยทั่วไปมักจะไม่ได้มีการประสานงานติดต่อกับศิษย์เก่า นอกจากการพบปะสังสรรค์ในวันคืนสู่เหย้า ส่วนการจัดสัมมนาและสรุปผลการฝึกงานไม่ได้ทำกันอย่างจริงจัง

5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา และครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบริการที่วิทยาลัยจัดให้แก่ศึกษาในด้านนี้มีน้อย ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล ที่พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านสวัสดิการไม่แตกต่างกัน⁵⁷

ครู-อาจารย์ ทุกคนสามารถให้ความเอาใจใส่งานด้านสวัสดิการ และพยาบาล ในสถานศึกษาร่วมกันได้ โดยการไต่ถามถึงความเป็นอยู่ของนักศึกษา สำหรับการอำนวยความสะดวกในการจัดบริการสื่อสารไปรษณีย์และการให้ความรู้ และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เพราะต้องอาศัยบริการจากหน่วยงานภายนอกทั้ง 2 เรื่อง

สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษากับ ครู-อาจารย์ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา ปรากฏว่า ครู-อาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านงานปกครอง งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพ และจัดหางานงานสวัสดิการและพยาบาล ส่วนงานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่กิจการศึกษามีความคิดเห็นว่าฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติงานใน 5 ด้าน มากกว่า ครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการศึกษาทั้งที่อาจเป็นเพราะขาดการประสานที่ดี จึงทำให้ครู-อาจารย์ ไม่เข้าใจขอบข่ายของการทำงาน ทั้งที่ ครู-อาจารย์ ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และบริการตลอดจนดูแลเอาใจใส่สวัสดิภาพของนักศึกษา ผู้วิจัยเสนอแนะควรจัดสัมมนา ประชุมชี้แจงให้ครู - อาจารย์ทุกฝ่าย มีความเข้าใจตรงกันในเรื่องนโยบายวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินงานของงานกิจการนักศึกษาและถือเป็นแนวปฏิบัติ ควรจัดส่งบุคลากรไปศึกษาดูงานกิจการนักศึกษา

ในสถานศึกษาอื่นบ้างเป็นครั้งคราว ควรทำรายงานประเมินผลการปฏิบัติงานทุกครั้ง

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย เทคนิค เขตการศึกษา 9

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผู้วิจัยนำมาอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านงานปกครอง ผลการวิจัย พบว่า ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล^{๕๘} และกาญจนา ภาสุพันธ์^{๕๙} ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ ทุกคนต้องทำหน้าที่ปกครอง ดูแล อบรม เรื่องความประพฤติแก่นักศึกษา ดังเช่น พระบรมราชาไชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเกี่ยวกับการสอน และฝึกอบรมศิษย์ว่า.....งานของครูนอกจากสอนวิชาการแล้ว ยังต้องฝึกอบรมความประพฤติปฏิบัติแก่ศิษย์ด้วย^{๖๐} เพราะการศึกษามีใช่ เป็นผู้มีวุฒิบัตร แต่เป้าหมายการศึกษา มุ่งให้คนเป็นคนมีความรู้ดี และเป็นคนดีด้วย ดังนั้น เมื่อทุกฝ่ายทำงานร่วมกันจึงมีความคิดเห็นเป็นกลาง การแจ้งระเบียบข้อบังคับให้นักศึกษาทราบ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติสูงสุดซึ่งเป็นไปตามหลักการแก้ปัญหา นักศึกษาประพฤติผิดวินัย คือ โรงเรียนต้องกำหนดนโยบาย และแนวปฏิบัติในการปลูกฝังอบรมอย่างชัดเจน ต้องแจ้งให้ครู-อาจารย์ ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงแนวทางที่กำหนดขึ้น และเป็นภาระบทบาทของผู้บริหารที่ต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับ ระเบียบวินัยให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติและรับทราบ^{๖๑} การจัดทำเอกสารจัดทำคู่มือนักศึกษา จะให้ประโยชน์ในด้านนี้ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอระเบียบ ข้อปฏิบัติ แสดงความคิดเห็นเรื่อง การปกครองได้อย่างกว้างขวาง จากงานวิจัยของ ศิริ รอดบุญธรรม ที่พบว่า นักศึกษาอาชีวะส่วนใหญ่ประพฤติผิดวินัย เรื่องการแต่งกาย^{๖๒} นั้นอาจเป็นเพราะความไม่ชัดเจนของระเบียบปฏิบัติ นอกจากนั้นคนส่วนใหญ่มีความคิดว่านักเรียนอาชีวศึกษามีความประพฤติไม่เรียบร้อย พอลออกจากโรงเรียนก็ปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง เอาเสื้อฝึกงานพาดไหล่ เดินสูบบุหรี่ วิธีการที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้ด้านหนึ่ง คือ สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง เชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมโรงเรียนบางโอกาส เพื่อให้รู้และประสบปัญหาในโรงเรียนด้วยตนเอง ได้พบปะสนทนากับผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ในโรงเรียน การประชุมชี้แจง แจกคู่มือโรงเรียน ออกจดหมาย ข่าวสารต่าง ๆ เป็นการสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง จะทำให้เกิดความร่วมมือในการควบคุมความประพฤติของนักเรียนได้ เรื่องที่ปฏิบัติต่ำสุด คือ การออกไปเยี่ยมนักศึกษาและผู้ปกครองตามบ้านพัก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ มีภาระมากมาย ทั้งด้านการสอนหน้าที่พิเศษและภาระส่วนตัว จึงไม่สามารถ

ปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้ได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี แจบเกาะ พบว่า ครู-อาจารย์ เข้าร่วมกิจกรรมน้อย^{๕3} เพราะมีภาระการสอน และภาระส่วนตัวมาก อย่างไรก็ตามวิทยาลัย ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ โดยเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมชี้แจงในวันปฐมนิเทศ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และเข้าร่วมกิจกรรม การเชิญผู้ปกครองเยี่ยมชมโรงเรียน หรือสร้างโรงเรียนเป็นศูนย์กลางบริการชุมชนกระทั่งการรายงานผลการเรียน รายงานความประพฤติให้ผู้ปกครองทราบ^{๕4}

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นว่ายฝ่ายบริหารปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ในเรื่องการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการกำหนดระเบียบข้อบังคับสถานศึกษาดำเนินการเอง โดยรับนโยบายและแนวทางปฏิบัติจากกรม กองเจ้าสังกัด แต่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานได้ ระเบียบปฏิบัติดังกล่าวใช้สำหรับนักศึกษาทุกระดับ ด้วยเหตุนี้เองนักศึกษาระดับ ปวส. ซึ่งบรรลุนิติภาวะ และบางส่วนมีงานประจำทำอยู่แล้ว ต้องการช่วยกันเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติบางกรณี เช่น การแต่งกาย การไว้ทรงผม เพื่อความสะดวกและความถูกต้อง ในฐานะเป็นนักศึกษาจึงต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบข้อบังคับของนักศึกษา นั้นแสดงว่าฝ่ายบริหารเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในเรื่องนี้น้อย ดังนั้นสถานศึกษาควรพิจารณา ปรับปรุง แก้ไข โดยการเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกระดับร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดระเบียบข้อบังคับ พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเหล่านั้นมาปรับปรุง และแจ้งให้นักศึกษาทราบโดยทั่วกัน

สถานศึกษาควรสร้างระเบียบวินัยปลูกฝังคุณธรรมแก่นักศึกษา ดังเช่น ดร.สาโรช บัวศรี ได้กล่าวไว้ว่า ไม่ว่าจะโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยหากปลูกฝังเพียงให้การศึกษาทางวิชาการหรือวิชาชีพล้วน ๆ แต่เพียงอย่างเดียว แก่นักศึกษาโดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม เช่นความรับผิดชอบ ระเบียบวินัยจรรยาบรรณ และจริยธรรมแล้วนับว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยนั้นยัง ไม่ได้ทำหน้าที่ให้สมบูรณ์^{๕๕} ในตลาดแรงงานนั้นนอกจากต้องการผู้มีทักษะในวิชาชีพแล้วต้องมีคุณธรรมด้วย ดังนั้นวิทยาลัยควรสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างครู-อาจารย์ และนักศึกษา ติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามระเบียบวินัยและวิเคราะห์วิจัยสาเหตุที่นักศึกษาประพฤติผิดวินัย เพื่อหาทางป้องกันแก้ไข

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่าฝ่ายกิจการนักศึกษปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา ภาสุรพันธ์^{๕๖} ดุสิต คงตระกูล^{๕๗} และทศพร ประเสริฐสุข^{๕๘} พบว่าการจัดบริการด้านกิจกรรมนักศึกษอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมมีน้อยและครู-อาจารย์ ขาดความสนใจ ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมอันเนื่องมาจาก ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ขาดการประสานงาน

ที่ตีพอ ขาดการรายงาน ติดตามและประเมินผล ขาดระเบียบกำหนดแน่นอน ซึ่งวิทยาลัย
ควรดำเนินการแก้ไข โดยฝ่ายบริหารให้ความเอาใจใส่ติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด ปรับปรุง
ระบบการประสานงาน การประชาสัมพันธ์ กำหนดระเบียบการพิจารณาความดีความชอบแก่
อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม บำรุงขวัญและกำลังใจแก่นักศึกษางานวิจัยของศิริ รอดบุญธรรม⁶⁹
พบว่ากิจกรรมที่จัดในสถานศึกษาอาจมีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมนอกสถาน
ศึกษาส่วนอนันต์ ภูมิวรรณ พบว่า การจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีเท่าที่ควร⁷⁰ ด้วยเหตุนี้งาน
กิจกรรมนักศึกษาจึงอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค ส่วนใหญ่
จะมุ่งด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การบำเพ็ญประโยชน์ ความมีระเบียบวินัย และพัฒนา
เสริมสร้างสุขภาพอนามัย ทั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ และแก้ปัญหาการปกครอง
ส่วนเรื่องที่ปฏิบัติสูงสุดคือการให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมทั้งนี้เป็นไป
ตามระเบียบการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา 2515 ต้องมีครู-อาจารย์ เป็นผู้ให้คำแนะนำ⁷¹
ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเป็นบุคคลที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมนักศึกษาสามารถ
ดำเนินลุล่วงไปได้ด้วยดี จากการวิจัยของพานี ปรีชานนท์ และคนอื่น ๆ พบว่า นักศึกษาที่
ปฏิบัติกิจกรรมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้มีอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและยังพบว่าชมรมหนึ่ง ๆ
มีอาจารย์ที่ปรึกษาหนึ่งถึงสองคน⁷² หน้าที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม คือ เป็นผู้คอยให้
คำปรึกษาแนะนำและประสานงานตลอดเวลา สนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิด ตัดสินใจในการ
ทำงานตามขอบเขตและหน้าที่พึงปฏิบัติ ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีลักษณะกล้าเผชิญปัญหา
เฉพาะหน้า แก้ปัญหาได้ทันที่ที่มีความสุขุมรอบคอบละเอียดอ่อน มีจิตวิทยาสูง สามารถหา
ทางออกให้นักศึกษาอย่างเหมาะสม พร้อมมีวิถีปฏิบัติด้วยความยืดหยุ่น อาจารย์ที่ปรึกษา
กิจกรรมและผู้บริหารต้องให้การนิเทศดูแลการจัดกิจกรรมอย่างใกล้ชิดและอยู่ในขอบเขตตาม
จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้⁷³ ส่วนเรื่องที่ปฏิบัติต่ำสุด คือ การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับ
สถานศึกษาอื่นและการเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างอิสระ ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยต้อง
ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา พ.ศ. 2515⁷⁴
ที่กำหนดไว้ว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องจัดขึ้นภายในขอบเขต วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา
โดยสถานศึกษาต้องดูแลรับผิดชอบ และจะต้องจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำแนะนำอย่าง
ใกล้ชิด และการจัดกิจกรรมนักศึกษาจะต้องกระทำในสถานศึกษา หากมีกิจกรรมใดที่จำเป็น
ต้องเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วม หรือจำเป็นต้องจัดนอกสถานศึกษา ต้องได้รับความเห็นชอบ
จากผู้บริหารสถานศึกษาก่อน

สถานศึกษาสามารถปรับปรุงงานด้านนี้ โดยการสนับสนุนและส่งเสริมการเข้าร่วม
กิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาและการแสดงออกอย่างอิสระ โดยยอมรับการเปลี่ยนแปลง
ค่านิยมทางสังคมของนักศึกษา

3. ด้านงานโครงการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ฝ่ายกิจการนักศึกษามีการปฏิบัติงานโครงการพิเศษ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระ นทีวุฒิกุล⁷⁵ และกาญจนา ภาสุพันธ์⁷⁶ ส่วน นันทวรรณ แก้วเอี่ยม⁷⁷ ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานโครงการพิเศษ เริ่มก่อตั้งจึงไม่มีบทบาทเด่นชัด ลักษณะงานแบ่งอยู่กับงานปกครองส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งเป็นลักษณะงานกิจกรรมนักศึกษา ครู-อาจารย์ และนักศึกษาแยกลักษณะงานไม่เด่นชัดเพราะไม่เข้าใจขอบข่ายของงาน นักศึกษามีส่วนร่วมดำเนินงานด้านนี้น้อย เพราะเป็นงานที่รับนโยบายจาก กรม กอง โดยประสานงานกับหน่วยงานในจังหวัด⁷⁸ นักศึกษาจึงมองบทบาทงานโครงการพิเศษว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างน้อย เรื่องที่ปฏิบัติสูงสุดของงานด้านนี้ คือ การกำหนดมาตรการเคร่งครัดในการป้องกันการก่อความไม่สงบสุขซึ่งเป็นไปตามหลักการป้องกันและแก้ไขนักเรียนนักศึกษา ก่อความไม่สงบสุข ในสถานศึกษา ในที่นี้หมายถึง การก่อเหตุวิวาท หรือยกพวกเข้าทำร้ายกัน การชุมนุมประท้วง เรียกร้องหรือเดินขบวนเคลื่อนไหวทางการเมือง ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากกรณี 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้นมา ดังนั้นสถานศึกษาต้องวางมาตรการอย่างเคร่งครัดกวดขันในเรื่องการพกพาอาวุธ การเสพสุรามินเมา เล่นการพนันมีผู้คุมตามแหล่งอบายมุขหรือการชักนำบุคคลภายนอกเข้ามาก่อเหตุร้ายในสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา กำหนดหลักการและมาตรการป้องกันแก้ไขให้สถานศึกษาปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยหากมีการชุมนุมประท้วง ห้ามสถานศึกษาปิดเรียน นักศึกษาที่ไม่เข้าห้องเรียน ถือว่าขาดเรียน ถ้าขาดเกิน 3 วัน ต้องแจ้งผู้ปกครองเพื่อตักเตือน ถ้าฝ่าฝืนให้ลาออก ขณะมีการประท้วงหากผู้ใดทำผิดระเบียบ ให้ใช้มาตรการตัดคะแนนความประพฤติมีบันทึกในใบแสดงผลการเรียนหรือให้ออกจากสถานศึกษา ถ้าผู้ใดเป็นตัวการในการชุมนุมประท้วงให้สั่งพักการเรียนทันที ถ้าสถานศึกษาถูกก่อความไม่สงบจนไม่สามารถดำเนินการได้จะสั่งปิดสถานศึกษาให้ครู-อาจารย์และนักศึกษาแยกย้ายไปยังสถานศึกษาอื่น⁷⁹ นอกจากนั้นวิทยาลัยยังได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองและผู้ปกครอง ดำเนินการในเรื่องนี้ ส่วนเรื่องการประชาสัมพันธ์เพื่อขอความร่วมมือจากชุมชน ในการจัดกิจกรรม ฝ่ายกิจการนักศึกษามีปฏิบัติต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทอดศักดิ์ สถาปิตานนท์ ที่พบว่า การดำเนินงานกิจการนักศึกษาขาดการประชาสัมพันธ์สูงใจ⁸⁰ ทั้งนี้เพราะขาดการประสานงานที่ดี ทั้ง ๆ ที่เป็นหน้าที่หลักของหัวหน้างานโครงการพิเศษ คือประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัด⁸¹ เพราะการประสานงานมีส่วนสำคัญที่จะส่งผลให้งานกิจการนักศึกษาดำเนินไปด้วยดี การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างหน่วยงาน ตลอดจนแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ให้ชุมชนรับรู้และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเป็นการประชาสัมพันธ์ที่จะทำให้เกิดความร่วมมือจากชุมชน

การที่ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีบทบาทต่องานด้านนี้น้อย และขาดความรู้ความเข้าใจในขอบเขตของงาน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น ตลอดจนจัดระบบการประสานงานกับชุมชน หน่วยงานต่าง ๆ และผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ผลการวิจัยพบว่าฝ่ายกิจการนักศึกษามีการปฏิบัติด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิงพิศ จักปิง⁸² กาญจนา ภาสุรพันธ์⁸³ และตุลิต คงตระกูล⁸⁴ ส่วน เยาวลักษณ์ คัดโนภาส⁸⁵ พบว่า บริการแนะแนวมีความสำคัญมาก นักศึกษามีโอกาสได้ใช้บริการมาก สภาพการจัดอยู่ในระดับดี ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ พิษณุ ผาสุข⁸⁶ จรัส โพธิศิริ⁸⁷ ที่พบว่าบริการแนะแนวไม่ได้ทำกันจริงจัง ฝ่ายแนะแนวทำงานไม่ได้ผล ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างและสภาพที่จัดเก็บต่างกัน นักศึกษามีความต้องการบริการด้านนี้มาก แต่การให้บริการไม่ทั่วถึง งานแนะแนวมีความจำเป็นต่อนักศึกษาอย่างยิ่ง เพราะบริการต่าง ๆ จัดเพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับสติปัญญา ความสามารถ ความต้องการของตนเองและสังคม⁸⁸ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษานอกจากบริการแนะแนวทั่วไปแล้วต้องมีบริการแนะแนวอาชีพ และในอนาคตสถานศึกษามีความจำเป็นต้องมีบริการจัดหางานให้นักศึกษาทำ ซึ่งในปัจจุบันกรมอาชีวศึกษาให้สถานศึกษาดำเนินการในเรื่องนี้ โดยขอความร่วมมือกับหน่วยงานเอกชน ประสานงานกับสถานประกอบการและศิษย์เก่าเพื่อการฝึกหัดอาชีพในสาขาต่าง ๆ และจัดกิจกรรมแนะแนวการประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ นอกจากนั้นยังจัดบริการด้านข้อมูลข่าวสารการศึกษาต่อ การสมัครงานและข้อมูลด้านอาชีพแก่นักศึกษา เป็นที่น่าสังเกตว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับหลักการในข้อนี้ คือฝ่ายแนะแนวได้ปฏิบัติเรื่องการจัดบริการข้อมูลข่าวสารด้านอาชีพ อยู่ในระดับมาก เพราะข้อมูลในเรื่องอาชีพมีความสำคัญต่อนักศึกษาและผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาต้องทูลู่วิตาไวในแง่ของ โอกาสการมีงานทำ⁸⁹ สำหรับกรมอาชีวศึกษาสนับสนุนการอาชีพของนักศึกษาโดยการจัดให้มีศูนย์ข้อมูลอาชีพ เป็นเครือข่ายตั้งแต่ระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัดและระดับกรม รวมทั้งประสานงานกับกระทรวง⁹⁰ สิ่งที่ส่งผลต่อการจัดบริการแนะแนวอาชีพอีกอย่างหนึ่ง คือ การประสานงานกับสถานประกอบการซึ่งดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น การเชิญเจ้าของสถานประกอบการบรรยายพิเศษ การเยี่ยมชมสถานประกอบการ แต่ผลการวิจัยพบว่า ฝ่ายกิจการนักศึกษปฏิบัติต่ำสุด ในเรื่องการอำนวยความสะดวกในการศึกษาต่องานนอกสถานที่ ซึ่งเป็นสิ่งต้องปรับปรุงเพราะการต่องานนอกสถานที่ การเยี่ยมชมสถานประกอบการเป็นการเพิ่มความรู้และประสบการณ์แก่ ครู-อาจารย์และนักศึกษา ทำให้หูตากว้างไกล รู้จักโลกของอาชีพกว้างขวางขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการจัดหางานและส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานด้วย

สถานศึกษาควรพิจารณาปรับปรุงบริการด้านนี้ โดยการประสานงานระหว่างสถาบัน การศึกษา เพื่อแนะแนวศึกษาต่อ การขอความร่วมมือกับสถานประกอบการ หน่วยงานเพื่อ แนะแนวอาชีพ การพัฒนาระบบข่าวสาร ตลาดแรงงาน การแนะแนวอาชีพควรรนำเทคโนโลยี ขึ้นสูง เข้าช่วย เพราะสังคมปัจจุบันเป็นยุคของสารสนเทศ (Information)

5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล นักศึกษามีความคิดเห็นว่าฝ่ายกิจการนักศึกษา ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการและพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตุลยา แสงสว่าง^{๑1} กัญญา นิกรหัสชัย^{๑2} แตกต่างจากงานวิจัยของกาญจนา ภาสุรพันธ์^{๑3} ที่พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนิสิตด้านสวัสดิการอยู่ในระดับสูง นั้น แสดงว่าการจัดบริการด้านสวัสดิการยังไม่สนองความต้องการของนักศึกษา งานวิจัยของ กัญชลี มังกิมล^{๑4} ที่พบว่า นักศึกษามีความต้องการบริการด้านสวัสดิการและพยาบาลอยู่ใน ระดับมาก แต่วิทยาลัยจัดให้นักศึกษาอยู่ในระดับน้อยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิงพิศ จักปิง^{๑5} และ ศิริ รอดบุญธรรม^{๑๖} ที่พบว่า การจัดบริการด้านสุขภาพและสวัสดิการไม่เพียงพอ ส่วน ดุสิต คงตระกูล^{๑7} พบว่า บริการเงินยืมควรปรับปรุง ส่วนนันทวรรณ เกาจีน^{๑8} พบว่านักศึกษามีความต้องการด้านเงินทุนการศึกษา และให้จัดบริการเงินยืมจากวิทยาลัยโดยไม่เสียดอกเบี้ย ในกรณีฉุกเฉิน ด้านอาหารนักศึกษาต้องการปรับปรุงคุณภาพ ความสะอาดและการบริการด้าน การรักษายาบาล ต้องการได้รับคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัยและการอำนวยความสะดวก ในการรักษายาบาล ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ ตามทฤษฎี ความต้องการของ Maslow ความต้องการด้านสรีระ (Physiological Needs) เป็น ความต้องการอันดับแรก ดังนั้นสถานศึกษาต้องเอาใจใส่ในการจัดบริการสนองความต้องการ ของนักศึกษาด้วยการจัดสิ่งแวดล้อมภายใน เช่น อาคารสถานที่ ห้องน้ำ ห้องลิ้ม โรงอาหาร ให้ถูกสุขลักษณะ จัดบริการตรวจสอบสุขภาพรักษายาบาล บริการอาหาร น้ำดื่มทุนการศึกษา และบริการสื่อสารไปรษณีย์ ในเรื่องที่เป็นปฏิบัติสูงสุดของงานด้านนี้คือ การจัดบริการให้ความรู้ และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่อยู่ใน วิทยาลัย มีความต้องการ อยากรู้ อยากรูเห็น ชอบทดลอง หากไม่ได้รับคำแนะนำที่ดี อาจกระทำ ในสิ่งที่ไม่ถูกต้องซึ่งมีผลเสียต่อสุขภาพอนามัย และส่งผลกระทบต่อการศึกษา วิทยาลัยตระหนัก ในเรื่องนี้จึงจัดบริการอย่างเพียงพอ นอกจากนั้นหลักสูตรการเรียนระดับอาชีวศึกษาได้บรรจุ เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการดูแล รักษาสุขภาพอนามัยไว้ด้วย นักศึกษาได้รับความรู้ทั้งสองทาง คือ จากการศึกษาในห้องเรียน และบริการที่วิทยาลัยจัดให้ ในเรื่องนี้ ถ้าไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์^{๑9} และนันทวรรณ เกาจีน^{๑๐๐} ได้ศึกษาความต้องการบริการของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการได้รับคำแนะนำในเรื่องการรักษาสุขภาพและความสะดวกในการ ขอรับบริการ อยู่ในระดับน้อย ในด้านความต้องการนั้นนักศึกษาต้องการให้มีอาจารย์แนะนำ

เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอนามัยของนักศึกษา

ส่วนการจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาก็เกิดความจำเป็นนั้นฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยเห็นว่าไม่มีความจำเป็นเพราะฝ่ายแนะแนวจัดบริการทางานพิเศษให้นักศึกษาทำเพื่อหารายได้อยู่แล้ว ส่วนหนึ่งวิทยาลัยต้องการให้นักศึกษารู้จักรับผิดชอบในการใช้จ่าย และรู้จักใช้จ่ายอย่างประหยัด

การจัดบริการด้านสวัสดิการและพยาบาลไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยสามารถปรับปรุงงานด้านนี้โดยจัดหาสิ่งที่ยังไม่เพียงพอให้กับนักศึกษา เช่น น้ำดื่มที่สะอาด ควบคุมเรื่องการจำหน่ายอาหารให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยครู-อาจารย์ ต้องคอยตรวจตรา อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับไปรษณีย์ภัณฑ์ ทำประกันชีวิตแก่นักศึกษา ส่วนการรักษาพยาบาลนั้น ควรมีการประกันสุขภาพและตรวจสุขภาพประจำปี จัดห้องพยาบาลให้สะอาด สะดวก และถูกหลักอนามัย จัดหาอุปกรณ์การปฐมพยาบาล และยาสามัญที่จำเป็นอย่างเพียงพอ จัดเจ้าหน้าที่คอยบริการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาสุขภาพอนามัย

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในด้านงานปกครอง ซึ่งจะนำมาอภิปรายแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านงานปกครอง นักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานปกครองแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษาอยู่ในวัยต่างกัน ความรับผิดชอบในตัวเองต่างกันและการรับรู้ระเบียบวินัยต่างกันจึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อีกส่วนหนึ่งคือ การเข้มงวดในการควบคุมดูแลของอาจารย์สำหรับนักศึกษาระดับ ปวช. จะมีมากกว่านักศึกษาระดับ ปวส. ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของตุลิต คงตระกูล¹⁰¹ และกาญจนา ภาสุรพันธ์¹⁰²

2. ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการศึกษาด้านงานกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน เนื่องจากหลักสูตรการเรียน การจัดระบบการเรียนการสอนแตกต่างกัน กิจกรรมส่วนใหญ่จัดสำหรับนักศึกษาระดับ ปวช. จึงเป็นลักษณะหนึ่ง ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. เคยเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มาแล้วเมื่อศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. ดังนั้นความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมจึง

แตกต่างกันดังเช่น Gilbault อ้างโดยจารุบุตร พันธ์ชา¹⁰³ พบว่า นักเรียนต่างระดับกัน มีความสนใจในกิจกรรมโรงเรียนต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุสิต คงตระกูล¹⁰⁴ นันทวรรณ เกาจีน¹⁰⁵ มีแตกต่างจากงานวิจัยของ จารุบุตร พันธ์ชา¹⁰⁶ ประดับ นิลพังงา¹⁰⁷ และธีรวัฒน์ พูนศิลป์¹⁰⁸

3. ด้านงานโครงการพิเศษ นักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานโครงการพิเศษ แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษา ปวส. บางส่วนเป็นข้าราชการ ลูกจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ ซึ่งอาจจะมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับทางโครงการพิเศษในหน่วยงานของตนเองอยู่แล้ว จึงไม่ได้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมในสถานศึกษา และอาจเป็นเพราะปัญหาต่าง ๆ เกิดกับนักศึกษา ปวช. มากกว่า นักศึกษาระดับ ปวส. จึงไม่มีโอกาสเกี่ยวข้องกับงานด้านนี้มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา ภาสุพันธ์¹⁰⁹ และนันทวรรณ เกาจีน¹¹⁰

สำหรับการจัดกิจกรรมให้มีความรู้เรื่องยาเสพติด — นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะเรื่องยาเสพติด เป็นเรื่องใหญ่ที่ทุกฝ่ายต้องเอาใจใส่ควบคุมดูแล และประสานงานกับหลายหน่วยงาน วิทยาลัยจัดกิจกรรมทุกระดับเหมือนกัน จึงทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน นักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน แตกต่างกัน นักศึกษาระดับ ปวช. กำลังอยู่ในภาวะต้องตัดสินใจ ต้องเตรียมตัวเผชิญกับโลกภายนอก หลังจากจบการศึกษาทั้งด้านการศึกษาต่อและการเข้าสู่งานอาชีพต่าง ๆ จึงมีความสนใจและต้องการความช่วยเหลือจากบริการแนะแนวทั้งด้านข่าวสาร การให้คำปรึกษาหารือมากกว่านักศึกษาระดับ ปวส. ประกอบกับนักศึกษาระดับ ปวส. ส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ด้านนี้มาบ้างแล้ว จึงทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษา 2 กลุ่มแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธีรวัฒน์ พูนศิลป์¹¹¹ และกาญจนา ภาสุพันธ์¹¹² แต่งานวิจัยของนันทวรรณ เกาจีน¹¹³ กลับพบว่า นักศึกษาต่างชั้นปีกัน มีความต้องการบริการด้านงานแนะแนวไม่แตกต่างกัน

สำหรับเรื่องห้องแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่สะดวกในการให้บริการและเรื่องการอำนวยความสะดวกในการดูงานหรือศึกษานอกสถานศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยจัดบริการทั้ง 2 เรื่อง ให้นักศึกษาเหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาดูงานนอกสถานศึกษาวิทยาลัยไม่มีนโยบายให้นักศึกษาจัด เพราะมีปัญหายุ่งยากในการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพานักศึกษาไปนอกสถานที่ พ.ศ. 2504¹¹⁴

5. ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษา ปวส. มีความรู้และประสบการณ์ในการดำรงชีวิต มากกว่าสามารถช่วยตัวเอง และแก้ปัญหาเล็ก ๆ น้อยได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องพึ่งบริการ ด้านนี้จากวิทยาลัยมากนักซึ่งต่างจากนักศึกษาระดับ ปวช. มีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ในการดำรงชีวิตน้อย ทำให้เกิดปัญหาชีวิตรอบด้าน ทั้งด้านการเรียน สังคม และปัญหา สุขภาพ ร่างกาย จิตใจ ด้วยเหตุนี้นักศึกษาระดับ ปวช. จึงมีความต้องการความช่วยเหลือจาก ฝ่ายกิจการนักศึกษาในการแก้ปัญหา ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความคิดเห็นแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ตูสิต คงตระกูล¹¹⁵ กาญจนา ภาสุรพันธ์¹¹⁶ และ นันทวรรณ เกาจีน¹¹⁷ แต่มีแตกต่างจากงานวิจัยของ ตุลยา แสงสว่าง¹¹⁸ และธีรวัฒน์ พูนศิลป์¹¹⁹

สำหรับเรื่องการจัดบริการให้ความรู้และคำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย และการจัด บริการสื่อสารไปรษณีย์ สะดวก และรวดเร็ว นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะนักศึกษาได้รับบริการทั้ง 2 เรื่อง อย่างเท่าเทียมกัน และคล้ายคลึงกันจึงมีความ คิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัยการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ปรากฏว่านักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านงาน กิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการและ พยาบาล ส่วนในด้านปกครองนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยนักศึกษา ปวช. มีความคิดเห็นที่ว่าฝ่ายกิจการนักศึกษามีการปฏิบัติงาน 5 ด้าน อยู่ในระดับสูงกว่านักศึกษาระดับ ปวส. ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรการเรียน ้วย ความสนใจและความต้องการของนักศึกษาแตกต่างกันหรือ อาจเป็นเพราะกิจกรรมไม่น่าสนใจ ไม่มีประโยชน์หรือไม่เพียงพอแก่ความต้องการของนักศึกษา ดังนั้นวิทยาลัยควรจัดกิจกรรม สนองความต้องการ ความสนใจ และมีประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างเพียงพอ โดยคำนึงถึงระดับ อายุ หลักสูตรการเรียน อำนวยความสะดวก เรื่องเวลา สถานที่ อุปกรณ์ ควรเปิดโอกาสให้ ทุกคนมีส่วนร่วมและเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สร้างความรัก และผูกพันกับสถาบัน และสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน และระหว่าง นักศึกษา กับครู-อาจารย์ ในขณะที่เดียวกันครู-อาจารย์ควรให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษาแนะนำ และผู้บริหารควรเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ขวัญ และกำลังใจแก่นักศึกษา

5. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครู-อาจารย์ ต้องเกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา เนื่องจากงานกิจการ นักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อเป็นสวัสดิการช่วยเหลือ ให้มีความพร้อม ในการศึกษาเล่าเรียนและช่วยพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความสามารถทางสติปัญญา มีทักษะทางสังคม มีสุขภาพสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย และจิตใจ เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ¹²⁰ ดังนั้น ครู-อาจารย์ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการจัด-เสนอ โปรแกรมการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ครู-อาจารย์ มองปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาคกร ผลกล้วย ที่พบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง¹²¹ เมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อและจัดระดับปัญหา พบว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การขาดแรงจูงใจใน การปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ ขาดการประสานงานที่ดีพอ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของ งานกิจการนักศึกษา ครู-อาจารย์ ขาดความสนใจในกิจกรรมนักศึกษา และขาดการสนับสนุน ด้านงบประมาณจากวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุบุตร ฟ้าร่วมชาว¹²² สุมาลี แจบเกาะ¹²³ ในเรื่องการขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์ และ ครู-อาจารย์ขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม เนื่องจากเป็นงานที่เพิ่มจากงานสอนที่รับผิดชอบ การสอน ถึง 2 ผลิต ทำให้ครู-อาจารย์เหน็ดเหนื่อย และ ไม่มีเวลา อีกประการหนึ่งงาน กิจการนักศึกษาขาดระเบียบที่แน่นอนรองรับ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบ ทำให้ครู-อาจารย์ คิดว่าทำไปแล้วสูญเปล่า ซึ่ง สวัสดิ์ เรืองศรี ได้เสนอแนะในงานวิจัย ไว้ว่า วิทยาลัยควรดำเนินการพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา ให้ สอดคล้องกับนโยบายและภาระหน้าที่ของวิทยาลัย¹²⁴ นอกจากนั้นผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญ ต่องานกิจการนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขาดการติดตามประเมินผล และจัดทำรายงาน ผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารรับทราบ นับเป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาเวลายาวนานเพราะงานวิจัย ของ ชูชีพ นุทธประเสริฐ¹²⁵ อนันต์ ภูมวรรณ¹²⁶ และสาคกร ผลกล้วย¹²⁷ ต่างก็พบปัญหา สอดคล้องกัน คือ การจัดกิจกรรมนักศึกษา ขาดการติดตาม และการประเมินผลมีวิธีการ ไม่เหมาะสม และขาดการทำรายงานให้ผู้บริหารรับทราบ ด้วยเหตุนี้ครู-อาจารย์จึงไม่ได้รับ การสนับสนุนและให้กำลังใจซึ่งขัดกับหลักการบริหารงานกิจการนักศึกษาที่ว่า ผู้บริหารต้องบำรุง ชักชวนและกำลังใจของผู้ร่วมงานอยู่เสมอ ดังนั้น ครู-อาจารย์ต้องทำรายงาน การประเมิน ผลการปฏิบัติงานทุกครั้งและผู้บริหารควรให้ความสนใจและพิจารณาหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมเป็นพิเศษ โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติงานส่วนหนึ่ง เพื่อจะได้เป็นกำลังใจแก่ ครู-อาจารย์ ส่วนหนึ่งที่ครู-อาจารย์ ขาดความสนใจในการจัดกิจกรรมนั้น เนื่องจากมี

ภาระการสอน งานหน้าที่พิเศษและงานส่วนตัวมากเกินไป ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมได้โดยเฉพาะ ครู-อาจารย์ของวิทยาลัยเทคนิค ต้องรับภาระการสอนถึง 2 ผลัด และอัตราชั่วโมงสอนมีมาก การจัดตารางสอนไม่เอื้ออำนวยให้เข้าร่วมกิจกรรมได้ ในปัญหาเรื่องขาดการประสานงานกิจกรรมนักศึกษาที่ดีพอ อาจเนื่องมาจากการจัดระบบสายงานแต่ละหน้าที่ไม่ประสานสัมพันธ์กันส่วนหนึ่ง คือ ขาดความสนใจจากผู้บริหาร ควรดำเนินการแก้ไขเพราะการประสานงานเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้กิจกรรมนักศึกษาเป็นไปด้วยดี การประสานงานต้องสอดคล้องเกื้อกูลกันทั้งภายในองค์กรเอง และระหว่างองค์กร¹²⁸ มีการประสานสัมพันธ์กันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายวางแผน ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ส่วนภายนอกองค์กรอาจจะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ด้านกิจกรรมนักศึกษา แลกเปลี่ยนกิจการศิลปะและวัฒนธรรม กีฬา การแนะแนว การศึกษาและอาชีพ การขอความร่วมมือช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ จากหน่วยงานสถานประกอบการ และตลาดแรงงาน งานวิจัยของ Finley พบว่า กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพทำให้เป็นผลดีต่อการบริหารงานและการประสานงาน¹²⁹ เพื่อเป็นการจูงใจ ครู-อาจารย์ นักศึกษา และบุคคลภายนอกให้เห็นความสำคัญประโยชน์ของงานกิจกรรมนักศึกษา และเข้าร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้น ควรเน้นเรื่องการประสานงานประชาสัมพันธ์ โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้าช่วยและควรแจ้งข่าวสารการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาไปยังชุมชนรอบ ๆ ด้วย

ปัญหาเรื่องขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย อาจเป็นเพราะ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมนักศึกษากำหนดให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละภาคเรียน โดยมีครู-อาจารย์ เข้าร่วมรับผิดชอบ ดำเนินการทุกกิจกรรมและควบคุมการรับ-จ่ายเงินหรือพัสดุ สิ่งของอื่น ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบและประหยัด¹³⁰ วิทยาลัยจัดสรรงบประมาณแก่กลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ เป็นจำนวนน้อยมากจึงได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณน้อยจากงานวิจัยของ สุนทร โคตรบรรเทา¹³¹ สามารถ คงสะอาด¹³² พบปัญหาสอดคล้องกันคือ ไม่ได้ได้รับความสะดวกเรื่องการเงิน อุปกรณ์และสถานที่ นอกจากนั้นมีปัญหาการเบิกจ่ายและหลักฐานการเบิกจ่าย ดังนั้นในการจัดกิจกรรมควรจัดเตรียมงบประมาณอย่างเพียงพอโดยจัดกิจกรรมเสริมในการจัดหาทุนเพื่อนำมาใช้จ่าย เช่น ขอความร่วมมือจากสมาคมผู้ปกครองและครูสมาคมศิษย์เก่า หน่วยงานสังคมอื่นที่มีนโยบายในด้านการส่งเสริมกิจกรรมเยาวชน เช่น สโมสรโรตารี สโมสรไลออนส์ และควรใช้จ่ายอย่างประหยัด โดยยึดระเบียบการเงินของสถานศึกษาเป็นหลัก ส่วนวัสดุอุปกรณ์ควรมีไว้ที่พัสดุกลาง สำหรับจัดกิจกรรมนักศึกษาส่วนกลาง โดยฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาและฝ่ายพัสดุ ดูแลร่วมกัน

สำหรับปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาปานกลาง ค่อนข้างน้อย คือ ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาต้อยลง เมื่อเข้าร่วมกิจกรรม วิทยาลัยสามารถแก้ไขได้โดยการจัดบริการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่เรียนไม่ทันเพื่อน หรือนักศึกษาที่ผลการเรียนค่อนข้างต่ำ หรือนักศึกษาที่ร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยโดยการติดต่อประสานงานกับฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ผู้สอนเพื่อจัดบริการสอนซ่อมเสริม ให้นักศึกษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Toscano ที่พบว่า นักศึกษาที่เป็นนักกีฬาของวิทยาลัย ประสบปัญหาผลการเรียนต้อยลงในฤดูการแข่งขันกีฬา วิทยาลัยให้ความช่วยเหลือด้วยการจัดสอนซ่อมเสริม โดยแต่งตั้งที่ปรึกษาทางวิชาการ ประสานงานระหว่างผู้ฝึกสอน กับอาจารย์ประจำวิชา เพื่อแก้ปัญหาช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จด้านวิชาการและด้านกีฬา¹³³ ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการจัดบริการนักศึกษา คือ การให้บริการ ให้คำปรึกษาแนะแนวในเรื่องปัญหาส่วนตัว การศึกษา ทุนการศึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นอกจากนั้นจากงานวิจัยหลายเรื่องพบว่านักศึกษามีความต้องการได้รับบริการด้านวิชาการ โดยเฉพาะบริการสอนซ่อมเสริม แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าเรื่องส่วนตัว

จากผลการวิจัยด้านปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 ที่กล่าวมาแล้วพบว่าโดยส่วนรวมปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และพบปัญหาอยู่ในระดับมาก ในเรื่องการขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของ ครู-อาจารย์ ขาดการประสานงานที่ดีพอ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษา ครู-อาจารย์ ขาดความสนใจในกิจกรรมนักศึกษา และขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย นับว่าเป็นปัญหาใหญ่และปัญหาหลัก ๆ ที่ฝ่ายบริหารต้องดำเนินการแก้ไข ไม่เช่นนั้นจะเกิดความล้มเหลวในการดำเนินงาน เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อค้นพบครั้งนี้โดยสรุปเป็นปัญหาของตัวบุคลากรในเรื่องขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของระบบบริหารงาน ดังเช่น Maslow กล่าวไว้ว่า บุคคลจะแสวงหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของตนได้รับรางวัล และมีความหมาย เมื่อทำงานแล้วไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้ตอบแทนย่อมมีผลต่อประสิทธิผลของงาน ในการบริหารงานกิจการศึกษานั้น ผู้บริหารต้องเอาใจใส่การปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด และสม่ำเสมอ เช่นอาจจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาชมรม ให้คำแนะนำครู-อาจารย์ และนักศึกษาจัดสายงานรับผิดชอบให้เป็นระบบ จัดประชุมสัมมนาการปฏิบัติงานทำแผนปฏิบัติงานประจำปี นำครู-อาจารย์ เยี่ยมชมงานกิจการนักศึกษาของสถานศึกษาอื่น สามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยงานประชาสัมพันธ์ มีการประสานงานที่มีคุณภาพ อำนวยความสะดวกด้านวัสดุ - อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ จัดสรรด้านงบประมาณให้เพียงพอและเรื่องที่สำคัญที่สุด คือ ควรพิจารณาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเป็นพิเศษ และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นกำลังใจแก่ครู-อาจารย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัย เทคนิค เขตการศึกษา 9 ระหว่างครู-อาจารย์ กับนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นระหว่างครู-อาจารย์ กับนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาแตกต่างกันในด้าน งานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการและพยาบาล โดยครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงกว่าความคิดเห็นของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์เป็นฝ่ายปฏิบัติงานและจัดบริการ ซึ่งการดำเนินงานนั้นมีข้อจำกัดในเรื่องระเบียบปฏิบัติ การจัดสรรงบประมาณ ความเพียงพอและเหมาะสมของสถานที่ ระบบการบริหาร และบรรยากาศภายในองค์กร ทำให้การปฏิบัติงานหรือให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษานั้น ไม่เต็มที่ ในขณะที่ครูอาจารย์ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ อันึงประสบการณ์ที่แตกต่างกันระหว่างครู-อาจารย์ และนักศึกษาส่งผลต่อความคิดเห็นเหล่านั้นด้วย เพราะขณะที่ครูอาจารย์ซึ่งอยู่ในฐานะปฏิบัติงาน คิดว่าประสบการณ์ กิจกรรม และบริการที่จัดให้ นั้นเหมาะสมกับวัยและเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาแล้ว แต่ขณะเดียวกันนักศึกษา ซึ่งเป็นฝ่ายรับบริการมีประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการบริหารงานและระเบียบปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยกว่า จึงมีความคิดเห็นว่าฝ่ายบริหารปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความต้องการเกี่ยวกับการให้บริการในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก แต่สถานศึกษาจัดบริการให้นักศึกษาอยู่ในระดับน้อย ไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ดังนั้นควรมีการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับบริการของนักศึกษาและเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการดำเนินงานและการจัดบริการ เพื่อนำข้อคิดเห็นเหล่านั้น มาพัฒนาและจัดบริการให้สนองความต้องการอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้อาศัยผลจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นพื้นฐาน โดยแบ่งข้อเสนอแนะเป็น
ประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการบริหารและพัฒนางานกิจการนักศึกษา

1.1 ด้านงานปกครอง

สิ่งสำคัญที่สุดของงานปกครองคือ นักศึกษาไม่ทำผิดระเบียบวินัยของสถานศึกษาและช่วยให้นักศึกษามีวินัยในตนเอง ด้านงานปกครองควรดำเนินการดังนี้

1.1.1 ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติของสถานศึกษา ให้ครู-อาจารย์และนักศึกษาเข้าใจตรงกันอย่างถูกต้องและชัดเจน

1.1.2 เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา

1.1.3 จัดทำรายงานความประพฤตินักศึกษาแจ้งผู้ปกครองทุกกระยะ

1.1.4 จัดระบบการประสานงานด้านการปกครองด้านภายในและนอกสถานศึกษา

1.1.5 ควรจัดครู-อาจารย์ออกเยี่ยมเยียน หรือตรวจตรานักศึกษาและผู้ปกครองตามที่พัก

1.2 ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา

เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพควรมีวิธีการดังต่อไปนี้

1.2.1 เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

1.2.2 สืบรวจความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัย และความต้องการของนักศึกษา

1.2.3 ส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมร่วมกัน โดยครู-อาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำอย่างใกล้ชิด

1.2.4 สร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของครู-อาจารย์และนักศึกษา

1.2.5 ติดตามประเมินผลและจัดทำรายงานการจัดกิจกรรมทุกครั้ง

1.3 ด้านงานโครงการพิเศษ

เนื่องจากเป็นงานใหม่แต่มีบทบาทและความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ สถานศึกษาควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1.3.1 ชี้แจงครู-อาจารย์และนักศึกษาให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับงานโครงการพิเศษ

1.3.2 เพิ่มขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ผลงานให้เป็นที่แพร่หลาย

1.3.3 จัดระบบการประสานงานกับหน่วยงานในจังหวัดเพื่อป้องกันการก่อความไม่สงบสุข และการติดยาเสพติด

1.3.4 เปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามโครงการพิเศษ

1.4 ด้านงานแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน

งานที่มีบทบาทต่อการจัดการอาชีวศึกษาอย่างยิ่ง เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายควรวางแผนงานในการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.4.1 จัดครู-อาจารย์และเจ้าหน้าที่แนะแนว รับผิดชอบโดยตรง

1.4.2 จัดบริการข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับการมีงานทำ และตลาดแรงงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ

1.4.3 ประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อการฝึกงานของนักศึกษาและการจ้างงาน

1.4.5 เชิญชวนผู้ประกอบการ หน่วยงาน และศิษย์เก่าเข้าร่วมกิจกรรมและเป็นกรรมการที่ปรึกษาในสถานศึกษา

1.5 ด้านงานสวัสดิการและพยาบาล

บริการที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นของนักศึกษาควรปรับปรุงดังนี้

1.5.1 จัดบริการน้ำดื่มที่สะอาดอย่างเพียงพอ

1.5.2 ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำห้องพยาบาล

1.5.3 ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกในการรักษาพยาบาลแก่นักศึกษา

1.5.4 ประสานงานกับหน่วยงานในจังหวัดเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

1.5.5 จัดเจ้าหน้าที่เวรยาม ดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สินอย่างเคร่งครัด

1.6 ด้านปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการจัดระบบการบริหาร ดังนั้นฝ่ายบริหารควรพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.6.1 เปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์ หมุนเวียนปฏิบัติหน้าที่ในงานกิจการนักศึกษา

1.6.2 ผู้บริหารควรให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครู-อาจารย์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างใกล้ชิด

1.6.3 บำรุงขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมและปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา

1.6.4 เสนอผลงานต่อที่ประชุมและสาธารณชนให้เป็นที่แพร่หลาย

1.6.5 จัดระบบการประสานงานและประชาสัมพันธ์ให้มีคุณภาพโดยใช้เทคโนโลยีใหม่เข้าช่วย

1.6.6 อำนวยความสะดวกด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ในการศึกษาครั้งถัดไป เรื่องการบริหารงานกิจการนักศึกษาต่อไปควรศึกษาเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่น เช่น อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ศึกษาความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการในสถานศึกษา

2.3 ศึกษาการบริหารงานกิจการนักศึกษาจากความคิดเห็นของบุคลากรอื่น เช่น ผู้บริหาร

2.4 ศึกษาการบริหารกิจการนักศึกษาเป็นรายด้านโดยละเอียด

2.5 ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

เชิงอรรถ

¹ กัญญา นิกรห์สชัย, "พฤติกรรมผู้นำและการบริหารกิจกรรมผลิตของผู้บริหาร กิจกรรมผลิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. บทคัดย่อ.

² ฝั่งพิศ จักปิง, "สภาพการให้บริการนักศึกษาของวิทยาลัยครูเชียงราย เชียงใหม่และลำปาง," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523, บทคัดย่อ.

³ เซาน์ มณีวงศ์, การบริหารกิจการนักเรียน (กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์, (ม.ป.ป.), หน้า 167.

⁴ ศิริ รอดบุญธรรม, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย สังกัดกรม อาชีวศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517, บทคัดย่อ.

⁵ มณี เหมทานนท์, "การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528, หน้า 95.

⁶ Reymon B. Pennington, "The States of the Student Personnel Carolina 1968-69," Dissertation Abstracts International. Vol. 33:10 June 1971, p: 5125-A.

⁷ เซาน์ มณีวงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 170-173.

⁸ ดุสิต คงตระกูล, "การบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคเหนือ," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526, หน้า 125.

⁹ กัญญา นิกรห์สชัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

¹⁰ ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 125.

¹¹ ทศพร ประเสริฐสุข, "สภาพการให้บริการผลิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน บางแสน สงขลา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517, บทคัดย่อ.

¹² วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, งานบุคลากรผลิตนักศึกษา (ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2825), หน้า 134-135.

¹³ ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า .89.

¹⁴ พาณี ปรีชานนท์ และคณะ, รายงานการวิจัยกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือนอกหลักสูตรของนิสิต นักศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วิมลอาร์ตโปรดักชั่น, 2527), หน้า 194.

¹⁵ ทรงศักดิ์ ปุคคละนันท์, "กิจกรรมนักศึกษาของ วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครู," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527, หน้า 121.

¹⁶ จรัส โพธิศิริ, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคใต้," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518, หน้า 195.

¹⁷ สำเนา ขจรศิลป์, หลัก กิจการนักศึกษา (กองกิจการนิสิต สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525), (เอกสารอัดสำเนา), หน้า 20.

¹⁸ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (เอกสารอัดสำเนา) หน้า 14.

¹⁹ กัญญา นิกรหัสชัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 83.

²⁰ สาคร ผลกล้วย, "ทัศนะของอาจารย์และนิสิตต่อกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตผลศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529, หน้า 71.

²¹ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 5.

²² บรรจง ชูสกุลชาติ, "อาชีวศึกษาครบวงจร," การศึกษาเพื่ออาชีพ (กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์), 2529, หน้า 24-25.

²³ วิเชียร ชานถกธี, "การประเมินผลโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบท ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2530," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531, หน้า 70.

²⁴ คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย, รายงานการประเมินผลโครงการอาสาพัฒนาชนบทของนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2526 (กทม : ประกายพริก, 2527), หน้า 35.

²⁵ มณี เหมทานนท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 95.

²⁶ จรูญ ถาวรจักร, "การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูในภาคกลาง," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523, หน้า 67-70.

²⁷ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 148.

²⁸ ทรงศักดิ์ ปุคคละนันท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 121-122.

- 29 มัทกานต์ โอฟาร์รัตน์มณี, "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการนักศึกษา
นักแนะแนว การศึกษาและอาชีพเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัย,"
ศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 (สิงหาคม 2532), หน้า 40.
- 30 เขียวลักษณ์ คัดโนภาส, "การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้,"
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525, บทคัดย่อ.
- 31 พิษณุ ผาสุข, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,"
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518,
หน้า 67.
- 32 จรัส โภศิริ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 85.
- 33 ทวน พิณรุพันธ์, การบริหารโรงเรียน (กรุงเทพฯ : โอ เอส พรินติ้ง เฮ้าส์
จำกัด, 2528), หน้า 93.
- 34 พนิต เข้มทอง, การศึกษากับการมีงานทำ (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์
การพิมพ์, 2528), หน้า 67.
- 35 กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 2.
- 36 เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2530), หน้า 126.
- 37 ตุลยา แสงสว่าง, "ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความ
ต้องการในด้านบริการสุขภาพในวิทยาลัยพลศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2529, บทคัดย่อ.
- 38 ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 125.
- 39 ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.
- 40 เขียวลักษณ์ คัดโนภาส, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 187.
- 41 ธีระ นทีวุฒิกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.
- 42 วิจิตร วรุตบางกูร, การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา (พระนคร:
ชนิษฐการพิมพ์, 2524), หน้า 2.
- 43 รัชนี อมรพันธ์, "การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,"
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523, หน้า 90-91.
- 44 รังสรรค์ หันสันเพ็ญ, "สภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูนครราชสีมาในทัศนะของ
ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2526, หน้า 59.
- 45 ตุลยา แสงสว่าง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 84.

- ⁴⁶ กิติมา ปรีดีติติก, การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น (ม.ป.ท. 2529), หน้า 263.
- ⁴⁷ ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 126.
- ⁴⁸ Reymond B. Pennington, op, cit., p. 5152-A.
- ⁴⁹ กัญญา นิกรหัสชัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 87.
- ⁵⁰ วนิตา ฐปะเตมีย์, "คำบรรยายประกอบการศึกษาวิชาภาวะผู้นำ," ห้องเรียนปริญาโทคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กันยายน 2532.
- ⁵¹ ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 125-127.
- ⁵² ประดับ นิลพังงา, "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง," วิทยานิพนธ์ปริญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523, บทคัดย่อ.
- ⁵³ สาศกร ผลกล้วย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 71.
- ⁵⁴ อนันต์ ภูมวรรณ, "การจัดกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517, หน้า 94.
- ⁵⁵ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 5.
- ⁵⁶ กัญญา นิกรหัสชัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 87.
- ⁵⁷ ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 126.
- ⁵⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 125.
- ⁵⁹ กาญจนา ภาสุรพันธ์, "ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8," วิทยานิพนธ์ปริญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531, หน้า 72.
- ⁶⁰ สำนักราชเลขาธิการ, ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท ปู่พุทธศักราช 2522-2523 (พระนคร : โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร, 2523), หน้า 116.
- ⁶¹ คณะนิสิตปริญาโท, ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียน (แผนกวิชาบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), (เอกสวารัดสำเนา) หน้า 30.
- ⁶² ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.
- ⁶³ สุมาลี แจบเกาะ, "เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ โรงเรียนรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน," วิทยานิพนธ์ปริญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519, บทคัดย่อ.

- ⁶⁵ สาโรช บัวศรี, การฝึกความรับผิดชอบ (สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย : โรงพิมพ์บรรหาร, 2505), หน้า 1.
- ⁶⁶ กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 74.
- ⁶⁷ ดุลิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 127.
- ⁶⁸ ทศพร ประเสริฐสุข, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 85.
- ⁶⁹ ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 83.
- ⁷⁰ อนันต์ ภูมวรรณ, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 94-108.
- ⁷¹ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย (ปวช.และปวส.) พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา, 2528), หน้า 1.
- ⁷² พาณี ปรีชานนท์ และคนอื่น ๆ, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 191.
- ⁷³ สายัณห์ วนะรมย์, "รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531, หน้า 120.
- ⁷⁴ ทองเรือน อมรัชกุล, การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและปฏิบัติ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียน, 2525,) ภาคผนวก.
- ⁷⁵ ชีระ นทีวุฒิกุล, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 46.
- ⁷⁶ กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 72.
- ⁷⁷ นันทวรรณ แก้วเอี่ยม, "ความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531, หน้า 117.
- ⁷⁸ กรมาชีวะศึกษา, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 5.
- ⁷⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 6.
- ⁸⁰ เทอดศักดิ์ สถาปิตานนท์, "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2523 และการจัดกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ในทัศนะของอาจารย์และนิสิต," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2524, หน้า 182.
- ⁸¹ กรมาชีวะศึกษา, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 13.
- ⁸² นิงนิศ จักปิง, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 93.
- ⁸³ กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 72.
- ⁸⁴ ดุลิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 125.

- 85 เขาวลัษณ์ คัดโนภาส, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า จ-ฉ.
- 86 พิชญ ฉาสุข, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า ฉ.
- 87 จรัส โพธิศิริ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 1.
- 88 เซาน์ มณีวงษ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 37.
- 89 สายหยุด จำปาทอง, "แนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ: สัมภาษณ์พิเศษ," การศึกษาเพื่อการมีงานทำ (กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, 2529), หน้า 37.
- 90 บรรจง ชูสกุลชาติ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 31.
- 91 ตุลยา แสงสว่าง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 86.
- 92 กัญญา นิกรหัสชัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 74.
- 93 กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 72.
- 94 กัญชลิ มังพิมล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 136.
- 95 พิงพิศ จักรบิง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 94.
- 96 ศิริ รอดบุญธรรม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 89.
- 97 ดุลิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 126.
- 98 นันทวรรณ เกาจิน, "การศึกษาความต้องการการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษาพยาบาลเกื้อการุณย์ และวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย," วิทยานินธ์ปริญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530, หน้า 110.
- 99 อ่ำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์, "ปัญหาและความต้องการการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา," วิทยานินธ์ปริญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529, หน้า 133.
- 100 นันทวรรณ เกาจิน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 110.
- 101 ดุลิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 127.
- 102 กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 74.
- 103 Gilbault อ้างโดย จารุบุตร ฟ้าร่วมขาว, "การจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," วิทยานินธ์ปริญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523, หน้า 108.
- 104 ดุลิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 129.
- 105 นันทวรรณ เกาจิน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 109-112.
- 106 จารุบุตร ฟ้าร่วมขาว, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 108.
- 107 ประดับ นิลนงา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 127-128

- 108 ชีร์วัฒน์ พูนศิลป์, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังใน
บริการวิชาการและกิจกรรมนักศึกษา," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527, หน้า 74.
- 109 กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 74.
- 110 นันทวรรณ เกาจีน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 112.
- 111 ชีร์วัฒน์ พูนศิลป์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 129.
- 112 กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 74.
- 113 นันทวรรณ เกาจีน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 111.
- 114 เซาน์ มณีวงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 191.
- 115 ดุสิต คงตระกูล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 128.
- 116 กาญจนา ภาสุรพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 74.
- 117 นันทวรรณ เกาจีน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 110.
- 118 ดุลยา แสงสว่าง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 86.
- 119 ชีร์วัฒน์ พูนศิลป์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 128.
- 120 สมเดช มุงเมือง, "รูปแบบโครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครู,"
คुरुปริทัศน์, ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2532), หน้า 25.
- 121 สาศกร ผลกล้วย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 71.
- 122 จารุบุตร พ้ารัมย์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 109.
- 123 สุธมาลี แจบเกาะ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 129.
- 124 สวัสดิ์ เรืองศรี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 117-118.
- 125 ชูชีพ พุทธิประเสริฐ, "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรม
นักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523, หน้า 181.
- 126 อนันต์ ภูมวรรณ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 94-108.
- 127 สาศกร ผลกล้วย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 71.
- 128 กำแพง สติรกุล, บทบาทและภาระหน้าที่ในการบริหารงานกิจการนักศึกษา
ระดับทบวงมหาวิทยาลัยในแผนพัฒนา การศึกษา 9 ระยะที่ 7 (เอกสารอัดสำเนา) 2533,
หน้า 27.
- 129 Thomas M. Finley, "The Scope and Effectiveness of the
Student Personnel Services of the Junior Colleges of Pennsylvania,"
Dissertation Abstracts International. Vol. 50:19 July 1968, p.1269-A

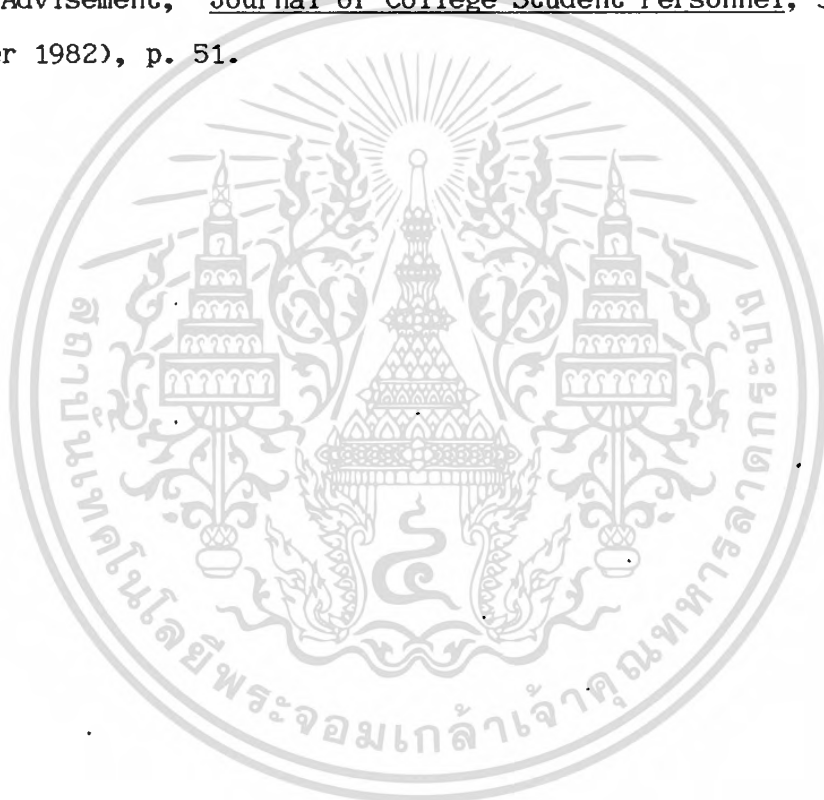
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹³⁰ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, นโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนระยะยาว (พระนคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2524), หน้า 9-11.

¹³¹ สุภัทร โคตรบรรเทา, "การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526, หน้า 69.

¹³² สามารถ คงสะอาด, "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้," วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522, หน้า 181.

¹³³ Paul A. Toscano, "The Student Athlete : A Model of Academic Advisement," Journal of College Student Personnel, 5 : 45 (September 1982), p. 51.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กัญชลี มักพิมพ์. "งานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค ในเขตการศึกษา 12 สังกัด กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ." ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- กัญญา นิกรหัสชัย. "พฤติกรรมผู้นำและการบริหารกิจการนิสิตของผู้บริหารกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- กาญจนา ภาสุรพันธ์. "ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายใน วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8." ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. การบริหารกิจการนักศึกษา เล่ม 1. ภาควิชาการบริหารศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- กำแพง สติกรกุล. บทบาทและภาระหน้าที่ในการบริหารงานกิจการนักศึกษาระดับทบวง มหาวิทยาลัย. 2533. (เอกสารอัดสำเนา)
- กิติมา ปรีดีติติก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. มปท ; 2529.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ข้อเสนอแนะนโยบายการจัดการอาชีวศึกษา และฝึกอาชีพ. (เอกสารอัดสำเนา)
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 (2530-2534). (เอกสารอัดสำเนา)
- คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย รายงาน การประเมินผล โครงการอาสาพัฒนาชนบทของนิสิตนักศึกษามิ้งบประมาณ 2526. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ประกายพรึก, 2527.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. นโยบายและแผนพัฒนาเยาวชน ระยะยาว. พระนคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2524.
- จรัส โนธิศิริ. "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคใต้." ปริญญาานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- จรรยา ถาวรจักร. "การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูในภาคกลาง." ปริญญาานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- จารุบุตร ฟ้าร่วมขาว. "การจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2523.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ใจจริง บุญเรืองรอด. กิจกรรมร่วมหลักสูตร ศึกษา 332. ภาควิชาหลักสูตร และการสอน
คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต. มปป.
- ชูชีพ พุทธประเสริฐ. บทบาทและทิศทางการอุดมศึกษาไทย. ภาควิชาอุดมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- เชาวน์ มณีวงศ์. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพมหานคร. : โรงพิมพ์อมรรкарพิมพ์,
มปป.
- ดุสิต คงตระกูล. "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคเหนือ." ปริญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ตุลยา แสงสว่าง. "ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในด้าน
บริการสุขภาพในวิทยาลัยพลศึกษา." ปริญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ทศพร ประเสริฐสุข. "สภาพการให้บริการนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวันบางแสน
สงขลา." ปริญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2517.
- ทรงศักดิ์ บุคคะนันท์. "กิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สัมพันธ์
กับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครู." ปริญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ทองเรียน อมรัชกุล. การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์โอเดียน, 2525.
- ทัศนาศาสตร์. "การวิเคราะห์พฤติกรรมความเป็นผู้นำของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา"
ปริญาณิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- เทอดศักดิ์ สถาปิตานนท์. "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยกิจกรรมนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2523 และการจัดกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ในทัศนะของอาจารย์และนิสิต." ปริญาณิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2524.
- ธีรยุทธ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. "การบริหารกิจการนักเรียน (2)," เอกสารการสอน
ชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : มสธ, 2526.
- ธีรวัฒน์ พูนศิลป์. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังในบริการวิชาและ
กิจการนักศึกษา." ปริญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527.

ธีระ นทีวุฒิกุล. "การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิติตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." "

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2521.

นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์
กรุงเทพ, 2521.

นวลจันทร์ รณเวร์กซ์. "พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

นวลน้อย วิจิตรกุล. "เปรียบเทียบความต้องการและบริการแนะแนวของนักศึกษาวิทยาลัย
ครูและนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี." ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

นันทวรรณ แก้วเอี่ยม. "ความพึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัด
กิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

นันทวรรณ เกาจีน. "การศึกษาความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาระหว่างนักศึกษาพยาบาล
ในวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย." ปริญญาานิพนธ์
ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

บุรุษชัย จงกมลณี. การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, (เอกสารอัดสำเนา)

บุญเทียม เจริญยิ่ง. "บรรยายพิเศษ," เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหาร
ฝ่ายกิจการนักศึกษาและเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษ สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2529 กองวิทยาลัยเกษตรกรรม โครงการพิเศษ
กรมอาชีวศึกษา. (เอกสารอัดสำเนา)

ประดับ นิลนังงา. "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา
ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง." ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523.

ประภาพรณ สุวรรณสุข. "การบริหารกิจการนักเรียน(1)," เอกสารการสอนชุดวิชา
การจัดโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : มสธ, 2526.

ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ปทุมธานี : ศูนย์หนังสือ
ดร. ศรีสง่า จำกัด, 2525.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช,
2531.

- พรณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรุณการพิมพ์, 2522.
- พาดิ ปรีชานนท์ และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วิลอาร์คโปรดักชั่น, 2527.
- พิษณุ ผาสุข. "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." ปฏิธานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- พีรพันธ์ พาสุข. ปฏิสัมพันธ์ศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2525. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.
- พิงพิศ จักปิง. "การศึกษาสภาพการให้บริการนักศึกษาของวิทยาลัยครูเชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง." ปฏิธานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.
- ไพศาล หวังพานิช. วิธีการวิจัย. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- ภิญโญ สาธร. หลักการบริหารการศึกษา. พระนคร : วัฒนาพานิช, 2516.
- มณี เหมทานนท์. "การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร." ปฏิธานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- มัทกานต์ ไอฬารัตน์มณี. "ความคิดเห็นของผู้บริการกิจการนิสิตและนักแนะแนวการศึกษาและอาชีพเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัย," ศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา, สิงหาคม, 2532.
- เมธี ปิลันธานนท์. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2530.
- เยาวลักษณ์ คัดโนภาส. "การบริหารนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้." ปฏิธานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- รังสรรค์ หันสันเทียะ. "สภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูนครราชสีมาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา." ปฏิธานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- รัชนี้ อมรพันธ์, "การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." ปฏิธานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- วัลลภา เทพหัสติน ณ ออยุธยา. "งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา," นิสิตนักศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- _____ . งานบุคคลการนิสิตนักศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

เรณูน้อย วงษ์สมบูรณ์. "รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง."

ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2532.

วิจิตร วรุตบางกูร. การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
 ชนิษฐการพิมพ์, 2524.

วิจิตร สันลวีร์. "แนวทางการปฏิรูปกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้มีประสิทธิผล,"
 สรุปรายการบรรยายในการสัมมนาฝ่ายกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ มศว.
 บางแสน 17-20 พฤษภาคม 2527.

วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์เจริญผล, 2524.

วิเชียร ชานฤทธิ. "การประเมินผลโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบทของ
 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2530."
 ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2531.

วิรัช กุฑมาศ. "หลักการอาชีวศึกษา," อาชีวศึกษา, สิงหาคม, 2528.

ศิริ รอดบุญธรรม. "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา."
 ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ศิลปากร, มหาวิทยาลัย. คู่มือการจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยศิลปากร. สำนักงาน
 ฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา
 ตอนปลาย (ปวช.และปวส.) พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
 2528.

_____ . คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 การศาสนา, 2528.

ศึกษาศาสตร์, คณะ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหาร
 บุคลากรในโรงเรียน หน้าที่ 11-15. กรุงเทพมหานคร : บริษัททอตอรี เพาเวอร์พอยท์
 จำกัด, 2525.

_____ . เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
 หน้าที่ 5-8. กรุงเทพมหานคร : บริษัททอตอรี เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2527.

ศึกษาศาสตร์, คณะ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการ
 โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.

- สะอาด พิมพ์สวัสดิ์. "อาชีวศึกษาทางที่มองเห็น;" อาชีวศึกษา, สิงหาคม, 2529.
- สมเกียรติ สุวรรณกฎ. การบริหารกิจการนักเรียน. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชา
ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทเกษม, 2524.
- สมเดช มุงเมือง. "รูปแบบโครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษาวิทยาลัยครู," คุรุปริทัศน์,
มกราคม-กุมภาพันธ์, 2532.
- สมศักดิ์ บั้วรอด. "การศึกษาสภาพการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของ
วิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและ
กรรมการนักศึกษา." ปฏิญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532.
- สวัสดิ์ เรืองศรี. "การบริหารกิจการนักศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษากลุ่ม
วิทยาลัยครูภาคตะวันตก." ปฏิญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- สาคร ผลกล้วย. "ทัศนะของอาจารย์และนิสิตต่อกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตผลศึกษา." ปฏิญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529.
- สามารถ คงสะอาด. "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา
ในวิทยาลัยครูภาคใต้." ปฏิญานินพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2522.
- สายัณฑ์ วนะรมย์. "รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์." ปฏิญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- สาโรช บั้วศรี. ถจรวัดความรับผิดชอบ. สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย : โรงพิมพ์
บรรหาร, 2505.
- สำนักราชเลขาธิการ. ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท ปุพุทธศักราช 2522-2523.
พระนคร : โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร, 2523.
- สำเนา ขจรศิลป์. หลักการกิจการนักศึกษา. กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
2525. (เอกสารอัดสำเนา.)
- สำเนา ขจรศิลป์และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตร
ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2526-2530). มปท. 2527.
- สุทธิชัย เลียงชเยศ. "นโยบายการพัฒนาเยาวชนในอุดมศึกษา," งานบุคลากรนิสิต
นักศึกษากับการพัฒนาเยาวชน. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุนทร โคตรบรรเทา. "การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น."

ปริญญาพันธครูศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506.

สุมาลี แจบเกาะ. "เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน." ปริญญาพันธการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

เสริมวิทย์ ศุภเมธี. การบริหารกิจการนักเรียน. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครูศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531.

ทวน นิธพันธ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินติ้ง เฮ้าส์ จำกัด, 2528.

อนันต์ ภูมวรรณ. "การจัดกิจกรรมนิตินิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา." ปริญญาพันธครูศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2517.

อาชีวศึกษา, กรม. วัตถุประสงค์และนโยบายทางอาชีวศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 5 (2525-2529). (เอกสารอัดสำเนา)

. อาชีวศึกษา 2522-2525. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2525.

. ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529. (เอกสารอัดสำเนา)

. สำนักงานโครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษา. (เอกสารอัดสำเนา)

. การศึกษากับการมีงานทำ. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2528.

. การศึกษาเพื่ออาชีพ. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2528.

อ่ำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์. "ปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา." ปริญญาพันธศิลปศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2527.

Angus, Iver Arlington. "Self-Perceived Problem of College Student Sources from Which They Seek Assistance." Dissertation Abstracts International. Vol 43 : 5 September, 1982.

- Berdie, Ralph E. "Student Personnel Work : Definition and Redefinition." College Student Personnel. Boston : Houghton Mifflin Co, 1971.
- Best, John W. Research in Education. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1970.
- Bloland, Paul A. "Student Activities." Handbook of College and University Administration : Academic. New York : McGraw-Hill Book Company, 1970.
- Bolles, Larry. "Student Personnel and the Small Residential College." Journal of College Student Personnel. 3 : 272, (May, 1979).
- Dressel, P.L. "Measuring the Benefit of Student Personnel work." Journal of Higher Education. 5 (March, 1973).
- Donald, Elmer. "A Comparative Study of the Opinions of Student, Faculty, and Local Board Members Regarding the Appropriate Element of Student Activities Programs in Metropolitan Virginia Community College." Dissertation Abstracts International. Vol. 35 : 21 October, 1974.
- Finley, Thomas M. "The Scope and Effectiveness of the Student Personnel Services of the Junior Colleges of Pennsylvania." Dissertation Abstracts International. Vol 50 : 19 July 1968.
- Good, V. Carter. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1973.
- Harrold, Roger Davis. "The Control of Student Extra-Curricular Life in American Higher Education." Dissertation Abstracts International. 27 : 10 February, 1967.
- Hopfe, William E. Dictionary of Personnel and Guidance Term. Chicago : J.G. Ferguson, 1968.
- Isaksen, H.L. "Planning for Total Pupil Personnel Services in School Executive Guide." Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1964.
- Koontz, Harold, and Cyril O' Donnell. Principle of Management. New York : McGraw-Hill, 1973.

- Pennington, Reymond B. "The Status of the Student Personnel Services in the Thirteen Community Colleges of North Carolina 1968-69." Dissertation Abstracts International. 33 : 10 May, 1971.
- Toscano, Paul A. "The Student Athlete : A Model of Academic Advisement." Journal of College Student Personnel. 5 : 45, (September, 1982.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบสอบถาม

1. ดร.วัน สิงห์สะอาด
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผศ.อำนาจ ตั้งเจริญชัย
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. อาจารย์นิตย์ วรนิรันตน์
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. อาจารย์สมพงษ์ ธงไชย
รองคณบดี ฝ่ายกิจการศึกษาคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล
5. อาจารย์พินิจ ศุภวัฒน์
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุตรธานี
6. อาจารย์สุจริต ศิริจันทร์
ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ กรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศ บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่งคณะกรรมการศาสตราจารย์สุชาติธรรมที่ 102/2532 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
ควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของ นางสาวสุรจิตตา โนนิบุตร นักศึกษา
คณะกรรมการศาสตราจารย์สุชาติธรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัดนี้ หัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของ นางสาวสุรจิตตา โนนิบุตร เรื่อง “
ความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักศึกษาต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาของ วิทยาลัยเทคนิค
ในเขตการศึกษา 9” ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม
2532

ให้นักศึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษา แก่ไข โครงการตามข้อคิดเห็นของคณะ
ศาสตราจารย์สุชาติธรรมและดำเนินการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ตามแนวทางที่คณะกรรมการได้
ปรับปรุงแก้ไขต่อไปให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดไว้ตามระเบียบต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2533

(นายสิทธิชัย โภไคยอุดม)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1507.3/19

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

9 มกราคม 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

ด้วยนางสาวสุรจิตตา โนนิตกร เป็นนักศึกษาลัทธิศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9"

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดของท่าน ดังต่อไปนี้

1. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
2. วิทยาลัยเทคนิคเลย
3. วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร
4. วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย
5. วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3267320-9 ต่อ 393

ที่ ศธ 0907/ 1160

กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

31 มกราคม 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะคณบดีวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสถาบันฯ ที่ พม 1507./19 ลงวันที่ 9 มกราคม 2533

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถาบันฯ แจ้งว่าจะขออนุญาตให้ นางสาวสุรจิตตา ไชยบุตร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา แจกแบบสอบถาม ครูอาจารย์และนักศึกษา ระดับ ปวช. 3 และปวส.2 ทุกสาขาวิชา ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 จำนวน 5 แห่ง ดังทราบแล้วนั้น บัดนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาแจ้งให้ นางสาวสุรจิตตา ไชยบุตร ทราบด้วย และเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย ขอให้ส่งผลไปให้กรมอาชีวศึกษารับด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาทร จันทวิมล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค

โทร. 2822552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/447

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

5 กุมภาพันธ์ 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นางสาวสุรจิตตา โฉมบุตร นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9" ในกาครั้งนี้ บุคคลดังกล่าวได้ขอแจกแบบสอบถามครู-อาจารย์ และนักศึกษา ระดับ ปวช. 3 และ ปวส. 2 ทุกสาขาวิชาของวิทยาลัยแห่งนี้ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย
จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ สวัสดิวงศ์)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทร. 2822552

ที่ ทม 1507.3/ว. 20

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

9 มกราคม 2533

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้
พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจ
แบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านได้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาว
สุรจิตตา โพธิบุตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารงานกิจการนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
เขตการศึกษา 9"

บัณฑิตวิทยาลัย หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 3267320-9 ต่อ 393

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย
ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง
จังหวัดหนองคาย 43000

30 มกราคม 2533

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านอาจารย์ที่เคารพ

ด้วยข้าพเจ้านางสาวสุรจิตตา โพนธิบุตร นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวะ และเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ "การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 9" ซึ่งงานวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์ในการปรับปรุง-พัฒนางานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค ดังนั้น จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากอาจารย์ทุกท่าน ในการตอบแบบสอบถาม โปรดให้ข้อมูลตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ขอขอบพระคุณในความร่วมมื้อมา ณ โอกาสนี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุรจิตตา โพนธิบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงาน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตอนที่ 2 ที่ละข้อแล้วให้ท่านพิจารณาดังนี้

ข้อความการดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค ในแต่ละข้อตรงกับสภาพที่ปฏิบัติจริงในปัจจุบันในระดับใด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับสภาพที่ปฏิบัติจริง โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	มาก	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	ปานกลาง	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

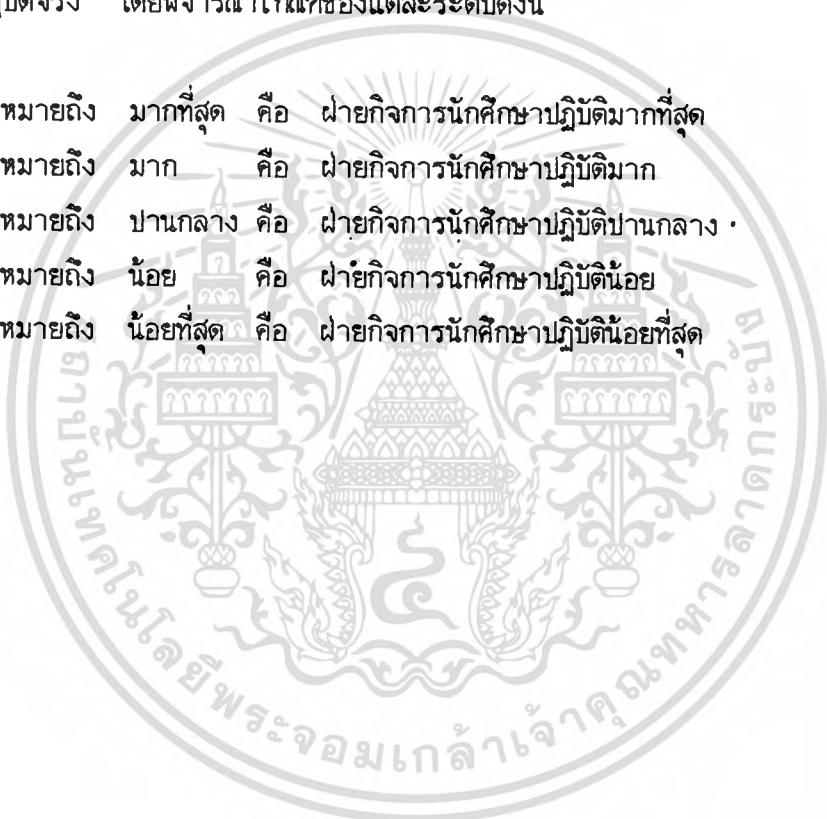

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงาน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตอนที่ 2 ที่ละข้อแล้วให้ท่านพิจารณาดังนี้

ข้อความการดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค ในแต่ละข้อ ตรงกับสภาพที่ปฏิบัติจริงในปัจจุบันในระดับใด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับสภาพที่ปฏิบัติจริง โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

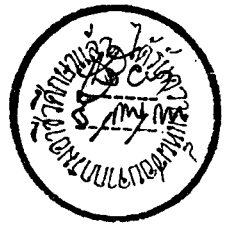
- 5 หมายถึง มากที่สุด คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด คือ ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
	11. การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
12. การจัดกิจกรรมสนองความต้องการ ของนักศึกษา
13. การจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่น ในวันสำคัญต่าง ๆ
14. การส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายใน- นอกสถานศึกษา
15. การติดตามและประเมินผล การจัดกิจกรรม
16. การให้ขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร
<u>งานโครงการพิเศษ</u>					
17. การกำหนดมาตรการเข้มงวดในการ ป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด
18. การกวดขันการทะเลาะวิวาทใน สถานศึกษา
19. การเปิดโอกาสให้ทุกคน เข้าร่วม กิจกรรมใน โครงการพัฒนาชนบท
20. การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรม ร่วมกับสถานศึกษาอื่น
21. การประสานงานกับหน่วยงานใน วิทยาลัยเพื่อความร่วมมือในวิทยาลัย ดำเนินงานตาม โครงการพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
11. การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
12. การจัดกิจกรรมสนองความต้องการของนักศึกษา
13. การจัดกิจกรรมร่วมกับท้องถิ่นในวันสำคัญต่าง ๆ
14. การส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายใน-นอกสถานศึกษา
15. การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม
16. การให้ขวัญและกำลังใจแก่ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหาร
<u>งานโครงการพิเศษ</u>					
17. การกำหนดมาตรการเข้มงวดในการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด
18. การกวาดล้างการทะเลาะวิวาทในสถานศึกษา
19. การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการพัฒนาชนบท
20. การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาอื่น
21. การประสานงานกับหน่วยงานในวิทยาลัย เพื่อความร่วมมือในวิทยาลัย ดำเนินงานตามโครงการพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

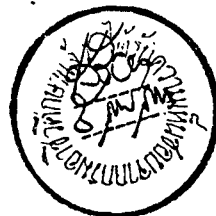
การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
<u>งานสวัสดิการและพยาบาล</u>					
34. ความยุติธรรมในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา
35. การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณี เกิดความจำเป็น
36. การอำนวยความสะดวกในการจัดบริการ สื่อสารไปรษณีย์
37. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่นักศึกษา
38. การควบคุมเรื่องความสะอาดของสถานที่ จำหน่ายอาหาร
39. การควบคุมการจำหน่ายอาหาร ให้ถูกสุขลักษณะ
40. การจัดเวรยามดูแลรักษาความปลอดภัย
41. ความเหมาะสมของที่ตั้งห้องพยาบาล
42. การอำนวยความสะดวกของ เจ้าหน้าที่พยาบาล
43. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาล และยาสามัญที่จำเป็น
44. การให้ความรู้และคำแนะนำ ด้านสุขภาพอนามัย
45. การประสานงานกับโรงพยาบาล เพื่อเข้ารับการตรวจรักษาแก่นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

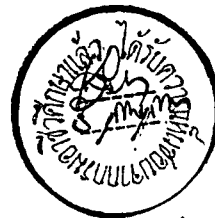
การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
<u>งานสวัสดิการและพยาบาล</u>					
34. ความยุติธรรมในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา
35. การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษาในกรณี เกิดความจำเป็น
36. การอำนวยความสะดวกในการจัดบริการ สื่อสารไปรษณีย์
37. การจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้แก่นักศึกษา
38. การควบคุมเรื่องความสะอาดของสถานที่ จำหน่ายอาหาร
39. การควบคุมการจำหน่ายอาหาร ให้ถูกสุขลักษณะ
40. การจัดเวรยามดูแลรักษาความปลอดภัย
41. ความเหมาะสมของที่ตั้งห้องพยาบาล
42. การอำนวยความสะดวกของ เจ้าหน้าที่พยาบาล
43. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาล และยาสามัญที่จำเป็น
44. การให้ความรู้และคำแนะนำ ด้านสุขภาพอนามัย
45. การประสานงานกับโรงพยาบาล เพื่อเข้ารับการตรวจรักษาแก่นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ขาดอาจารย์ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง งานกิจการนักศึกษา
2. ครู-อาจารย์ส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม
3. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษา
4. ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาต่ำลงเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม
5. ตารางเรียน ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม
6. ขาดการประสานงานที่ดีพอ
7. ขาดการวางแผนงานกิจการนักศึกษา
8. ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ จากวิทยาลัย
9. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย
10. ขาดระเบียบกำหนดที่แน่นอนรองรับการบริหารงานกิจการนักศึกษา
11. ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู-อาจารย์
12. นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
13. การให้ความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้ปกครอง
14. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมมีจำนวนไม่เพียงพอ
15. ขาดการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
ในเขตการศึกษา 9

นักศึกษาทุกท่าน

ดิฉันนางสาวสุรจิตตา โพนธิบุตร นักศึกษาปริญญาโทสาขาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัย
เกี่ยวกับ " การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 9 " ซึ่ง
จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยเทคนิคอย่างมากในการปรับปรุงงานกิจการนักศึกษา ดังนั้น
จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ให้ตรงตามความเป็นจริง
ของท่านให้มากที่สุด ขอขอบคุณในความร่วมมือนมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(นางสาวสุรจิตตา โพนธิบุตร)

นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่องการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
ในเขตการศึกษา 9

แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาตามความคิดเห็นของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ถูกต้องตรงกับสภาพ
ความเป็นจริงของท่าน

1. สถานศึกษา

- วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคเลย
 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย
 วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี

2. ระดับการศึกษา

- ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 (ปวช.3)
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 (ปวส.2)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงาน
กิจการนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตอนที่ 2 ทีละข้อแล้วให้ท่านพิจารณาดังนี้
ข้อความการดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในแต่ละข้อ
ตรงกับสภาพที่ปฏิบัติจริงในปัจจุบันในระดับใด แล้วกรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ระดับสภาพที่ปฏิบัติจริง โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	มาก	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	ปานกลาง	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด	คือ	ฝ่ายกิจการนักศึกษาปฏิบัติน้อยที่สุด

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
<u>งานปกครอง</u>					
1. การให้ความร่วมมือดูแลความประพฤติของ นักศึกษาระหว่างอาจารย์ฝ่ายปกครองกับอาจารย์ ที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน.....
2. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ กำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติ.....
3. การแจ้งระเบียบข้อบังคับให้นักศึกษาได้รับทราบ.....
4. การนิจรรณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดอย่าง ยุติธรรม.....
5. การอบรมจริยธรรมได้รับความร่วมมือจาก นักศึกษา.....
6. การจัดสภาพแวดล้อมปลูกฝังความมีระเบียบวินัย แก่นักศึกษา.....
7. การจัดทำรายงานความประพฤติแจ้งผู้ปกครอง.....
8. การเข้มงวดต่อการแต่งกายของนักศึกษา.....
9. การจัดครู-อาจารย์ออกไปเยี่ยมนักศึกษา และ ผู้ปกครองตามบ้านพัก.....
<u>งานกิจกรรมนักศึกษา</u>					
10. การแจ้งตารางกำหนดการจัดกิจกรรมแต่ละ ภาคเรียนให้นักศึกษาทราบ.....
11. การสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วมกับ สถานศึกษาอื่น.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
12. การสำรวจความต้องการของนักศึกษา ในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม
13. ครู-อาจารย์ในแผนกสนับสนุนให้นักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรม
14. การอำนวยความสะดวกในการขอยกเว้น การเข้ารับราชการทหารของนักศึกษา
15. การส่งเสริมและสนับสนุนในการ ฝึกซ้อมกีฬา
16. การให้คำแนะนำปรึกษาของอาจารย์ ที่ปรึกษาชมรม
17. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรม อย่างอิสระ
18. การให้กำลังใจแก่นักศึกษาในการ ร่วมกิจกรรม
19. การจัดกิจกรรมขององค์การช่างเทคนิค ในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ช.ท.)
<u>งานโครงการพิเศษ</u>					
20. การจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติด
21. การกำหนดมาตรการเคร่งครัดในการ ป้องกันการก่อความไม่สงบสุข
22. การจัดบริการเสริมความรู้ด้านอาชีพ แก่ชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
23. การเข้มงวดในการป้องกันอุบัติเหตุ ในสถานศึกษา.
24. การประชาสัมพันธ์เพื่อความร่วมมือจาก ชุมชน ในการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา
25. การส่งเสริมให้นักศึกษามีบทบาท ในการพัฒนาท้องถิ่น
<u>งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน</u>					
26. ห้องแนะแนวตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม สะดวกในการให้บริการ
27. การอำนวยความสะดวกในการ ให้บริการแนะแนว
28. ครู-อาจารย์ ฝ่ายแนะแนวมีคุณสมบัติ เหมาะสม
29. การเข้าร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษา ใหม่ของครู-อาจารย์
30. การจัดนิทรรศการเผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูล ด้านอาชีพ
31. การเชิญวิทยากรพิเศษมาให้ความรู้ ในกิจกรรมปฐมนิเทศ
32. การจัดหางานพิเศษสำหรับนักศึกษา ทำเพื่อหารายได้
33. การเชิญเจ้าของสถานประกอบการเข้าร่วม ในการปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนออกฝึกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานบริหารงานกิจการนักศึกษา	สภาพที่ปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
34. การเอาใจใส่ติดตาม ดูแลการฝึกงาน ของนักศึกษา
35. การอำนวยความสะดวกในการดูงาน หรือการศึกษานอกสถานที่
<u>งานสวัสดิการและพยาบาล</u>					
36. ความเพียงพอในการจัดสรรทุนแก่นักศึกษา
37. การจัดบริการเงินยืมแก่นักศึกษา ในกรณีเกิดความจำเป็น
38. การจัดบริการสื่อสารไปรษณีย์ สะดวก และรวดเร็ว
39. การจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้
40. การควบคุมการจำหน่ายอาหาร ให้ถูกสุขลักษณะ
41. การจัดบริการ รักษาความปลอดภัย ของทรัพย์สิน
42. การรักษาความสะอาดของห้องพยาบาล
43. การอำนวยความสะดวกในการ รักษาพยาบาล
44. การจัดบริการด้านอุปกรณ์การปฐมพยาบาล และยาสามัญที่จำเป็น
45. การจัดบริการให้ความรู้และคำแนะนำ ด้านสุขภาพอนามัย

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อนางสาวสุรจิตตา โปธิบุตร เกิดวันที่ 15 ธันวาคม 2496 สำเร็จ
 การศึกษาศรีศาสตร์บัณฑิตจากวิทยาลัยครูอุตรธานี เมื่อ พ.ศ. 2521 เริ่มรับราชการที่
 โรงเรียนกุมภวาปี อ.กุมภวาปี จ.อุตรธานี ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1
 ระดับ 5 ประจำแผนกวิชาสังคมศึกษา และทำหน้าที่หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเทคนิค
 หนองคาย เข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ณ คณะครุศาสตร์
 อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อ พ.ศ. 2531

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้